פרטיכל מס' 10 מישיבת מליאה שלא מן המניין

אשר התקיימה ביום ראשון 26.3.2020 א' בניסן, תש"פ

<u>משתתפים</u>:

עו"ד אבי גרובר	**-**	**ראש העירייה ויו"ר**
גב' שירלי פאר יגרמן	**-**	**מנכ"לית העירייה**
גב' דברת וייזר	**-**	**חברת מועצה וסגנית ראש העיר**
מר ירון גדות	**-**	**חבר מועצה**
מר רוני בלקין	**-**	**חבר מועצה**
מר גיא קלנר	**-**	**חבר מועצה וסגן ראש העיר**
מר רמי בר-לב	**-**	**חבר מועצה**
מר רביד פלד	**-**	**חבר מועצה**
מר שמואל גריידי	**-**	**חבר מועצה**
מר יעקב קורצקי	**-**	**חבר מועצה וסגן ראש העיר**
עו"ד עידן למדן	**-**	**חבר מועצה**
גב' נטע זיו	**-**	**חברת מועצה**
מר עופר קליך	**-**	**חבר מועצה**

<u>צוות מקצועי</u>

עו"ד מיכה בלום	**-**	**יועץ משפטי של העירייה**
רו"ח גידי טביב	**-**	**גזבר העירייה**

<u>הערה</u>: עקב ההנחיות כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה, שלא אפשרו נוכחות כל המשתתפים בחדר הישיבות באופן פרונטלי, השתתפו בישיבה באמצעות תוכנת ה-TEAMS עם אפשרות להגיב תוך כדי הישיבה הרשומים מטה:

אדר' עירית טלמור-מהנדסת העירייה, רויטל פיטרמן-ס' גזבר העיריה, דליה יואל-מנהלת א' משאבי אנוש, קרן ג'קמן מזרחי-סגנית היועץ המשפטי, ניסים בן יקר-מבקר העירייה, ליאורה דיקשטיין-מנהלת האגף לשירותים חברתיים, אמיר הראל- מנהל אגף מערכות מידע, שלומית שפיגלבלט-מנהלת אגף חינוך, רוני עזורה-ס' מינהלי למנהלת א' חינוך, אריק דורון-מנכ"ל אגודת הספורט, ערן שוורץ-מנכ"ל רימונים, רן אהרון-דובר העירייה.

<u>סדר היום</u>

1. **אישור תקציב שוטף, אישור תקציב ותקן כ"א, אישור תקציב פיתוח לשנת 2020.**
2. **מימון ארבע עד שש סייעות של עיריית רמת השרון לטובת גני ילדים של אנשי סגל רפואי ושוטר אחד בתקופת הקורונה.**

<u>פרטי כל</u>

<u>סעיף 1:</u>

אישור תקציב שוטף לשנת 2020

אישור תקציב ותקן כ"א לשנת 2020

אישור תקציב פיתוח לשנת 2020 + תוספת:

שינוי שם תב"ר 24- עס' 3.5 מש"ח מ"הקמת בית ראשונים בנימיני" ל"שיקום מבנים היסטוריים".

פתיחת תב"ר חדש – "שדרוג חזות המרחב הציבורי" בסכום של 500,000 ₪.

פתיחת תב"ר חדש – "מערכות חסכון למים וחשמל מוסדות חינוך" בסכום של מיליון שמונה מאות חמישים אלף₪ להתייעלות אנרגטית למערכות אוטומטיות וחסכון במים, מזגנים, עלויות חשמל וכדומה.

מר אבי גרובר: ערב טוב. אנחנו מקיימים את הישיבה הזאת בזמנים לא רגילים. המשבר שפקד אותנו הסיט את כולנו מהשגרה למתכונת אחרת. העירייה עברה להתנהלות חירום. נאלצנו להוציא עובדים לחופש. ואנחנו עובדים מסביב לשעון על מנת להבטיח עד כמה שאפשר את קיום שגרת החיים בעיר. להבטיח שגם בזמן הזה המנגנון העירוני והעיר ימשיכו להעניק שירותים לתושבים. אלה זמנים לא פשוטים ואני רוצה לפתוח ולהודות לעובדי העירייה ולמנהלים ולתושבים הרבים שמתנדבים, שעוזרים לנו בעת הזאת תודה רבה. יכולנו לדחות את הישיבה אבל אני ביקשתי שלא. אני חושב שבקיום ישיבה יש מסר סימבולי ומסר מעשי. כאשר אנחנו נבחרי

הציבור שולחים את העובדים לשטח, אנחנו לא יכולים לעצור בעצמנו. אנחנו חייבים לשמור על רצף תפקודי. מעבר לזה החיים ממשיכים ואני תקווה שבקרוב נראה את היום שאחרי. ביום שאחרי נצטרך לפתוח בתי ספר, לבנות מוסדות ציבור, כבישים, מרכזיים עסקיים ועוד ועוד, ולכן אנחנו צריכים להעביר תקציב. אף אחד לא יודע להעריך מה תהיה המציאות ביום שאחרי, ומתי זה יקרה. ואני משוכנע שנצטרך לעשות התאמות. אבל אני רוצה שאנחנו נהיה ערוכים לחזרה לשגרה ולשיקום הכלכלי של רמת השרון ולכן חשוב שנעביר היום את התקציב. זוהי ישיבה במתכונת לא שגרתית. אבל אני מתחייב לדיון הוגן ורציני ולתת לכל אחד את הזמן להביע את עמדתו ולדון בה ככל שיידרש. ההנחיות מתירות עשרה אנשים בו זמנית פה בחדר ולכן נמצאים איתנו בוידיאו שירלי פאר מנכ"לית העירייה וראשי האגפים הרלוונטיים, הם ערוכים לענות לכל שאלה. אנחנו יכולים לראות פה על המסך באמצעות TEAMS כולם נמצאים ככה תיכף אנחנו נעשה איזה צ'ק שהם פה.

עו"ד עידן למדן: ברור שזה לא רק אותיות אלא גם תמונות. שיפתחו לשנייה את המצלמה.

מר אבי גרובר: שמישהו יגיד שלום

עו"ד עידן למדן: שמישהו יגיד שלום.

עו"ד מיכה בלום: תגידו שלום חברים.

מר רוני בלקין: שאר הפורום אמורים להתפזר בכמה חדרים.

מר שמואל גריידי: יש איזה קורונה מתפשטת בעירייה שאני לא יודע. כי אני מתחיל לפחד. אני הולך.

מר אבי גרובר: אין שום קורונה. מי זה שאר. רמת שרון חופשית

מר שמואל גריידי: רמת שרון חופשית, גיא.

מר אבי גרובר: תיכף נדבר על זה.

מר שמואל גריידי: אה. לא אני לא מוכן להיות פה.

עו"ד עידן למדן: גיא בדרך.

מר שמואל גריידי: אני באתי לחזק את ידיך אבל פתאום.

מר אבי גרובר: לא שומעים אותם מספיק. שירלי לא שומעים אותך, לא שומעים אותם מספיק.

עו"ד מיכה בלום: בסדר קודם כל בוא נגיד את כל השמות שנמצאים פה למען הסדר הטוב. שיש קוורום. בוא נעביר שמות רגע. לפחות זה. שומע. אני רואה, שומע אותך.

מר אבי גרובר: צריך רמקולים. אבל בסדר. שירלי תיכף נסדר את זה. לא מספיק חזק, צריך רמקולים.

עו"ד עידן למדן: עד ישיבת המועצה הבאה לתקן.

מר אבי גרובר: אין רמקולים חיצוניים?

מר ירון גדות: יש. אבל גם יש רמקולים במחשב.

מר אבי גרובר: אבל זה לא מספיק.

מר ירון גדות: אז אני אביא.

מר אבי גרובר: אני אמשיך. אנחנו מעבירים היום תקציב טוב ומאוזן. תקציב שפונה לצרכי הקהילה ודור העתיד שלנו. בשנת 2015, תקציב החינוך של עיריית רמת השרון עמד על מאה עשרים ושישה מש"ח, היום אנחנו מאשרים תקציב של כמעט מאה שבעים ושלושה מש"ח. עלייה של כמעט 40%, וזאת מבלי לגרוע בתחומים אחרים. ההשקעה שלנו בכל ילד גדלה באופן דרמטי ואני מדגיש הספורט, החוגים, התרבות, השירותים החברתיים, לא נפגעו אלא להיפך. השקעה נוספת שלא מופיעה בתקציב השוטף היא בניית מוסדות החינוך, אנחנו בעיצומה של בנייתו של בית הספר עומר במורשה. אחד המבנים היפים שהוקמו ברמת השרון. בקרוב נתחיל בבנייתו של בית הספר יעל רום ברובע הדר, ושל קריית חינוך חדשה בשכונת נווה גן שתיתן מענה למצוקת החטיבות שלנו. עוד אנו רואים בתקציב הזה שעומד בפניכם הוא השקעה במוסדות התרבות. במדרשה לאומנות ובבית קובי, ובאולמות ספורט ובמגרשים. אני רואה בזה השקעה באיכות חיים, בקהילה. אנחנו לא שוכחים ששנת המאה ממש מעבר לפינה ואנחנו מתחילים השנה באיסוף חומרי ארכיון מהתושבים ובשחזור ושיפוץ מבנים מעבר של העיר, למשל בית הראשונים. אני יודע שהייתה ביקורת

על העיתוי. למה לא אישרנו תקציב בחודש נובמבר שעבר. יכולנו להעביר את התקציב כבר בנובמבר, יש לנו קואליציה רחבה. אבל בנובמבר היה עובר תקציב פחות טוב. אני לא חיפשתי לסמן רק וי, אלא עשינו עבודת עומק. ישבתי עם מחזיקי התיקים, עם ראשי האגפים, עם שירלי, עם גידי ורויטל ועם האחרים. השקענו בתקציב הזה מאות שעות עבודה בעשרות דיונים. ביצענו תיקונים ושיפורים. זו הייתה עבודה קשה אבל סופה בתקציב נרחב יותר, עם השקעה גדולה בתושב. במגוון של תחומים. אני חושב שלזמן הייתה משמעות והתושבים הם המרוויחים העיקריים מעבודה היסודית הזאת שנעשתה כאן.

מר ירון גדות: אבי אם אפשר לקטוע אותך. אין שידור לציבור. לא משודר. לא משודר לציבור. אתה צריך מהתחלה לדבר.

עו"ד עידן למדן: אפשר להעיר גם בלי הערה.

מר שמואל גריידי: בסדר. אבל זה לא בשמיים.

מר ירון גדות: אני אומר את זה לטובתו. הוא התכונן כל כך בשביל.

מר אבי גרובר: את הדברים אני אמצא את הדרך לעלות אבל אמור להיות שידור בלייב, ולמה אין בלייב.

מר ירון גדות: אני קיבלתי שאין שידור בלייב. אז אולי כדאי שנבדוק את זה.

עו"ד מיכה בלום: משודר. רואים בפייסבוק.

מר ירון גדות: משודר דרך הפייסבוק. אני מדבר לציבור.

עו"ד מיכה בלום: משודר בפייסבוק. כן.

מר אבי גרובר: השנה אנחנו מרחיבים ומתגברים את אגף ההנדסה, אנחנו עומדים לפני בום כלכלי ותנופת פיתוח והתעקשתי שנהיה ערוכים לזה. רמת השרון גדלה וצריכה לפתח מקורות הכנסה חדשים והתחלנו ונמשיך בעוצמה גדולה הרבה יותר לפתח את מתחם גלילות סיטי. בלי כל זה לא נוכל להגשים את החלומות שלנו. האזור הזה יהיה החמצן שלנו לשנים הבאות. פרויקט דגל נוסף שיקודם השנה הוא רצועת הנופש שתהיה הפארק הגדול והמתקדם במדינת ישראל. לרמת השרון יהיה פארק נופש וספורט בסטנדרטים בינלאומיים. גידי. אתה רוצה קצת להציג את המספרים של

התקציב.

גב' דברת וייזר: אתה יכול להיכנס אני יושבת בחדר שלי חכה רגע שנייה. בוא גיא.

עו"ד מיכה בלום: את בחדר? תבואי אחר כך.

גב' דברת וייזר: חיברו לי את המחשב לזום.

מר אבי גרובר: שירלי שומעת אותי?

עו"ד מיכה בלום: אבי תעשה את השמות שבכל מקרה ידעו שיש לנו קוורום.

מר אבי גרובר: הייתה פה מקודם דברת וייזר, עכשיו החליף אותה גיא קלנר, יושבת נטע זיו, רוני בלקין, רמי בר לב, אני אבי גרובר, רביד פלד, עידן למדן, ירון גדות ושמוליק גריידי.

גב' שירלי פאר יגרמן: שומעים אותי?

מר אבי גרובר: כן. עכשיו שומעים.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבי אתה שומע אותי?

מר אבי גרובר: אני שומע. ומיכה בחדר השני יושב עופר קליך.

עו"ד מיכה בלום: לא משנה הם יכנסו אחר כך ויצביעו.

מר אבי גרובר: שימו את כולם במיוט. תודה.

מר גידי טביב: לגבי התקציב הרגיל אנחנו מדברים על תקציב בהיקף של ארבע מאות שישים ותשעה מש"ח, ישבנו בוועדת כספים, גם היו כמה ישיבות עם חברי מועצה שביקשו לשבת עם הגזברות. ירדנו לעומקם של דברים. מבחינת שתי נקודות שאני יכול לדבר עליהם בתקציב הבא בצד הרגיל זה הפן לעשות את ההכנסות שלנו מארנונה השנה, שהצפי מאוד דומה לצפי הכנסות כמו שהיה לנו בשנה שעברה. תוספת של כ-3 מש"ח בלבד. וזה בגלל הירידה המשמעותית השנה שנקבל מקרן הארנונה הממשלתית, שזה בנושא עיר העולים. בשנה שעברה קיבלנו תשעה וחצי מיליון, השנה אנחנו יורדים לשלושה נקודה שישה מיליון בלבד, ולכן הרבעון בתקציב של השנה לעומת שנה שעברה נקודה מעניינת נוספת זה בצד מינהל ההנדסה, כמו שציין ראש העיר בדברי הפתיחה שלו, אנחנו השנה בעשרה אחוז תקציב יותר גדול משנה שעברה. אני מעגל, כיוון שאנחנו באמת נמצאים לקראת מפרט פיתוח אתגרית ומעניינת, ולכן גם בצד ההכנסות אנחנו

ממנים יותר מהיטל ההשבחה כי אגף ההנדסה ממומן מהיטל ההשבחה. שאלות אם יש בבקשה.

מר אבי גרובר: אני אגיד בנוגע לקורונה ולהשלכות. אני חושב שאין ספק שיהיה למצב שיש במדינה, למצב של העסקים השפעה על התקציב. אף אחד לא בא להגיד שזה יהיה התקציב שכולו לגמרי יבוצע בפועל. אחד, הנושא הזה ואנחנו לא יודעים בדיוק מתי נדע באמת את מלוא המשמעויות ואת מלוא ההחלטות ומתי הממשלה תשב ותצליח לגבש את המתווה הסופי של כל הדברים. וזה יכול לקחת חודש, וזה גם יכול לקחת שלושה ארבעה חודשים והעירייה לא יכולה לעבוד כמעט שנה שלמה בלי תקציב. אנחנו בנינו פה תקציב שבאמת בנוי על תוכניות העבודה ועל הדברים שצפינו שככה תתנהל העירייה. זה ברור שבחודשים האלה מרגע שהתחיל המשבר, אנחנו עובדים תחת צווים של משרד הפנים, של משרד המשפטים. אנחנו עובדים תחת צווים מאוד ברורים שלא מאפשרים לנו לקלוט עובדים חדשים, לא מאפשרים הרבה מהעובדים שלנו נמצאים בחופש, ולכן איזה שהוא חשש שאנחנו נבוא וכתוצאה מזה שנאשר את התקציב תקרה פה איזה שהיא חגיגה או איזה שהוא משהו, בצד הזה זה חד משמעית לא יקרה. אנחנו מאשרים למעשה פה את אם היה מצב רגיל איך הדברים היו עובדים. ואם שנת הלימודים תתחיל בראשון לתשיעי, אז מן הסתם אנחנו ניקח את החלק היחסי כפי שהתקציב נבנה על החלק הזה של שנת הלימודים תשפ"א ואנחנו נפעיל אותו לפי איך שהוא יוצג, זאת אומרת זה ברור אנחנו נתייחס לזה שיש חודשים שלא בוצעו. כסף לא סתם ישפך אחרי. אנחנו נביא את הכל לידי ביטוי. אבל יש גם תחומים בתוך העירייה שעובדים רגיל. עם כל הסיפור של הקורונה ולכן מאוד חשוב שיהיה תקציב שהוא מאושר, ברור שאנחנו נביא לפה ברגע שיהיו עדכונים, ברגע שיהיו החלטות בממשלה אנחנו נביא את הדברים האלה, נכנס עוד פעם ככל שנוכל ואני חושב שבאמת מגיעה מילה טובה שבאתם. אבל אנחנו נכנס עוד פעם ונדאג לאשר את הדברים. אנחנו נפעל בהמון אחריות, אנחנו זכינו לא מזמן בתואר הרשות הכי יציבה

מר גידי טביב: תחת היציבות הפיננסית.

מר אבי גרובר: היציבות הפיננסית מספר אחת בארץ וזה קורה בגלל שבאמת שיש פה התנהלות מאוד אחראית.

מר שמואל גריידי: בסופו של דבר יכול ..אחד מהתקציבים של המדינה. חינוך.

מר אבי גרובר: ברור. מצד שני גם יש הרבה הוצאות, יש גם הרבה הוצאות שתכננו אותם ולא קורים עכשיו זאת אומרת אם אנחנו תכננו פורים, הוצאות מאוד גדולות אז הם לא התבצעו. אז השינויים הם בשני הצדדים. ברור מאוד שלא יהיו פה חגיגות לפני שאנחנו נדע שיש לנו גם כיסוי לדברים האלה. גידי הוכיח, גידי חותם יחד איתי על כל הדברים זה לא שראש עיר חותם לבד, וגידי ידע ואני בטוח ולא יאפשר עד כמה שאפשר שלא תהיה חריגה. ולכן אני מרגיש מאוד בטוח שאנחנו מביאים עכשיו אמנם את הדוח העקרוני, הדוח שהיה אמור להיות, אבל אנחנו נדע להביא לפה דוח מסודר אחרי שנבין את כל המשמעויות ויעשה את הסדר הזה, וכמו שאני אמרתי ננהג באחריות הכי גדולה שיש. מישהו רוצה להתייחס.

מר גיא קלנר: ההתייחסות עכשיו למה.

מר אבי גרובר: בכלל. נכנסים לדיון, עוד פעם אני יכול להתחיל לעבור על.

מר גיא קלנר: אני רוצה להתייחס אבל יש פה אופוזיציה אני מניח רוצה להתייחס.

מר רוני בלקין: אתם רוצים שאני אתחיל?

מר אבי גרובר: בוועדת כספים, כן בבקשה.

מר רוני בלקין: טוב. אני רוצה לדבר על חמישה דברים עקרוניים. פרקים שאני הולך לדבר עליהם. ראשית, זה התהליך, התהליך הוא תהליך ולאחר מכן הם ארבעת הפרקים העיקריים של התקציב קרי פרק ההכנסות, פרק ההוצאות, פרק כוח האדם ופרק הפיתוח או התב"רים. אז נתחיל בתהליך. תראו קודם כל אני לטעמי התהליך כמו שלי הוא נראה לא תקין. התהליכים שאנחנו מתנהלים באופן שוטף בצורה לא תקינה. ועדת כספים מרוקנת מהתוכן. היא אמורה להיות איזה שהוא גוף שהוא הרגולטורי פנימי, אני לא סתם אומר לעקוב, למשל אחרי קצב ההוצאה אל מול מה שהיה מתוכנן ואולי גם לגרום לזה שהדברים יעלו. יש בזה אפילו משהו טכני. כי ברגע

שמחלקת הגזברות צריכה להתכונן לישיבה כזאת, היא מכינה מצגת, וקופצים לדברים האלה, אני מכיר את זה עוד פעם מהעולם שבו אני חי. כשמכריחים אותך. להציג את הדברים ואתה עולה על חלק מהדברים. כך שאני חושב שקודם כל העיתוי של העדר דיווחים הוא רבעוני על התקציב בוועדה הוא בעיה. אני חושב שמזה גם נגרמות בעיות של פיקוח ובקרה. ראש העיר והצוות המקצועי צריכים למשל לפקח על קצב ההוצאה. לראות אם הם שמים אנחנו איך אומרים בשפה של הילדים התפלקו לנו אחד עשרה מש"ח מתקציב החינוך עכשיו. אילו היה תקציב מאושר מאה שישים ואחד מש"ח ומאה שבעים ושתיים, עכשיו להכל יש הסברים, הכל בסדר. שישה מיליון זה משכורות עודפות בגלל שינויים כאלה ואחרים, ישבתי גם עם אבי באופן פרטני והסביר לי. אבל בסופו של דבר זה דבר שאתה לא יכול להיתקל בו בסוף ספטמבר. לא יכול. איך אמרתי לאבי, אם היה נשאר לנו מכל אחד עשר רק מיליון אחד ביד. אחד. היה לנו כנראה הרבה דברים טובים לעשות איתו. זה תהליך של פיקוח ובקרה, ככל שאתה סומך גם על הפקידות הבכירה שלך המנוסה ויודעת, גורם לך שאתה בעניינים. ואתה מזהה את הדברים האלה כל יום. אני חושב שאופן בניית התקציב באישור שלו, הוא לוקה. עכשיו אני אופוזיציה. אני רואה את זה רק בחלק מאוד, מאוד קטן אבל אני באופוזיציה שיושבת בוועדת הכספים, עכשיו זה לא יכול להיות שוועדת הכספים נפגשת בעיקרון פעם אחת בשנה לפגישה של איזה שעתיים כדי לאשר את הצעת התקציב להגשה שלה, למליאה ואצלנו השנה בגלל התעקשות רבתי שהייתה ואתם יודעים את זה בעשרים ושתיים באוקטובר גם נפגשנו כדי לקבל את הדיווח על החציון. כדי לשמור על איזה שהוא דוח חציוני, איפה אנחנו עומדים. עכשיו תקציב שבונים אותו אז בונים אותו פעם אחת מקצועית מול ראשי האגפים, מחלקות וכו', מייצרים איזה משהו מקצועי, כמובן שיש פה פוליטיקה ולכן יושבים מחזיקי התיקים אחר כך יש מכל המשיכות שלהם והדרישות שלהם וזה בסדר גמור. בסופו של דבר מחזיקי התיקים מייצגים את הציבור שהביא אותם ולכן התקציב בתוכו יש גם

משיכות ומשקולות שנובעות מסדר היום הציבורי, ובסופו של דבר לפני שזה מגיע למליאה זה צריך לבוא לדיונים מעמיקים, בוועדה שיהיה איזה מספר דיונים על פי רוב. התקציב בקנה מידה בומבסטי. אני שישבתי בפעם הראשונה עם הגזברות השנה, דיברנו על ארבע מאות שישים מיליון עכשיו כמה זה ארבע מאות שישים ומשהו. דיברנו על תב"רים מאתיים שישה עשר מיליון, ישבנו בוועדת הכספים מסתבר שזה מאתיים שמונים ושמונה כי יש עוד איזה שבעים ושתיים בצד, והיום יש לנו נייר שמדבר על שלוש מאות תשעים ושמונה מש"ח חבר'ה זה לא משחק ילדים. זה אומר שרק התב"רים שלנו

מר גידי טביב: לא. לא. אתה רואה שלוש מאות תשעים.

מר רוני בלקין: ושמונה. זה הכל ביחד, זה כל הרשימה ביחד. לבסוף כל מה שיש בתוך פוטנציאל הפיתוח שזה מתקרב למשהו כמו שמונים ומשהו אחוז אל מול התקציב השוטף שלנו. עכשיו, הערתי על זה כבר בשנה שעברה, הערתי גם סימנתי, הערתי בנימוס. סימנתי מקצועית את אבני הדרך כמו שאני חושב שצריכים לעשות, רגולטיבית, לא בן אדם. ביקשתי בואו תעשו את זה. דיברתי על זה כמה פעמים במהלך השנה. גם דיברתי, גם הוצאתי מכתבים, כהתראה לא בא להילחם פה עם אף אחד. אבל להסביר את הפרוצדורה ולהסביר איפה אנחנו עומדים. לא קרה עם זה כלום. עכשיו אני אומר אני מאוכזב לדאבוני בעצם אני מסתכל על איך שעשינו את מאזן התקציב השנה בדומה לשנה שעברה השיפור לא קרה בטח בצד התהליכי. אחד. הצגת ספר התקציב. קודם כל יפה שבספר עצמו בשונה ממה שקיבלנו לפני זה, הכנסתם את המקבילים. כי בסוף אני בוגר מבוא א' ומבוא ב' לחשבונאות, מה שנקרא דוח מקורות לשימושים. ואז אתה מסתכל על דוח מקורות ושימושים עם דמעות בעיניים. ישבתי אתכם הרבה שעות בין היתר כי הסתכלנו פעם אחת על רצועה של ההוצאה, פעם שנייה בנפרד על הוצאת ההכנסה ולכן זה צריך להיראות ככה כדוח מקורות ושימושים על שני צדדיו. עכשיו, ועדת הכספים בסופו של דבר הצלחנו לקבל את הביצוע של 2019, טור הביצוע של 2019 בהתרגשות

רבה. אני אומר לעצמנו פה הערה, בדוח המקורות והשימושים בספר התקציב הזה בגלל שאנחנו לא עושים את זה בזמן, אם עושים את זה בזמן אי אפשר לעשות את זה, אם אתה מאשר תקציב בנובמבר אתה לא יכול להביא את התוצאה כשאתה עושה את זה שלושה חודשים צריך להכניס גם את הביצוע. כי הביצוע הוא רפרנס למה שבאמת קרה. לחפש כמה זה אמיתי. למשל, תסתכלו עכשיו, גמרנו את שנה שעברה בסוף בחינוך במאה שבעים ושתיים מיליון אישרנו על מאה שבעים ושלושה כי כנראה שמישהו הסתכל על המצב בפועל והבין שבסוף המשחק הוא סביב המספר הזה ולא סביב המאה שישים אחד או שישים ושתיים משנה שעברה. הדבר השלישי שהוא קשור הייתי אומר קודם כל בעיקרון, אני חושב שלאור המשבר, משבר הקורונה, אנחנו נמצאים בו, אנחנו צריכים לדון מחדש בפרק ההכנסות. לעשות את מצב ההכנסות. כי הדיון שלנו עכשיו הוא דיון במשהו שהוא לא ריאלי, זה דיון שמשהו שישב על הנחות יסוד מסוג אחד שהתאימו אולי לינואר אולי אפילו לפני מתי שהתחילו לעבוד על זה. ואין סיכוי בעולם בכלל שבסיס ההכנסות יהיה דומה, אין סיכוי. אנחנו הולכים למשהו שמזעזע את המשק בצורה דרמטית. בין היתר צריכים להסתכל עכשיו על הקפאת הוצאות שלא התבצעו כי יש לנו מה שאבי אמר, ראש העיר, בתי ספר, מגוונים, אגף הספורט, דברים שלא יצאו ומה שאני אומר לעצמנו בואו נקפיא אותם בקרן התאוששות של נזקי הקורונה קודם כל. יכול להיות שנשתמש בהם אחר כך חזרה. אבל היות ואנחנו מבינים שאנחנו במשבר עצום ועוד לא עשינו את זה נשים את הדברים האלה שאנחנו יודעים לאמוד אותם ונשים בצד. אני לא יודע, עשרה, עשרים, שלושים מש"ח שחסכנו מתוך הפרק הזמן שאנחנו עכשיו מוקפאים כדי שיהיה לנו את הרזרבה הזאת בצד מתוך התקציב.

מר שמואל גריידי: אבל אתה צריך להגדיר סעיפים רוני.

מר רוני בלקין: אין לי בעיה. לכן אמרתי, סימנתי עכשיו חלק בתי ספר, מגוונים, אגף הספורט שבוודאות מתבטלים. תפעול שרונית ותפעול מועדון ספורט.

מר רמי בר-לב: אבל יש גם הכנסות מהגופים האלה.

מר רוני בלקין: בסדר נכון לכן צריך

מר רמי בר-לב: שהם לא יהיו.

מר רוני בלקין: לכן צריך להסתכל. בסדר אבל אני אומר קודם כל יש לך הוצאה, שים אותה בצד. הלאה. מה שבפרק ההכנסות. תראו ניתן להעריך בצורה די טובה את הסיכון של ההכנסות מארנונה. אני חושב שהמחלקה שיודעת לעשות את זה באמת זה הפרק היותר בטוח. אני חושב זה אפשר להגיד בדיוק רב, אפשר בצורה טובה את ההעברות והמענקים היה לנו איזה פאשלה פה השנה, אבי תיאר לי את הבעיה שהייתה, העברות ומענקים שמקבלים ממשרדי הממשלה, אני מעריך למשל שזה סעיף שיפגע די קשה בגלל נזקי הקורונה למדינה, ממלכתית יהיה איזה קיצוץ, ואפשר לעשות על רכיבים של ההשבחות והכל, לעשות איזה שהיא הערכה מקורבת כי פה זה באמת המספרים משתנים. אני חושב שאנחנו צריכים להעריך את נזקי הקורונה למול קרן ההכנסות הצפויות כולו, זה אומר בדיוק רמי שאם מה שנכנס להכנסות גם מהצד של מה שאנחנו משביתים כמו מועדוני הספורט, כן צריך להסתכל על הכל לראות שאנחנו עושים, יש איזון נכון. פרק ההוצאות. קודם כל אני חושב שחייב להתקיים דיון ולבנות סדר עדיפויות מדורג. צריך להיות סדר עדיפויות לעירייה הזאת שהיא מבינה, יש דברים שהם פרך אין מה לעשות ויש דברים שהם הפרך הוא יותר גדול ממה שהוא לא פרך, אבל עם השאר חייב להיות.

מר אבי גרובר: מה זה פרך.

מר רוני בלקין: חובתך לעשות.

מר אבי גרובר: מה זה פרך לא מבין.

מר רוני בלקין: זה דבר שאין בלוק, אין מה לעשות אתה חייב לבצע אותו. אין ברירה, הוא קבוע ואתה. כנראה ששכר אם אתה לא פיטרת את האנשים צריך לשלם זה בלוק. מחלקת החינוך שלך חלק ניכר מהזה זה איזה שהוא בלוק של שכר שאתה מראש יודע שיש לך אותו, יושב בפנים לפני שאתה נותן שעות נוספות.

מר אבי גרובר: אתה מדבר בשוטף.

מר רוני בלקין: בפרק של ההוצאות. יש הוצאות שהם הוצאות קבועות שהם די גבוהות

מר רמי בר-לב: יש הוצאות שהם ברזל, הוצאות ברזל. זה לא יעזור כלום.

מר רוני בלקין: אני לא יכול לשחק איתם.

מר רמי בר-לב: לזה הוא מתכוון.

מר רוני בלקין: צריך להיות דיון על סדר עדיפויות.

עו"ד עידן למדן: כמעט שמונים ושבע אחוז זה אפילו שמונים וחמישה זה פקל.

מר רביד פלד: לא. מגוונים למשל סתם דוגמא. הוא יכול להגיד לך תשמע זה לא הוצאות קבועות.

עו"ד עידן למדן: הוא דיבר על תקציב החינוך.

מר רביד פלד: הסאפ זה אותו דבר.

עו"ד עידן למדן: אגב גם זה כן. פקל.

מר רביד פלד: בסדר. כי נותנים את זה פקל אבל אתה יכול לשנות.

עו"ד עידן למדן: כי זה מינימום שאתה צריך כדי לשרוד.

מר רמי בר-לב: עידן צודק, זה בערך שמונים ושבעה אחוז מהתקציב.

מר אבי גרובר: אני לא יודע, לא, לא נכון.

מר רמי בר-לב: לא אצלנו, לא במגוונים.

מר רביד פלד: אם אני מבין נכון אתה מדבר על חמישים אחוז.

מר אבי גרובר: בוא ניתן לרוני שנייה.

מר רביד פלד: על מאתיים וחמישים אחוז של משכורות.

מר רוני בלקין: בצורה פשוטה, אני אומר נצבע ונבין קודם כל איזה דברים הם בלוק שיש לנו קושי גדול לחסוך במשבר כזה כמו הקורונה, שיכול שדווקא בגלל הקפאות אפשר במירכאות לחסוך, לא רוצים לחסוך על התלמידים אבל אין ברירה. נוצר מצב כזה. ואז אנחנו גם יודעים להבין מה נשאר לנו פנוי מתוך הדבר הזה אם זה עשרה, עשרים, או שלושים אחוז. קודם כל אנחנו יודעים מה המספר. בתוך המספר הזה אנחנו צריכים להתנהל ריאלית, כלומר להגיד איזה סדרי עדיפויות יש לנו. עכשיו גם פה יש משחק פוליטי וזה בסדר, ואז צריך לחלק את העוגה אבל לא כמו ממטרת גזרה

שממטירה על כולם אותו דבר. יש סדרי עדיפויות. אתה אומר אני היום, אני ראש העיר אני עם מועצת העיר החלטתי שיש אחת, שניים, שלושה נושאים שעומדים בעדיפות ראשונה, גם אם המחיר יהיה להזניח נושאים אחרים כי הם יקבלו עדיפות תקציבית. כרגע השנה יותר חשובים. וגם אם הגברת מנווה רום או הגברת מנווה רסקו, תשתגע ותשגע את העירייה כל הזמן זה משהו שמפריע לה, כי באמת זה מפריע לה אבל בסוף ישבנו וחשבנו, ובסדרי העדיפויות הנושא הזה יותר חשוב הוא קיבל עדיפות. לכן גם יקבל עדיפות תקציבית. וזה אני אומר עוד פעם בתוך הדבר הזה המשחק הפוליטי זה בסדר שיהיה רכיב פוליטי בעניין שהוא משלים זה בסדר גמור כי זה מייצג את התושבים, אני מצפה מכל עמיתי למועצת העיר גם שהם מפעילים את ההיגיון הבריא שלהם והם מבינים מה בגבולות הסביר ומה בגבולות הלא סביר. חלק מההוצאות צריכות להיות בהגדרה דיפרנציאלית. למשל בעולם של תקשיב טוב מיכה, מחלקה משפטית כי אתה ישן, מחלקה משפטית מחלקת ההנדסה זה צריך להיות מחובר למשל לגביית ההשבחות, האגרות וכו' שאנחנו עושים כי עושים פחות עבודה, מקבלים פחות בצד השני. זה צריך להיות דיפרנציאלי שאם יש לנו הפתעות או עשינו הערכה שיכנסו כך וכך מיליוני שקלים מהדברים הנוספים ופספסנו בשלושים אחוז, אז זה צריך להשפיע גם כלפי מטה לשורות הדיפרנציאליות לתוך בתוך התקציב. וזה משתנה. יש נושא שלמשל אני שואל את עצמי אבי הציג אותו יפה, אבל ההשקעה בהחלפה וחיסכון של תאורה חכמה. עשרה וחצי מש"ח, אני מצפה לראות איזה שהוא מודל מה הולכים לעשות.

מר רביד פלד: חברה כלכלית. זה לא בחברה הכלכלית?

מר רוני בלקין: החברה הכלכלית היא עובדת אצלי.

מר רביד פלד: נכון. אבל קיבלנו פירוט עד הדבר.

מר רוני בלקין: אני לא יודע, אני לא קיבלתי, אני יודע שאנחנו פה על כל עשרה וחצי מש"ח משתגעים. אני רוצה למשל להבין מה העניין הזה, כי יכול להיות שאת העשרה וחצי מש"ח אני רוצה להשקיע בפינוי מי הנגר ואני אגיד

לעצמי גם אם זה מישהו יקבל את זה בתור עבודה חיצונית ויעשה על זה רווח, אבל אני לא אצטרך להשקיע את הכסף כי הוא יממן את הפרויקט הזה אז זה עדיף אז לפחות אני יודע להסתכל על זה. אני יכול להגיד גם לא וזה בסדר, אבל לפחות שיהיה לו את העניין שנבין למה השקל הלך פה. ולא לשם.

מר רמי בר-לב: מתעדף את זה רוני. איפה נעשה את.

מר רוני בלקין: זה לעשות תעדוף.

מר רמי בר-לב: אבל איפה נתעדף את זה. מה הפורום של המועצה. ועדת כספים.

מר רוני בלקין: קודם כל יש ועדת כספים. קודם כל יש ועדת כספים שזה עולה כל חודש.

מר רמי בר-לב: או קי בוועדת כספים.

מר רוני בלקין: שזה עולה לוועדת כספים.

עו"ד עידן למדן: כל דבר של ועדת כספים מגיע בסוף למועצה.

מר רוני בלקין: ואז זה מגיע לעוס למועצה כדי שהדיון הזה לא יהיה בפורום של כל המועצה. יש דברים שאתה חייב לבדוק אותם. אתה חייב להסתכל, דברים אחרים שאתם עובדים בו.

מר אבי גרובר: בסדר. מעיר הערה זה בסדר. מה.

מר רוני בלקין: אני בכוח אדם. ראשית אני חושב צריך לבדוק כל הזמן את הסיפור של מיקור חוץ, קבלני משנה, מוגבלי תפקידים זה נורא נוח שכאילו יש את הכל בתוך הבית, אבל זה פחות נוח ברגע או שנפח העבודה יורד, או שפתאום אנחנו מגלים שאנחנו בהעסקות ארוכות שנים. וישבתי עם עירית וקיבלתי הסבר, מאוד, מאוד מפורט ואמיתי למה שישה נקודה שבעה תקנים נוספים במחלקה שלה. עכשיו אני שואל את עצמנו, באמת אני שואל את עצמנו, לכמה זמן זה נדרש, כי יכול להיות שאני גם טועה אבל שאם אנחנו צריכים את האנשים האלה לשלוש או חמש שנים, עדיף לקחת אותם כקבלנים חיצוניים כדי שבסופו של דבר להיפרד מהם ולא להישאר אחר כך עם עודף כוח אדם שאתה לא יודע איך לצאת מהם. דבר שני שאלתי שאלה נורא פשוטה. האם יש אם אנחנו, מגייסים כבר אנשים נגיד

למחלקת ההנדסה האם יש מנגנון יציאה למשל שאומר לנו יש לנו שנתיים שהם בתקופה הזאת אתה יכול להשתחרר מהעובד, למה כי ביצוע לא מוצא חן בעיניך, משהו קרה. התשובה הייתה די מגומגמת. שקיבלתי על הדבר הזה. אני אומר שזה דבר שצריך להיתפר. דיברתי גם על איזה שהוא תהליך, צריך לראות קודם כל את הצורך והכדאיות לאורך זמן בתפקיד, מול מיקור חוץ צריך להיות איזה שהוא נוהל להביא מישהו עובדים נוספים ואמרתי את זה ככה וכתבתי את זה. אם זה עובדים זמניים זה יותר פשוט זה צריך להיגמר לדעתי ברביעייה מתוך הפורום המקצועי של העירייה, גזבר יועץ משפטי, מנכ"לית וראש אגף כוח אדם שבודקים את הדבר הזה, צריכים לקבל, צריך להיות מסמך שמסביר מי האיש למה הוא גויס בדיוק, לכמה זמן, מה תהיה משכורתו כדי שהדברים האלה יהיו ברורים והדבר הזה יהיה מגובה. ואז אנחנו יודעים הבן אדם הזה הגיע למשימה ייעודית, היא תיקח שלושה חודשים, ירוויח ששת אלפים ש"ח בחודש. הכל בסדר, הכל מאושר, כל הארבעה חתמו, שלום ותודה רבה. העניין הוא גם שהאנשים האלה מחויבים לסעיף התקציבי שקוראים לו עובדים זמניים. תסתכלו על הסעיף שלנו, עובדים זמניים הוצאנו פי שלוש ממה שתכננו. במקום להוציא ארבע מאות אלף שקלים הוצאנו מעל מיליון מאתיים. הוצאנו פי שלוש ועכשיו שמנו לעצמנו שבע מאות אלף. אני מבין שזה נותן גמישות והכל טוב ויפה, בסדר, נשים את הסעיף הזה בתור סעיף גמישות אבל צריך להיות על זה בקרה. כלבי שמירה זה הרביעייה שאני אמרתי. וגם הם מוגבלים הממונה שלהם בדיוק בגודל של שבע מאות אלף שקלים או מה שלא יוחלט. תקציב של העובדים הזמניים בתפיחתו סימן לא טוב אני אומר, יש לזה הקרנה הדבר היחידי שאני יכול לקבל עליה בו, אפרופו גמישות שזה יקרין על ירידה בתקנים קבועים, אין לי בעיה לשלם יותר בתקנים זמניים אבל אני רוצה לראות את זה יורד בתקנים הקבועים, זה לא קורה. אני לא רואה, אני חושב שיש לנו צורך להתייעל ולרדת בכוח אדם. זה לא פה. עכשיו אני מבין שיש לנו מחלקות שהן מחלקות שעוסקות לתכנן את העתיד, למשפטים והנדסה יש יותר

עבודה ולכן אני יורד מזה. במחלקות התפעוליות מצופה מאיתנו שנרד ולא נעלה. כי יש לנו רק בשנה הזאת דרישה לשמונה עשר תקנים נוספים, יש לנו מסתכלים אחורה בשנים עלייה מספרית בכמות המועסקים בעירייה, צריך לבדוק כדי לנטרל את הרכיבים של אלה שהיו גם במגוונים וגם באגודת הספורט לנטרל את הדבר הזה כי היה תהליך של ניקוי הדבר הזה שהיה בצד אבל אנחנו לא תלויים יותר יעילים בהקשר הזה. אני אומר לכם הדוגמא של סיירת השפע לדוגמא היא דוגמא רעה, כי אני לא רואה בעיריית רמת השרון נכנסים רכיבים של עיר חכמה למשל, כי אני הייתי מצפה שיהיו חידושים של עיר חכמה, שאנחנו ניתן שירות יותר טוב עם פחות כוח אדם. שאנחנו ניתן שירות יותר טוב לאזרחים, למשל שהכבישים יהיו פחות פקוקים כי תהיה פה מערכת שתנהל את פינוי האשפה עם התעבורה על הכבישים בשעות הלחץ אז בסוף מספרים לי שארבעה האלה שגויסו, הם רק בדירוג חמש, מקבלים שכר מינימום. בעוד עשרים שנה אותם ארבעה אנשים נמצאים בעירייה שכרם זחל כלפי מעלה כי יש סחיבה שנתית שזה עולה למעלה ואתה עסוק למצוא בהתאמה לכישוריהם למצוא להם תעסוקה. אנחנו צריכים להראות איך אנחנו יורדים בעניין הזה ולא איך אנחנו רק מעמיסים על העירייה עוד עובדים. רכיבי חכמה אמרתי כבר, אני הייתי מצפה שהשיפור של השירות וההתייעלות בין היתר ינצלו את הדבר הזה ואז לדעתי גם זה יוריד לעצמנו את הרידוד בכוח אדם. פיתוח ופרויקטים זה התב"רים, ראשית אני מצפה מהגזברות שתעשה הערכת הכנסות שתוכל להימדד. זה צריך להצטרף כמו דוח מקורות ושימושים לטובת העניין לתוך סעיף התב"רים כי בסוף סעיף התב"רים עצמו, האוסף המאוד גדול הזה, הוא מותנה בהכנסות שיכנסו. ואת זה אנחנו צריכים למדוד למשל אחת לחצי שנה נשב עם הגזבר בוועדת הכספים ויגיד לנו חשבנו שיכנסו שבעים מש"ח עד עכשיו, נכנסו תשעים. יש רווחה בגלל שיש דברים אחרים. מגיעים לרבעון השני, מגלים שיכנסו שישים בחציון השני, נכנסו רק ארבעים. מגלים שצריכים לסגור את החגורה. אבל אז אנחנו יש לנו משהו בכלל לבדוק את

עצמנו אל מול. כי היום יש לנו איזה מספר פנומנאלי, של פרויקטים כמעט ארבע מאות מש"ח, שלכולנו ברור שהוא פנומנאלי זאת אומרת שחלק מהפרויקטים האלה כשהם יגיעו לבדיקת סדר עדיפות מול כסף, הם עלולים להיות בכלל לא רלוונטיים. כי הם תמיד נשארו באיזה עדיפות שלישית או רביעית ולא הגיעו אליהם. בתוך הדבר הזה אני חושב ועוד פעם זה התהליך שיכול להתבצע טרם שמגיעים לישיבת מליאה. להציג פרויקטים שהסתיימו ביצוע בפועל לתקציב, מה באמת התרומה בפועל שנתן לנו מה שתכננו לסביבה. הצגת פרויקט בביצוע איטי, יש לנו פרויקטים שהם עתירי ממון, אז עוד פעם, להגיד מה הסטאטוס, איך הגאנט, מה התכנסות תקציבית לשים את הדבר הזה מול העיניים, לשבת אם היינו יושבים כל רבעון ועדת הכספים היינו מקבלים את זה, היינו מגיעים יותר מוכנים גם לישיבות במליאה. אבל זה לא קורה, ואני אומר זה דבר שצריך לקרות ולבסוף הצגת פרויקטים בלי אישור כי אני מסתכל על הדבר הזה אני אומר לכם באמת, אני די בעניינים, אני משתדל ללמוד גם אני לא מתבייש לשאול, אני שואל הרבה אבל צריך להיות לזה תוכנית, צריך להבין מה התרומה המתוכננת אם הפרויקט הזה מה הוא תורם לקהילה. הערכה תקציבית, גאנט, איזה צורך לזה, מה לוח הזמנים, איזה כלי מדידה איך אנחנו מודדים את הפרויקט הזה, ומה אבני הדרך. מתי אנחנו נפגוש את הפרויקט הזה כדי לראות אם הוא התקדם ולדעת שהוא בפיגור עם הכסף, או בהקדמה עם קצב העבודה בתיאום מול הגופים הרוחביים שגם הם צריכים להיות מתואמים על זה. יצירת סדר עדיפויות מובנה וברור בפרויקטים. אני מדבר על זה מהיום הראשון שנכנסתי למועצת העיר, אי אפשר ודברתי על זה עם אבי כמה וכמה פעמים, ואני מבין את הקושי אבל אין ברירה. אתה לוקח דבר כזה, רשימה בומבסטית, היא חייבת להיות עם סדרי עדיפויות. לא לשים את כולם לפי הסדר, זה ממש מסובך אז יהיה קבוצות. נחלק את זה לארבע קבוצות, לדחוף, בהול, חיוני ולפחות דחוף ואז נדע מה בא קודם ומה בא אחר כך. כשאנחנו מכניסים את הכסף גם הרי מה קרה, חלק מזה בעצם כל הרשימה הזאת

היא מותנה בהכנסות שנכנסו מהדברים האחרים ואז אנחנו יודעים לתעל את עצמנו למשהו ריאלי מבחינת ההכנסה. כי הרי מה קורה לנו לפעמים, יכול להיות לנו מצד אחד.

מר שמואל גריידי: תב"רים אתה מדבר?

מר רוני בלקין: על התב"רים והפיתוח. יכול להיות לך מצב שבו

עו"ד עידן למדן: בדרך כלל מסיימים תקציב, עוברים תב"רים אבל זרמנו

מר רוני בלקין: יכול להיות שאתה מגיע למצב שאתה אומר יש לי איזה עשרה מיליון ש"ח שזה ריאלי ואתה לוקח את הפרויקט כי זה סוגר אותו, אבל באמת כשאנחנו ישבנו על זה הוא נמצא בעדיפות שנייה. ויש דברים אחרים שאולי אותם כדאי להתחיל גם אם למשל ניקח הלוואה, כדי לסיים אותם כי הם יותר חשובים. מהצד השני לפעמים יש פרויקטים הרבה יותר קטנים שהם באמת אני יודע גם ברמה הפוליטית. אני אתן את הדוגמא הכי פשוטה שהיא משגעת את כולם אני יודע שהיא משגעת את ראש העיר. החיבור בשביל אופניים בצומת הכפר הירוק למשתלה. אני אומר לכם באמת, בשיא הכנות כמה מאות אלפי ש"ח הבודדים האלה שווה להשקיע אותם בקרקע, גם אם עוד שלוש או ארבע שנים הפרויקט של דן ידרוס אותם. גם ידרוס אותם. זה כסף קטן יחסית, לכל סעיף התב"רים והוא בר מימוש. השאלה איפה שמו את זה בסדרי עדיפויות. איפה זה ישב בתוך הרשימה. שבאמת עוד פעם אני חוזר, יהיו פה גם שיקולים פוליטיים וזה בסדר, ואם צחי נגיד אצלו שיגעון כל נושא האופניים, זה בסדר הוא מייצג איזה שהוא ציבור מסוים. אין בעיה אבל אז אנחנו יודעים שהפרויקט הזה גם אם הוא פרויקט קטן, יכול להיות ששווה לשים שם את רבע מש"ח גם אם הוא יידרס בעוד שלוש, ארבע שנים. יש פה סעיף אחד שהוא סעיף מאוד כבד. אני אומר, אני רוצה לנטרל רגע את קרב על גינת עמל, או לא גינת עמל. ארבעים מש"ח עברו בית ספר יעל רום. אני לא רוצה לקבל סעיפים שהם מה שנקרא סעיפי סל בשיטת הסלמי. ולכן לטובת העניין גם אם אני מאשר רק ארבעים וצריך בסוף ארבעים ושבע, לפי הערכה שפז עשו אז אני יודע, אני רוצה להיות מחובר לקרקע. אני לא

רוצה לשפוך היום ארבעים פנימה, ואז להגיד לי תשמע, אחרי ששפכת כסף טוב כבר פנימה בעולם שאני עבדתי בו, זה מה שנאמר לשפוך כסף טוב אחרי כסף רע, אני רוצה לדעת למה אני מכוון. למה בסוף אני מכוון. שהדבר הזה אושר אין בעיה. עכשיו עושים תכנון, עושים הערכה תקציבית מלאה ויודעים למה הולכים, לא לאשר עכשיו ארבעים על הדרך מתוך איזה הערה שנקבל ארבעה עשר וחצי ממשרד החינוך כן או לא לכו תדעו אם זה יהיה השנה. צריך להיות דבר שהוא דבר מלא. אני גם אומר לעצמנו, העסק הזה נמשך הרבה זמן, בוא ניקח רגע, באמת אפרופו שגם אנחנו רואים את המצוקה שמתחילה להיווצר כלפי מעלה בחטיבות הביניים, את מספרי התלמידים הצבועים, ונבדוק את עצמנו באמת כמה צריך ומה צריך. כמה כיתות באמת צריך, מה באמת צריך. אני מסתכל על גאנט כי אני אומר לכם באמת כהדיוט אני מסתכל היום על הגאנט, אני נראה לי שאנחנו נמצא את עצמנו בספטמבר של שנה הבאה מאשרים כסף להוסיף קומה שלישית לבית ספר זמני של יעל רום כי לא יהיה פיתרון. זה לא מתכנס, הדברים לא מתכנסים בזמן, ככה לי זה נראה.

מר אבי גרובר: אתה באמת חושב שאין כזה.

מר רוני בלקין: אני חושב שמבקשים.

מר אבי גרובר: אמיתי. אתה חושב שאין כאילו רשימה של כמה תלמידים יש

מר רביד פלד: יש ברמה של שמות.

מר אבי גרובר: שלוש, ארבע, חמש שנים קדימה. בקטע אמיתי כאילו.

מר רוני בלקין: אני יודע שיש רשימה.

מר אבי גרובר: או קי. סבבה.

מר רוני בלקין: אני חושב שצריך לעבור עליה. ולבדוק את עצמנו לראות משנה לשנה האם צדקנו, לא צדקנו, לפני שאנחנו רצים. אני מסתכל על מה שנשלח ככה בתור השלמות לדיון. תקציב פיתוח נוסף, מבקשים לשנות סעיף תב"ר 24 לשיקום. מה אי אפשר ככה להעביר תב"ר של שלושה וחצי מש"ח אני אומר לכם שחברי פה למועצת העיר לדעתי גם כשצריכים להוציא שלושת אלפים חמש מאות ש"ח הם בודקים קודם כל על מה הם מוציאים. אני

בודק גם שלוש מאות חמישים. אני רוצה להבין מה על מה אני מאשר, תב"ר חדש שינוי חזות הליכה לציבור. מה אנחנו מאשרים שם חצי מליון שקלים. תב"ר בשם מערכות חסכון למים וחשמל.

מר אבי גרובר: התב"ר עצמו מאושר. רק משנים את השם.

מר גידי טביב: הראשון כן. השני.

מר אבי גרובר: אנחנו רק משנים את השם. את הכסף כבר אישרת.

מר רוני בלקין: תב"ר בשם מערכות חיסכון למים וחשמל למוסדות חינוך. על מה בדיוק מיליון שמונה מאות חמישים. על מה מדובר. יש עשרה וחצי מיליון בהתייעלות אנרגטית. זה כן בפנים, זה לא בפנים. מה צפוי לדבר הזה. זאת אומרת אם אנחנו עושים התייעלות אנחנו משקיעים מיליון וחצי מה אנחנו מרוויחים מזה. אני מאשר תב"ר שיכול שנגלה שבסופו של דבר יגיד לי גידי, אתה יודע רוני, עזוב, עדיף כבר לשלם על החשמל ולא להיכנס לדבר הזה. בוא נגיד על מה אנחנו מדברים. כשמסכלים על הדבר הזה נגיד שנרד מזה אבל אני אגיד אבני דרך לפרויקט ונבין על מה אנחנו מדברים. בוא נסתכל על הדבר הזה. אני אומר לכם ישבתי בוועדת בישיבה ואני אומר לכם אני מעריך את כל עמיתי למועצת העיר. גיא קלנר בחור ותיק ומנוסה במועצת העיר. אי אפשר להאשים אותו שהוא אידיוט ממש לא. בחור חד. אני גם הוא שגם ללמוד לישיבה לא שולט בביץ אנד בייט של כל ישיבת התב"רים האלה כי אנחנו לא מקבלים אותה בצורה שיש בה ביאורים בפנים. בצורה שאנחנו מבינים את הדבר. אנחנו מאשרים איזה משהו מאוד, מאוד כללי וכי אני מסתכל.

מר אבי גרובר: לא הבנתי מה אתה רצית מגיא.

מר גיא קלנר: למה אני.

מר אבי גרובר: למה דווקא שלא הדבקת על הדבר הזה.

מר גיא קלנר: לא גיא. קח את עידן.

מר אבי גרובר: לא שהוא צריך את ההגנה שלי, אבל לא הבנתי מה הקשר לגיא בכלל.

מר רוני בלקין: יש פה סעיפים שהם הולכים וחוזרים. סעיפי נגישות. אז בואו נבין מה מחובר ביניהם ומה מקבל סדר עדיפויות. האם הנגשת מבנה חינוך לנכים

היא בעדיפות על מתקני משחק בגנים למשל. שבעיני התשובה היא כן. אם הדבר הזה.

מר אבי גרובר: מה.

מר רוני בלקין: למשל נגישות. נגישות מופיעה באיזה שלושה סעיפים. בוא נבין אם ככה מה הוא כל אחד, האם אנחנו יש להתנהלות אנרגטית לחיסכון יש שלושה סעיפים שונים בתוך הדבר הזה. חלקם בטח ממשיכים משנת 2018, 2016. צריכים לסדר את הדבר הזה.

מר אבי גרובר: או 2000.

מר רוני בלקין: עוד יותר גרוע. צריך לקחת את כל הדבר הזה, כל האוסף הזה ולעבור עליו בצורה מסודרת מחדש ולראות. אנחנו מסתכלים על בניית מעון יום ברחוב שיבולת. אני מזכיר לכם אנחנו נדרשים פעם רביעית לשנות גם את ההגדרה של הפרויקט הזה. זה התחיל ממעון יום עברנו למשהו אחר, דו קומתי שם, אחרי זה מועבר משם כי זה לא מתאים מבחינה הנדסית ועכשיו רוצים לשנות את הדבר הזה. אם היינו מקבלים והיינו מכריחים את עצמנו, להציג בצורה יסודית כל תב"ר ותב"ר יש לי הרגשה שחלק ממערבולת שיש לנושאים לתב"רים הייתה נפתרת. גם כי היינו מכירים אותם לעומק אבל גם כדי לסדר לנו את העניין הזה. בזה אני מסיים את האמירה שלי לגבי התקציב.

מר אבי גרובר: אני עוד פעם אני לא רוצה לצלול לתוך, עכשיו להתחיל להצטדק על איזה שהוא מספר כזה או מספר כזה אני חושב שיש פה איזה שהוא עיקרון שאתה מדבר עליו ואני רוצה להתייחס לזה באמת במקרו הכי גדול שיש ואני חושב שאת כל השאר, למשל ישבת המון שעות גם עם גידי, גם עם עירית, גם אנחנו ישבנו שעה וחצי ככה באמת דיברנו גם כן על אותו מקרו ועוד פעם הדלתות פה של האנשים פתוחות ואני יודע שככל שיש שאלות יענו לך. אני אגיד לך ככה. אני חושב שהתברכתי כראש העיר ואני חושב שהעיר הזאת התברכה בשורה של אנשי מקצוע, אנשים מאוד רציניים. אני חושב שהם עושים עבודה מאוד רצינית ואני גם דואג שהדברים האלה שאתה אומר על המספרים ועל התוכניות, ועל הבדיקות, אני יכול להגיד

לך,

מר ירון גדות: כל הנאום הראשון הלך.

מר גיא קלנר: נאום של מי.

מר ירון גדות: פספסת. היה פה נאום

מר אבי גרובר: לקחתי את זה ברצינות וכתבתי לי את הדברים בהתחלה. ואני יכול להגיד לך שאני דווקא בגלל שאנחנו עברנו פה שנה, שנתיים שהם לא היו עשירות בהכנסות בעיקר בקטע של הפיתוח, זאת אומרת כל הבנייה הזאת של התוכנית של הפיתוח גם משרשר אחרי זה מוקרנת לתוך התקציב השוטף. כשאתה רוצה באמת לבחון את המספרים של הילדים כדי לדעת אם אתה צריך לבנות עוד אשכול גני ילדים, או לא צריך לבנות עוד אשכול גני ילדים, איפה אתה עומד עם כל דבר, אז מן הסתם אם יש לך את המספרים כמו שצריך אז גם יותר קל לך לתכנן את מה שהולך בגני הילדים כרגע, מה קורה בחטיבות, מה קורה בתיכונים, ביסודיים וכל הדבר הזה. אני חושב שאנחנו, אני לא חושב, אני יודע שנעשית פה עבודה מאוד יסודית מהבחינה הזאת. אני לא חושב שבהכרח הדיון הזה קורה בתוך ועדת הכספים, אבל עוד פעם אני מקבל את הביקורת ואתה לא מביא אותה פעם ראשונה, אני מנסה לשפר את העבודה של ועדת הכספים ואני בטוח שלאורך זמן אתה תראה שהיא תלך ותשתפר באופן שבו מוצגים הדברים, ואני כן יכול להגיד לך שכן נעשית פה עבודה מאוד יסודית מהבחינה הזאת ומאוד מעמיקה והדברים פה נבחנים ואני חושב שעובדה שפרויקטים שביצענו בארבע שנים האחרונות ידענו להיות מאוד מדויקים על הכסף, וגם הצלחנו לבצע את הפרויקטים. אני חושב שזה היבט שלפעמים לא מספיק לוקחים אותו ברצינות. ידענו לעשות שיפוצי קיץ, מאוד משמעותיים בתוך מוסדות החינוך. בית ספר במורשה שאני חושב שבית הספר האחרון שנבנה פה, עזוב שנייה את נווה גן שזאת הייתה שכונה חדשה, נבנה בית ספר במורשה אחרי אני חושב שהדר היה האחרון בשנת 76. ואנחנו. אלון ב-86, תיכון אני מדבר על יסודיים דיברתי, אבל בית ספר יסודי לא נבנה פה מאז 76, ואנחנו בונים עכשיו

בית ספר יסודי חדש, והיה צריך לעשות קצת עניינים וסידורים אבל עובדה שהוא נבנה ובית ספר מדהים כשיכנסו אליו אנשים.

עו"ד עידן למדן: תציין שיעקב קורצקי הגיע.

מר אבי גרובר: אני מציין שיעקב קורצקי נכנס. אבל באמת נבנה שם בית ספר מאוד רציני. גם שמה אני חושב שנעשתה שם איזה שהיא תחזית ואני חושב שאנחנו עומדים ומאוד קרובים בתחזית ואנחנו מאוד מקפידים על זה. איך בדיוק הגיעו לארבעים מש"ח של יעל רום. יש לי פה דרג מקצועי. הדרג המקצועי ישב, הדרג המקצועי.

מר גידי טביב: מה שאני יודע, מה שעירית כתבה, זה החלק זה ארבעת אלפים שבע מאות שישים מטר מתוך זה תשע מאות חמישים מטר מרתף ושלושת אלפים שמונה מאות עיקרי, כולל פיתוח, בעיקרי זה האומדן לפי עשרת אלפים ש"ח למטר, סטנדרט רמת השרון, והמרתף זה אלף חמש מאות למטר. אז זה נותן את התוצאה של.

עו"ד עידן למדן: מזכיר לך שבית הספר מורשה התחיל בארבעים וחמש, סיימנו במאה ועשר, ירדנו לתשעים ושתיים.

מר גידי טביב: כן. רק ששם זה כולל.

עו"ד עידן למדן: אני מקווה שפה זה נכון.

מר יעקב קורצקי: אבל יש מתנ"ס ויש אולם נכנס.

מר רוני בלקין: הכל בסדר. אני רק רוצה לדעת מה נכנס. גם פה אני רוצה לא לגלות. שאז יגידו לי זה בית הספר אבל זה בלי החצר.

מר יעקב קורצקי: יאמר לזכותך שאמרת, אני אזכיר לך אמרת שלמורשה אני רוצה לעשות הפליה מתקנת ושיהיה בית ספר.

מר רוני בלקין: נכון. אני אגיד לך את זה עוד פעם.

מר אבי גרובר: מה שגידי מנסה להגיד עוד פעם יש לי דרג מקצועי. אני שואל את הדרג המקצועי, הרי אנחנו מכירים פחות או יותר את המבנה. מה זה פחות או יותר, אנחנו יודעים מה אישרה רשות הרישוי. יושב הדרג המקצועי וצריך לבוא ולהגיד לי ראש העיר מה המספר. יש גבול כמה אני כראש העיר יכול אתה יודע. יש אחריות למנהלים פה, כשבאים ובונים תוכנית, אנחנו באנו,

ישבנו איתם, שאלנו אותם מה המספרים, הם אמרו את המספרים אני לא מתווכח איתם ואומר להם תקשיבו. תעשו לי טובה, זה נשמע לי הרבה, בוא נכתוב פחות, נעביר את זה ואחרי זה נראה מה קורה. אני חושב שעד היום באמת הקפדנו להיות מאוד שקופים ומאוד אמיתיים, אני חושב שאנחנו מוכיחים את עצמנו לאורך הזמן שאנחנו לא באנו. מצד שני כן, יש מציאות ויש חיים. כשבאנו ורצינו לבנות בשיבולת, רצינו לבנות אשכול גנים, כדי לתת מענה לאפס שלוש, זה היה חלק ממשהו שבאתי ואמרתי לתוך קמפיין הבחירות שלי אני מאוד מאמין שאנחנו העירייה צריכים לקחת אחריות על הגיל הזה. באנו ועם כל הרצון הכי טוב התברר שיש שם איזה שהיא בעיית בנושא של ביוב ואם אנחנו נבנה שם אז.

מר רוני בלקין: אמרתי לכם את זה זה בדיוק העניין. אני לא, בודקים את זה לפני שהייתם מעלים את זה. הייתם עולים על זה ישר.

מר אבי גרובר: אתה עוד פעם. בסדר. אני לא, עוד פעם אני לא בקטע של לריב. אני לא זה. אתה צריך לדעת לסמוך על אנשים שלך. רצינו להתקדם יש גם לפני שהולכים מוציאים הרבה כסף על כל לרוץ עם עוד יועצים ואז כאילו לחזור. אז באנו ואמרנו באופן עקרוני לפי שיוצאים ועושים את כל הבדיקות אנחנו נאשר איזה שהוא מתווה ואז נתחיל לעבוד. ועובדה שכמעט לא הוצאנו שם שקל, אבל כן ידענו לבוא ולהגיד רגע, יש פה בעיית ביוב ולכן אנחנו לא ממשיכים כי זה לא הגיוני סתם ללכת עם הראש בקיר ולבנות שם מבנה, שעלות שלו תהיה מוטרפת בדיוק מכל המקומות האלה שאמרת, שכל שקל מבחינתנו הוא נורא יקר. רשמתי נקודות, אני רוצה לראות שאני מתייחס לדברים שאמרת. כתבת שהתפלקו ככה אמרת אחד עשרה מיליון בקטע של החינוך. סך הכל גם התפלקו לנו איזה שישה מש"ח בצד של ההכנסות של החינוך. גם את זה חשוב להגיד כדי לתת את התמונה המלאה. אנחנו בשנת 2016 סיימנו מאוזן. 2017 סיימנו מאוזן, 2018 סיימנו מאוזן, 2019 באמת בתוך העבודה קרו שם כמה דברים שגרמו לאיזו שהיא בריחה מסוימת בנושא של החינוך וגם אני אגיד לך את זה אמיתי, הוסיפו לי את זה. היה שלב שאמרו לי: אבי, תקשיב אנחנו

רואים שיש פה, עכשיו אני קיוויתי שאנחנו כן נצליח עדיין לסיים במאוזן, אבל באמת לקראת סוף השנה ממש סוף השנה שישבנו שעשינו את הרבעון השלישי, שקיבלנו כבר את הנתונים של הרבעון השלישי, נכון רק אז נראה היה שבעצם זה טיפה בורח לנו. ואני יכול להגיד לך שאני חשבתי שאני יודע שאנחנו כבר מתחילים לבנות את ביג, ושאני יודע שמשרד הביטחון, משרד ראש הממשלה צפויות להיות לנו משם עוד הכנסות בנושא של הארנונה. אני חשבתי שזה לא הוגן כלפי התלמידים כרגע במערכת החינוך שאני אקצץ להם עכשיו. מה זה אומר להוריד? אתה אומר כאילו אם היינו מצליחים לחסוך מיליון מהחינוך. נכון, זה היינו צריכים לבוא לתלמידים שמקבלים שעות ודברים, שהתלמידים של עוד שלוש, ארבע שנים, כשכל הארנונה הזאת הטובה הזאת הארנונה שהיא יותר נטו מה שנשאר לנו בכיס ממנה, הרבה יותר גבוה מארנונה של מגורים, יותר רווחית לתלמידים של עוד שלוש, ארבע שנים יהיה הרבה יותר כסף ועכשיו אני באיזה שהוא מקום, כאילו מעניש את התלמידים של עכשיו. אני לא חושב שהם אשמים שלא פיתחו מספיק את האזור של סינמה סיטי לפני חמש ועשר שנים. ואני לא חושב שהם צריכים לשלם את ההחלטה הזאת פתאום של משרד שפתאום החליטו לבטל את עיר העולים. וכן קיבלתי החלטה שאני לא עושה קיצוץ בתחום של החינוך, אלא אני כן, אני ממשיך לתת לילדים את ההשקעה הזאת. בסך הכל זאת השקעה בחינוך של ילדים. אני הייתי מבין אם היו אומרים לי לקחת ושפכת עוד חמישה מש"ח בקטע של תרבות, עשית פה הופעות, הצרצר והנמלה, היו פה חגיגות מטורפות. לא, עשינו אירועים בצורה מדודה, בצורה יפה, בצורה שהתושבים נהנים, אני חושב שמשקיעים בספורט, אני חושב שהשקענו בכל מיני דברים במגוונים, אני חושב שבאמת הצלחנו לעשות. אני יודע, ואתה אמרת שישבת והיה ארבע מאות שישים ופתאום עלינו לארבע מאות שישים ותשע. בזכות שלושת החודשים האלה, אנחנו רואים שבתוכנית עלתה רמת השירות, ככה זה נקרא בתיכונים. הפרופיל ורמת השירות והכנסות שלנו לתיכונים עלו בארבעה מש"ח והכסף הזה

חוזר לתיכונים, אני חושב שהדבר הזה עזר לנו לבוא לתת תקציב יותר טוב. מחזיקי תיקים הם לא, הם אנשים שמייצגים ציבור. כשאני יושב עם גיא והוא רב איתי, לא רב, אבל אנחנו מדברים על מה אנחנו עושים בספורט, יש מאחורי זה אלף ילדים שיש להם מאמן יותר טוב. שיש לנו יותר מאמין, שעובדים איתם יותר, שמשקיעים בהם יותר, יש עוד קבוצת נוער בכדורסל שמשחקת, זה ילדים שרוצים לשחק, זו מסגרת מדהימה שנותנת לילדים האלה משהו שהם ייקחו אותו לכל החיים. אני אומר שהם יהיו מפקדים יותר טובים והם יהיו מבוגרים יותר משמעותיים והם יהיו יותר אחראים בזכות הדברים שקורים. התלבשנו על גיא עכשיו, אתה יושב ממולנו אז אנחנו כולנו עליך.

מר גיא קלנר: הפכתי להיות דוגמא נוחה.

גב' דברת וייזר: לא הבנתי מה אתה אומר על תיכונים.

מר אבי גרובר: שאנחנו משקיעים יותר בתיכונים, ובזכות זה שיכולנו לחכות שלושה חודשים. אבל דברת את אמורה לבוא לפה כשאת רוצה לדבר, לא לצעוק ברמקול.

עו"ד עידן למדן: יש מקום בשבילך.

גב' דברת וייזר: אני רוצה לדעת מה הוא מדבר עכשיו.

גב' שירלי פאר יגרמן: את יכולה לעלות למעלה ולבקש ממיכה להגיד.

עו"ד עידן למדן: יש מקום. יש מקום למעלה.

מר אבי גרובר: רוני. כשאתה אומר למשל אפילו הנושא של סיירת שפע.

גב' דברת וייזר: יש פער של ארבע דקות מהרגע שהם מדברים.

מר אבי גרובר: זה מה שאני אומר לכם. לא יודע אם ארבע דקות אבל יש איזה שהוא פער. תשע נמצאים. דברת יכולה לבוא. יש פה תשעה חברים.

עו"ד מיכה בלום: אמרתי לה.

מר אבי גרובר: אני יודע. אפילו הנושא של חזות עיר, היו פה תלונות בתחילת השנה שעברה. על הנושא של נראות העיר. פה אני מתחבר על הנושא הזה בכלל שדיברת עליו על כל הנושא של העובדים. אני הייתי אופוזיציה ואני מודה כשנהייתי חבר מועצה גם אני באתי ואמרתי צריך להתייעל, להתייעל זה

בהכרח לשלוח עובדים הביתה. זה כאילו תמיד אתה שומע התייעלות זה כאילו לשלוח עובדים הביתה. יש לי פחות עובדים אני כאילו יותר יעיל. אני אומר שגם ראיתי את זה כחבר אופוזיציה ואני אומר לך לפעמים ראיתי את זה גם עוד יותר כשהייתי ראש עיר. לפעמים יושבים לך כל מיני חברות חיצוניות. ויושבים על חוזים כאילו ברגע שאתה עושה מכרז, גם הבקרה שלך באיזה שהוא מקום על זה היא לא תמיד לגמרי מלאה כמו שיכולה להיות על עובד, וגם עובד לשלוח הביתה עם כל הכבוד. זה לא איזה שהוא חתונה לכל החיים. אבל זה לא מה שאנחנו מחפשים וראינו שבמכרזים לפעמים דווקא במכרזים יוצא הרבה יותר כסף. וכשאתה לפעמים חלק מהדברים אני אביא לך דוגמא, אמרת על ההנדסה, מודד, כשאתה לוקח אותו דרך חברה חיצונית, גילינו שזה עולה לנו הרבה מאוד אלפי שקלים. ולפעמים הוא לוקח, כמות העבודה שלו, אפשר לעשות חוזה כזה וחוזה כזה ובסוף אבל כשאתה לוקח מודד שלך וכשאתה יודע שאתה הולך לא לאיזה שנה שנתיים, אתה הולך יש לנו הצפי בנייה של רמת השרון, מה שמדינת ישראל מתכננת לרמת השרון, ויכולת שלנו לעצור את זה היא מאוד מוגבלת, אבל אתה הולך פה לפחות לעשור, שניים של בנייה מאוד משמעותית. אתה צריך את הדברים האלה. לא יעזור כלום איך שלא תסובב את זה. ואני יכול להגיד לך שמנהלים שלנו מאוד במסורה באים עם בקשות ואנחנו יושבים על זה בצורה מאוד קפדנית. אני חושב שדווקא הוכחנו שעשינו פה עבודה נורא יפה. היו פה אני קורא את הדברים האלה התוספות של דירות תקן אדם. כל החבר'ה האלה ישבו במגוונים עשרות על עשרות של אנשים על כל מיני, בכל מיני הסדרי העסקה, והיום הם יושבים בתוך העירייה בצורה מכובדת. אתה יודע סייעות שישבו והיו מפטרים אותם כל שנה ומחזירים אותן, אגודת הספורט, כל מיני סייעות שהיו יושבים ולא היו מקבלים את התנאים הסוציאליים, הם עובדות עם הילדים שלנו. ומגיע להם את כל התנאים הסוציאליים, מגיע להם לקבל את מה שמקבל כל עובד אחר בעירייה.

מר יעקב קורצקי: אני חייב להגיד הערה קטנה ולהתחבר למה שכן רוני אמר, בנוגע כן

להכניס יותר מכונות ולהוריד אנשים, אני חושב שאני גם מתחבר לדברים האלה, אנחנו הכנסנו מכונה אחת אם שמת לב אנחנו רוצים להכניס עוד מכונה. אבל.

מר אבי גרובר: בתחום של הניקיון.

מר יעקב קורצקי: הוא צודק, אני גם בתפיסה הזאת, אני מקבל את זה ואנחנו ננסה כמה שפחות מכיוון שבאמת אמורים להגיע אלינו שבעים אנשים כל יום. אין כוח אדם בכלל. אז נתחיל מזה. אני גם חושב כמוך לוותר על שלושה, ארבעה בעד מכונה וצעד שאנחנו מתכוונים לעשות אותו אתה צודק.

מר אבי גרובר: לא. עושים אותו כבר. אנחנו כבר הכנסנו לחלק מהמקומות.

מר יעקב קורצקי: אנחנו רוצים להכניס עוד מכונות.

מר אבי גרובר: בסדר. אנחנו עובדים יותר ויותר מהבחינה הזאת.

מר יעקב קורצקי: זה מה שצריך לעשות.

מר אבי גרובר: דיברת על הנושא של תב"ר של התייעלות אנרגטית, גם במוסדות חינוך, גם בנושא של התאורה. הנושא של התאורה זה משהו שאני פוגש אותו כמעט כל הזמן, אני מקבל המון תלונות מתושבים על המצב של התאורה בעיר, לא כי פנסים לא עובדים, אלא באמת יש פה המון פנסים מאוד ישנים, כשהעוצמה של התאורה שלהם היא מאוד בעייתית יש היום טכנולוגיות חדשות ואחרות. ואנחנו משלמים כסף מאוד יקר בנושא הזה. עובדה שזה לקח לנו כמה שנים וחשבנו על זה מאוד לעומק. ואנחנו רביד אמר את זה אבל כי, אבל זה נכון זה קרה. התוכנית הייתה לעשות את זה דרך החברה הכלכלית, שהכסף למעשה אנחנו מביאים חברה חיצונית, החברה החיצונית נבחן שם בנושא של RY אני יכול להציג לך את כל הדברים, יש שם תוכנית מאוד מעמיקה והתכנון היה באמת שאותה חברה לוקחת את ההלוואה. היא מחליפה את כל התאורה. התשלום אליה מבוצע מתוך החיסכון בחשמל, זאת אומרת אני כאילו משלם את אותו סכום ואני כאילו בעוד עשר שנים מקבל אלי תשתית חדשה. ואז באתי ואמרתי, אמנם הכסף היקר יותר הוא הכסף של ארנונה. זה היום הכסף שבו אני נמצא במצוקה יותר גדולה ואני לא נהנה בחיסכון הזה בארנונה.

איזה גורם חיצוני נהנה ממנו ואני יכול ליהנות משני הצדדים, אני יכול לקחת הלוואה, אין לי בעיה לקחת את ההלוואה. אני לא צריך איזה שהוא כאילו מישהו שייקח בשבילי את ההלוואה כי אני איזה מסכן שאף בנק לא ייתן לו כסף, אני יכול לקחת את ההלוואה, ואז אני נהנה ממלוא החיסכון הזה בארנונה שהיא כל כך יקרה לי היום. שהיום יש לי אותה בכסף. וזה ייתן לי תאורה הרבה יותר טובה בעיר, אני גם אמרתי להם שאני לא רוצה, בהזדמנות הזאת זה לא רק להחליף פנס מסוג אחד ופנס מסוג אחר אם בדיוק אותה עצמת תאורה. כשאתה הולך בקטע פה של אוסישקין מהכיכר עד רחוב יבנה, בשעות מסוימות, אתה יודע זה תאורה רומנטית נחמדה אבל זה רחוב מרכזי, הוא לא אמור להיות בתאורה רומנטית נחמדה. זה לא הקטע.

עו"ד עידן למדן: כן. אבל כנראה שחלקה הייתה יכולה אולי לעשות את זה יותר טוב. בכל זאת. בגלל המקצועיות. אגב הרבה מאוד אחרים עושים את זה.

מר אבי גרובר: עידן. יש לנו יועץ חיצוני. שנייה, בוא אני אענה לך על זה. יש לנו יועץ חיצוני, מן הסתם נעשה את זה, אנחנו ניקח הלוואה ואז אנחנו נעשה.

עו"ד עידן למדן: משקיעים.

מר אבי גרובר: זה לא אני, לא אני אבי גרובר הולך ולא שירלי הולכת ומחליפה את הפנסים, וגם לא כמה חברי"ה שיושבים לי פה, שבמחלקת חשמל. זה פרויקט.

עו"ד עידן למדן: אבל אתה תיקח אותם.

מר אבי גרובר: אני מסביר לך.

עו"ד עידן למדן: אתה תשלם להם פשוט מיד ואתה תתחיל לממן.

מר אבי גרובר: לא. עידן, במקום עוד פעם שאיזה גורם חיצוני דרך החברה הכלכלית לוקח עושה, אנחנו עושים את זה פה, העירייה. לוקחים חברה, יהיה מכרז על הדבר הזה. חברה רצינית זאת שתכלס תבצע את העבודה. זה לא, יש את היועץ שלך אבל מי שתכלס הולך להחליף את הפנסים זה יהיה חברה. אז בכל דרך אתה מקבל את אותה חברה. זה לא מה שזה. אתה מקבל את אותו תוצר בסוף, רק שבמקום שהוא לוקח עליו והוא נהנה כאילו

מהרווח ואתה פוגש לאורך שנים כאילו חסכת את ההלוואה, אני גם נהנה מזה שבארנונה אני נהנה בחיסכון בהוצאה אלי.

מר רוני בלקין: אבי הכול בסדר. השאלה היא בסוף בקטע שהוא יבוצע. הרי מה שבסוף כן יתבצע, מה שכן נכנס, המשחק הוא סכום אפס ואז אתה שם את החלופות אתה אומר יכול להיות, אני אקח סתם דוגמא בשמיים. עכשיו הוא בדירקטוריון על אגודת הספורט הובהר לנו שחסרים שמונה מש"ח לקנטרי במערבית בגלל שהגג שם לא קיבל אישור בטיחותי. יכול להיות שעם כל זה שאנחנו רוצים שאנחנו נרוויח את הכסף הזה, שאנחנו צריכים להשאיר את הכסף דווקא בגג הזה כי אחרת הוא עלול להשבית את הקנטרי, ושמישהו אחר ייקח את ההלוואה אותו כסף בסופו של דבר. בין אם במקום, יושקע, לכן אני אומר צריך לבדוק בתוך המה שאתה הולך לבצע, יהיה במשחק משחק אפס. יהיה שם דברים שאתה יכול הייתי מעדיף לעשות אותם לבד. אבל בגלל שאין לי. למה המדינה מוציאה המון פרויקטים לBOT, היא מוציאה כי יש יזמים גדולים שהם מפעילים איתם את המימון של העסק הזה ומקבלים זיכיון לעשרים וחמש שלושים שנה, על המשאב או מה שזה לא יהיה. והם מעבירים למדינה את כביש 6 אין את הרכבת למה שזה לא יהיה. זו שיטה די מקובלת. עובדים באמצעותה גופים גדולים, גם במדינות אחרות כשאין ברירה ואין דרך ליכולת מימונית.

מר אבי גרובר: אפשר לחשוב שאולי צדקנו בזה יותר, צדקנו פחות. אתה רוצה, אני אשב איתך אחר כך. אנחנו נשב עם האנשים, אני אציג לך את כל המספרים.

מר רוני בלקין: זה לא איתי. מסוג הדברים של וועדת הכספים. ואז מסתכלים על האיזונים בין הדברים, ואומרים מה יותר נכון ומה פחות נכון. מהם סדרי העדיפויות.

מר אבי גרובר: אמרתי לך, יהיה גם, יתקיים גם בוועדת הכספים ועד היום ההכנסות יחסית היו מאוד נמוכות, ושאלת על סדרי עדיפויות אז אני יכול להגיד לך שזה הלך בעיקר הנושא של בטיחות, יש דברים כמו שאמרת איך קראת

לזה.

מר רוני בלקין: הנגשה. פרך.

מר אבי גרובר: פרך. כן. זה עבודה קשה לפי מה שאני ידעתי. אז יש הפרך יש נושאים של בטיחות ונגישות שאנחנו מחויבים אליהם גם לפי חוק, זה נושא שהיה מאוד בעדיפות. הנושא של חינוך היה מאוד בעדיפות. זאת אומרת בנייה של מוסדות חינוך שבהם היינו במצוקה נורא גדולה. אמנם זה לא הכול מאותה הכנסה רחוב החרושת מבוצע מסלילה ותיעול וכאלה. בניית בית הספר והדברים האלה.

מר רוני בלקין: מה אתה יכול מתיעול.

מר אבי גרובר: יותר מהשבחה. אבל גם אנחנו, למשל עד עכשיו ההכנסות השנה בנושא של השבחה, היו חמישה ומשהו מיליון כשרק המימון של אגף הנדסה אמור להיות עשרים. אז נכון שהצפי שלנו על הכנסות השנה של מאה עשרים מיליון הולך להיות לנו הכנסות גדולות. אבל כרגע אנחנו עוד לא יושבים על ההר האדיר הזה, הוא עוד לא נכנס, ולכן אני אומר לך הכי אמיתי עוד לא בתוך עומס של כל המשימות שהיה, אני מודה שעוד לא הרצתי את זה מספיק חזק כמו שאתה היית מצפה לראות את הדיון. עוד פעם, אני לא רוצה לריב איתך על זה יותר מידי עכשיו. אבל כשיגיע ההר הגדול הזה באמת נצטרך יותר להידרש לאותם סדרי עדיפויות. כרגע בתוך איזה שהוא סל מאוד מסוים. זה גם חלק אני יודע, דברו איתי גם חברים בקואליציה שיש איזה שהוא אני אסיים את המשפט ואני אתן לך גידי, שיש איזה שהוא תסכול אצל חלק מהאנשים, גם אצלי, שפרויקטים, לא כל הפרויקטים מצליחים לצאת אל הפועל. נכון, כי אנחנו יחסית מעט הכנסות, הפרויקטים, כמה פרויקטים גדולים שקורים, ולכן אנחנו חלק מהדברים באמת דחינו כשאני חושב שבנייה של בית ספר חדש, זה כרגע הילדים מחכים לזה. ואני חייב מילה פה כי אנשים מסתכלים ומחכים. בראשון לתשיעי עשרים ואחד, אני מאמין שיעמוד בית ספר חדש ברובע הדר והוא ייתן מענה. לא נצטרך את אותה קומה שלישית. והעתירה שהייתה, ההחלטה שהייתה בעתירה אני חושב שמחזקת את האמונה שזה

יכול וצריך לקרות.

מר גידי טביב: כן רק לגבי יותר מפעם אחת עלה הנושא של ההתייעלות האנרגטית, השקעה של עשרה וחצי משי"ח, על פני הלוואה של עשר שנים אז אם מודדים נניח בעשר שנים, החיסכון השנתי המוערך בחשמל ובכל זאת פנסים חדשים שצורכים פחות תחזוקה בין אחד שש לאחד שמונה משי"ח בשנה. נניח.

מר רוני בלקין: חיסכון.

מר גידי טביב: חיסכון. זאת אומרת נלך אפילו על אחד שש, על פני עשר שנים זה שישה עשר מיליון. שמים עשר וחצי אז כך שזה. בגדול זה כמובן בליווי יועץ וכו'. אין פה.

מר רוני בלקין: גידי הכול בסדר. השאלה אם למשל, אם אתה מחליט שאתה שם את הכסף הזה פה, סתם כדוגמא, משביתים את הקנטרי כי יש אירוע מהנדס בטיחות אומר לך אי אפשר להשתמש בבריכה כל עוד אין לה גג.

מר גידי טביב: אני רק מעלה את שיעור החיסכון השנתי זה הכול.

מר אבי גרובר: אני לא חושב שזה בהכרח בא אחד על חשבון השני. במקרה אמרת שני דברים שבאים על חשבון הלוואה. אני חושב שאנחנו מאוד ירדנו כמעט לא לקחנו הלוואות ולכן היתרה שלנו בהלוואות היא מאוד נמוכה ולכן אני חושב שגם מבחינת העזרים והכל אני לא, את עוד הדברים אני יממן. תשים לב, ויש לי פה ויכוח עם חלק מהחברים שלי, שאומרים לי תיקח הרבה יותר הלוואות. תיקח הרבה יותר הלוואות. תרוץ עם ההלוואות ותעשה כמה שיותר פרויקטים. אני לא יודע כמה זה חוכמה גדולה לרוץ על חשבון העתיד ולעשות את הכול עכשיו. אנחנו צריכים לעבוד בצורה מדודה אל מול ההכנסות שיש לנו, יש לנו באמת דברים שהם דחופים, שנייה חבר'ה, ובאמת בית ספר כי חלק לא יכולנו לחכות עכשיו שנתיים, שלוש עד שכל הכסף יהיה לנו אותו מראש, באמת חלק לקחנו עם הלוואה והמועצה הזאת אישרה אבל אני מנסה כמה שפחות לעבוד בצורה הזאת של הלוואות וכמה שיותר לעבוד עם הכסף שבאמת נכנס לי בקופה. גם אם חלק מהדברים, חלק מהחלומות שלי לוקח יותר זמן להגשים. אבל

עוד פעם בעבודה יפה. אני חושב שעשינו פה דברים ויש לנו עוד מה לעשות, נכנס. אני מקווה עוד פעם אם היינו מאשרים את עוד מילה לעניין של הצגת התקציב. שדיברת גם על זה. אני לא חושב, אני יודע שאם היינו מקיימים את הדיון הזה בנובמבר, אז בכלל ההצגה הזאת של מה ביצענו היה מאוד חלקי ומאוד לא משקף כי לא מעט ההכנסות דווקא שמגיעות מהמדינה, קורות איפה שהוא בין דצמבר למרץ. הרבה מאוד מהכספים ואז היית מקבל איזו שהיא תמונה מאוד לא משקפת של הביצוע ושל הפעילות של העירייה. חלק מהסיבה, עוד פעם, אני אומר את זה שחיכית באמת לראות כמה נכנס ובהתאם לבנות תקציב שהוא כמה שיותר.

מר רוני בלקין: אני עבדתי בחברה שהיא חברה בורסאית, בסוף יש 31.12 אף אחד לא עניין אותו.

מר אבי גרובר: אנחנו לפני 31.12

מר רוני בלקין: מה נכנס לנו לספרים ב-20.1 אחרי שנגמר חג המולד בחו"ל, לא עניין אותו. אני בסוף הייתי צריך להביא ביצוע ל-31.12. ובסדר ככה נסגר הספר, אגב, ואם חלק מהדברים היו משליכים את המצב לשנה הבאה אז תבוא בסוף השנה הבאה ותגיד, תקשיבו באמת היה לנו קצת, נדפקנו ברבעון האחרון של שנה שעברה לכן זה נראה ככה, אז הנה השנה רווח לנו, כי היה כניסה בסוף להתחלה יש סוף.

מר אבי גרובר: זה עניין של סגנון. מותר שהסגנון שלי והסגנון שלך לא יהיה בדיוק אותו דבר. אני חושב ששנת הלימודים מתחילה בראשון בספטמבר כשאני מאשר תקציב בינואר, או דצמבר ובמרץ תכלס שנת הלימודים תש"פ כבר למעשה רצה ואין לנו הרבה יכולות לשנות את זה. ואגודת הספורט כבר עובדת על התקציב שלה. מגוונים רצה עם עונת הפעילות שלה, רוב הדברים כמו שגם אתה אמרת, הם פרק. אנחנו כבר הרבה מהפרק הזה כבר קורה. כן, עוד פעם אני מעדיף לחכות טיפה ולעשות תקציב שיותר מבוסס על אמיתי ולא על ציפיות, אתה מדבר על זה ויכוח שלא.

מר רוני בלקין: זה לא נמדד רק במגוונים, באגודת הספורט ובבתי הספר, אתה מנהל כאילו.

מר אבי גרובר: אני חושב שאני מנהל בינתיים את העיר הזאת יפה מאוד ואני מקבל הרבה תשבחות מהרבה גופים מהמדינה על האופן שבו אני מנהל את העיר הזאת, אני חושב שהעיר הזאת מתקדמת יפה מאוד בהרבה תחומים, ואני חושב שאנחנו מקבלים כל הזמן אני מקבל כותרות בעיתון שאנחנו ראשונים בחינוך וראשונים בזה, וראשונים בזה והתקדמנו בהרבה דברים. אפילו ממקום מאה ארבעים בדיגיטלי, דיברתי על עיר חכמה, עלינו למקום ראשון. יש לי הרבה ביקורת על הקטע הזה של עיר חכמה. אני הולך לכל הפסטיבלים האלה של הערים החכמות. יש שם אין סוף מצלמות ואין סוף גאדג'טים אבל אין מערכת שיודעת לקחת את כל הדברים האלה ולהפוך אותם לחכמה. להשקיע אין סוף כסף, לשים על כל העיר הזאת מיליון חיישנים ומיליון זה, לא בהכרח הופך את זה לעיר חכמה. יש לי ביקורת על הרבה מהדברים האלה.

מר ירון גדות: ישיבות מועצה אין לך מצלמות.

מר אבי גרובר: עיר חכמה.

מר ירון גדות: חוץ מהעיר.

מר אבי גרובר: בסדר. אפשר להתווכח על כמה צריך את כל זה ועם זה אמר רוני לאיפה זורקים, איפה שמים את הכסף, אני חושב שלשים מלא מצלמות פה כדי שנצא טוב בתמונות, זה פחות, השקעה אני מעדיף את הכסף הזה בדברים אחרים. בסדר, התושבים רואים מה קורה פה גם בפייסבוק לייב היום באמצעים האלה הם יודעים כל מה שקורה פה זה משקף מאוד יפה את מה שקורה פה ואני אומר לך שהקטע הזה בו עיר חכמה, עיר חכמה, זה מן כזו סיסמא נורא יפה.

מר רוני בלקין: קח רכיב מזה. קח את פינוי האשפה. עזוב, אל תיקח את הכול. או קי. עיר חכמה באמת עיר חכמה זה משהו רב עובדי, למשל לקחת.

פרופ' נטע זיו: אשפה ומחזור.

מר רמי בר-לב: כן. אבל אני קודם התערבתי לך.

מר אבי גרובר: אומרים לי תשים את כל אלה בתוך כל הפח וכל פח ידבר אליך ויגיד לך בבוקר כמה הוא מלא וזה. המשאית עוברת לוקחת את הפח, הם עובדים

יפה.

מר רמי בר-לב: קודם התערבתי בדברים של רוני ואמרתי מי יושב ומחליט מה הנושאים שהעיר מובילה ומה היא מתקצבת, ומה היא מתעדפת, אמרתם שזה ועדת הכספים, אז אם ועדת הכספים היא סוברנית להחליט אז לא המצלמות שירון מדבר עליהם ולא מחזור.

מר אבי גרובר: רמי אני חושב, שנייה. לא, לא. אני אגיד לך אמיתי. אני חושב שמי בגדול מחליט זה ועדת הנהלה וקואליציה עם כל הכבוד לחברי אופוזיציה, הם סוג של בקרה על מה שהולך פה. מי שמחליט, לא אני אומר לך אתה חבר בשתי הוועדות האלה.

מר רמי בר-לב: אני חבר, אני בוועדת כספים לא חבר.

מר אבי גרובר: ועדת כספים לא אבל ועדת ההנהלה מה.

מר יעקב קורצקי: הוא יכול להציע כאחד שגם כן.

מר אבי גרובר: מי רוני?

מר יעקב קורצקי: כן.

מר אבי גרובר: לא. בסדר. אני גם מקשיב אבל אני אומר לרמי שמי שמחליט את סדרי העדיפויות עם כל הכבוד, זה לא ועדת הכספים, זה ועדת ההנהלה והקואליציה. שם זה נגזר.

מר רמי בר-לב: למה שרוני אמר קודם, אני התערבתי ואמרתי מי מחליט על סדרי עדיפויות של העיר. אמרתם ועדת הכספים.

מר אבי גרובר: לא. הוא אומר, אני לא מסכים. רמי, אני חושב שמי שמחליט זה אתה בוועדת ההנהלה, והקואליציה.

מר רמי בר-לב: אז בוא נשב, נעבוד באיזה שהיא שיטה שאומרת בואו

מר רוני בלקין: זאת אומרת לשיטתך, זה שוועדת הכספים מתכנסת אחת לשנה זה ממש משהו תקין. זה ממש בסדר.

מר אבי גרובר: לא. ועדת כספים צריכה להתכנס. אבל שנייה. יש פה.

מר רוני בלקין: מה כל כך מסובך לעשות את זה אחרי שאמרו את זה כמה פעמים. כאילו מה אנשים לא היו פה. היו בחו"ל.

מר אבי גרובר: ועדת הכספים צריכה להתכנס ארבע פעמים בשנה ואני אדאג שהיא

תתכנס ארבע פעמים בשנה.

מר רוני בלקין: ושתקבל חומרים כמו שצריך.

מר אבי גרובר: היא תקבל חומרים ועוד פעם רוני, רוני אני לא יודע כמה דברים פנית וביקשת ולא קיבלת. אני אומר עוד פעם, אני יודע שחברי מועצה אצלי מי שמבקש מקבל לפי 140 א' ולא רק אני עושה הכול כדי שתקבלו את המקסימום מידע, בתור אחד שהיה חבר מועצה לא קיבל כלום, אז אני מבין את החשיבות. ועדת הכספים צריכה להתכנס ארבע פעמים בשנה כי ככה גם החוק אומר, מצד אחד, מצד שני מי שמחליט את סדרי העדיפויות זה ועדת ההנהלה והקואליציה. ומי בסוף מאשרר את התקציב זה המועצה אחרי שוועדת הכספים ממליצה. דרך אגב, בקדנציה הקודמת שהייתי במועצה הלאומית זה החוקים, ועדת הכספים אמרה לא. והמועצה בסוף אמרה כן והיה תקציב. זה לא שאם ועדת הכספים אומרת לא המועצה בכלל לא יכולה לדון בתקציב.

מר רמי בר-לב: אני לא מדבר על עצם התקציב. אני מדבר על תעדוף נושאים. יש מלא נושאים בעייתיים שיכולים להתקיים מאיזה שהוא תקציב.

מר אבי גרובר: הנהלה, מי שעושה. הדיון צריך להתקיים בוועדת הנהלה שהיא מנהלת את העיר והיא מחליטה לאן הולך הכסף וזה המשחק הפוליטי שבו מחליטים מי רוצה להיות חלק מהקואליציה ושאתה נמצא בקואליציה, אתה משפיע לאן ילך הכסף ושם זה צריך לקרות. ועדת הכספים צריכה לפקח על הדברים האלה, לראות שהכספים שבאמת אנחנו לא נכנסים לאיזה שהוא עולם של גירעונות, יכולה לשאול ולהעיר הערות על כל פרויקטים ואם זה מתבצע בצורה פיננסית נכונה, ולפקח על כמה הלוואות לוקחים או לא לוקחים וכל הדברים האלה, זה משהו שוועדת הכספים היא סוג של מפקח על הדברים האלה אבל היא לא מחליטה בפני עצמה. אני חושב ככה. מי שצריך להחליט זה גוף לפני ואחרי זה מביאים לוועדת הכספים שיאשר. ככל שצריך לאשר.

מר רמי בר-לב: אז אני פשוט חוזר על מה שנאמר קודם, שאמרנו מה מתעדף את הנושאים. אמרתם ועדת הכספים וזה עולה אחר כך לאישור המועצה.

אתה אומר או קי, זה שילוב בין מה שוועדת ההנהלה קובעת עובר לאישור ועדת כספים ויגיע למליאה בסדר. אבל צריך בהחלט לתעדף נושאים.

מר אבי גרובר: ברור. אני חושב שהיו לנו גם מקווה שהיית מקרו בלי. משפט אחרון. נושא של שביל אופניים אתה אומר כאילו תעשו את שביל אופניים מקסימום גם אם זה, לא חלק מהדברים, זה לא עובד ככה, לא מאשרים לך כשיש תוכנית כזאת של נתיבי איילון אני חושב שלקחת, זה בשני האפיקים לא עובד ככה, קודם כל אתה צריך לקבל אישורים של משרד התחבורה וכל הדברים האלה והם אלה שאמורים לבצע, הם לא כל כך מאשרים לך לעשות כל פרויקט שאתה רוצה. כשהם יודעים שהם הולכים לעבוד שם. זה בהיבט הראשון, ודבר שני כשאתה יכול לקבל מיליונים לטובת הדברים האלה ואנחנו לא כסף פה כמו שאתה אומר, לא מתגלגל ברחובות, אז לבוא ולקחת ולעשות את זה מעצמנו כשאתה אמור לקבל את הכסף ולפי הדיבורים הפרויקט הזה כבר היה אמור להיות מבוצע ארבע פעמים, אז הבירוקרטיה לפעמים קשה ועזוב, אנחנו רואים מה קורה בירושלים. שלוש מערכות בחירות אחת אחרי השנייה בצורה הזאת לא בדיוק עזר לדברים לקרות בשנה, שנתיים האחרונות, וכשאני כל כך מנסה לשמור על הקופה, כשיש גורם אחר שאמור לבצע את העבודה, אז לעשות אותו בעצמנו זה גם לא לגמרי אחראי. כמובן שצריך לבוא ולראות את זה מול חיי אדם וסיכון של חיי אדם ולכן אני מנסה כמה שיותר לדחוף את הפרויקט הזה. לא הכול רק בידיים שלנו ולפעמים אנחנו אתה יודע, יש למשל החרושת, קראתי שכאילו נגמר הכסף בעירייה ואין לנו כסף אנחנו בקשיים כלכליים ובגלל זה אנחנו לא מתקדמים עם החרושת. פרויקט של החרושת מתוקצב הכסף יושב שם ומחכה. נכון. הכסף יושב שם ומחכה. יש עניינים של לפנות את אלקו, יש לפעמים דברים שקורים תוך כדי בנווה גן גם כן, רחוב הגנים, יש מישהו שיש לו ארון חשמל שיושב באמצע הכביש, הוא מנסה לסחוט אותנו לעוד ארבע קומות בבית שהוא מבקש לבנות. אומרים שהוא שומע את זה, אבל זה מה שקרה. לא משנה. וזה מה שעיכב את הפרויקט אז לפעמים לא הכול גם רק בידיים שלנו

וכתוצאה מזה, הדברים נתקעו כמו שהם נתקעו.

מר ירון גדות: אז ככה, קודם כל לגבי מה שהזכרת לגבי מצלמות, אז אני חושב שזה כן חשוב שיש פה היום את המצלמות האלה, והאיכות יותר טובה והאיכות של הסאונד יותר טובה. ומזל שיש את הקורונה בשביל שסוף כל סוף יהיו מצלמות שאנשים בבית יוכלו לראות את השידור. צוחק, לא מזל שיש את הקורונה אבל זה החלטת מועצה.

מר רמי בר-לב: ירון לא התנסחת טוב. מזל שיש את הקורונה. מה שמפחיד את כל הציבור מהקורונה.

מר ירון גדות: מה אמרתי לפני שנייה.

מר גיא קלנר: הוא רצה להגיד חבל שרק בגלל הקורונה זה קורה. זה מה שרצית להגיד.

מר ירון גדות: אמרתי שכמובן שלא מזל שיש את הקורונה אבל.

עו"ד עידן למדן: הוציאו הרבה סרטונים על כמה טוב על זיהום האוויר ועל זה שיש קורונה שנלמד לקח.

מר ירון גדות: אז הכוונה היא שיש פה הצעה לסדר שעברה ורואים את הצורך של זה ואנשים בבית גם כותבים ששומעים יותר טוב ורואים יותר טוב וצריך את זה ובגלל הקורונה כנראה שזה יהיה לנו גם בישיבות הקרובות אם הם יהיו, זה דבר ראשון בלי קשר לתקציב.

מר רמי בר-לב: כמה זה עולה לעירייה.

מר ירון גדות: אמרו שאין תקציב לזה. זה מאוד יקר.

מר רמי בר-לב: מי החליט על התקציב הזה.

עו"ד עידן למדן: אבל למה זה חשוב.

מר רמי בר-לב: אנחנו מדברים פה על כספים.

מר אבי גרובר: יש סעיף הקלטות וצילום ישיבות וזה משם.

עו"ד עידן למדן: ואתה בעצמך מקפיד לשדר בישיבות שלך זה מראה כמה זה חשוב.

מר רמי בר-לב: אני מצלם אותם בטלפון.

מר ירון גדות: אנחנו עכשיו במצב כלכלי שכל הכספים שלא הוצאנו אותם לפני כן. דווקא מצב כלכלי שהולך להיות מאוד קשה אז משתמשים במצלמות אם

הם כל כך יקרות אז אולי אפשר היה לוותר עליהם, כנראה שלא. דיברת פה על זה שחברי מועצה צריכים לבוא ולבקר ולתת הערות ולבוא לישיבת תקציב עם הערות. אני ביקשתי ממך לפני יותר מחודש יש לך הרבה ועדות והרבה מקומות שבהם אין בכלל חברי אופוזיציה. רוני יושב בוועדות שהוא רוצה להיות בהם והסקירה שהוא נתן היא סקירה מקיפה אבל יש הרבה ועדות שלמרות שלפי החוק אני ביקשתי בהתאם לחוק ביקשתי להיכנס אליהם וחברי אופוזיציה אחרים לא נמצאים, כמו ועדת חינוך, כמו בשרונים כמו בחברה הכלכלית, במגוונים, ועדת מכרזים ולפי החוק גם מותר שיהיו יותר מנציג אופוזיציה אחד בוועדת כספים או בכלל בוועדות שיש בהם שבעה חברים, זה לפי העיקרון הייצוג היחסי, התעלמת מזה. אני מגיע היום לישיבת תקציב בעצם כמו עיוור. צריך לחפש פה בתוך התקציב ולראות ואני לא מתכוון לעשות את זה, אם באמת איכפת לך לקבל ביקורת על תקציב תדאג לזה שהבקשה שלי שהיא על פי החוק תמולא, אני ראיתי בישיבת המועצה שהייתה אמורה להיות ובוטלה שלא העלית את זה על סדר היום, אז כנראה שלא כל כך חשוב לך שחברי מועצה. את הרצון שלי להיכנס לכל הוועדות כנציג אופוזיציה בוועדות שאין שם נציג אופוזיציה.

מר רמי בר-לב: אבל הייתה על זה החלטת מועצה.

מר ירון גדות: לא.

מר רמי בר-לב: כן. אני זוכר את ישיבת המועצה שאתה העלית.

מר ירון גדות: הייתה החלטת מועצה

מר רמי בר-לב: ואמרנו שאתה צודק.

עו"ד עידן למדן: לגאווה בלבד.

מר ירון גדות: לא קשור. לא מדבר על זה.

מר רמי בר-לב: לא. הייתה ישיבת מועצה שהוא העלה את זה והסכמנו איתו ואמרנו שהוא ישתבץ בוועדות.

מר ירון גדות: לא. אתה מדבר על זה שהעליתי את זה לפני הרבה זמן שהייתי עוד שייך לחופשית. אני עכשיו חבר אופוזיציה רשמי מסיעה אחרת, חופשי

מהחופשית, אמור להיכנס לוועדות, אמור לשבת במקומות שבהם אין היום חבר אופוזיציה. וגם אם הוגדר שיש שם חבר אופוזיציה אז הוא לא בטוח מגיע. ונתתי את הרשימה של מקומות האלה שצריך להיות וביקשתי עוד רשימות ולא התייחסת, לא הכנסת את זה לישיבת מועצה.

מר גיא קלנר: ירון איך זה קשור לתקציב עכשיו.

מר רוני בלקין: לא קשור לתקציב.

מר ירון גדות: זה קשור לזה שאני מגיע היום לישיבת תקציב כשאני לא חבר במקומות האלה כשאין אף חבר אופוזיציה שיכול לבוא ולתת ביקורת לתקציב.

מר גיא קלנר: אתה צודק. צריך לטפל בזה. אבל למה זה קשור לתקציב.

עו"ד עידן למדן: לא קשור לתקציב.

מר ירון גדות: זה קשור לרצינות של הדיון על התקציב. תיכף אני אמשיך גם על רצינות של הדיון הזה של התקציב. אז בגלל זה אני לא יכול לעשות דריל דאוון לתוך סעיפים פה מתוך אי הכרות שלהם אני כן יכול להסתכל על סעיף אחד שהוא בעצם הסעיף המהותי פה, שהוא סעיף של הכנסות, כתוב פה בהכנסות ארנונה, סליחה, מאתיים שבעים מש"ח, כולנו יודעים שהדבר הזה למרות שהזכרתם את זה, כולנו יודעים שהדבר הזה הוא לא רלוונטי, אי אפשר לבנות עליו, אולי בחלום בלילה אתה יכול לקבל מאתיים שבעים מש"ח, משתי סיבות, אחד, אנשים לא יהיה להם את הכסף לשלם. נקודה. לא ישלמו כי לא יהיה להם את הכסף. אנחנו הולכים פה למשבר שלא היה כדוגמתו במדינה, גם לא בתקופת הצנע. אנשים פה גם חברות שעבדו לפי הספר והגישו תקציבים והכינו תקציבים לפני תום השנה הקודמת, לא כמו שאנחנו עושים פה בעירייה, גם חברות כאלה יפשטו רגל לא ישלמו, זאת סיבה אחת. סיבה שנייה, אנחנו בתור חברי מועצה, זה יקרה, חברות, עצמאיים, אנשים פרטיים, לא הולכים לשלם לך את הארנונה הזאת של מאתיים שבעים מש"ח אנחנו גם בתור חברי מועצה ארציים, אני יודע שמשרד הפנים צריך להחליט על ויתורים או הנחות או ביטולים של ארנונה, אנחנו בתור חברי מועצה ארציים פנינו לשר הפנים וביקשנו שיתאפשר לעיריות לא לגבות ארנונה מהתושבים וזה לדעתי משהו

שיתקבל, כי לא יודע איך אתם חושבים, המשבר הזה שהולך להיות של קורונה זה הולך להיות קטסטרופה.

מר רמי בר-לב: השאלה מי יהיה שר הפנים.

מר ירון גדות: דרעי נשאר.

מר רמי בר-לב: כי הפננו את זה לשר הפנים דרעי.

מר יעקב קורצקי: אז אנחנו נשלח אותך כנציג שלנו. ירון.

מר ירון גדות: הסעיף הזה מבחינתי והסעיף הזה בלבד מראה שכל התקציב הזה בעצם למרות שנעשתה עבודה, התקציב הזה לא שווה כלום. אני לא מבין איך חברי קואליציה באים לפה והופכים להיות חותמת גומי ומצביעים פה על תקציב, והם כנראה יצביעו בעד. בגלל זה הם נמצאים פה. הם מצביעים פה בעצם על תקציב

מר רמי בר-לב: ירון אתה לא קיבלת את החוברת כמוני הביתה?

מר ירון גדות: יש לי את החוברת, הנה החוברת.

מר רמי בר-לב: לא קיבלת אותה על שבוע הביתה. לפני עשרה ימים קיבלנו את החוברות האלה. היינו בהסגר. במקום להסתובב ברחובות, ישבתי לקרוא את החוברת.

מר ירון גדות: מה זה קשור.

מר רמי בר-לב: בנוסף לישיבה שלי.

מר ירון גדות: מה זה קשור למה שאמרתי.

מר גיא קלנר: לא. הוא מתכוון לחלק הקודם שאמרת. שלא יכולת להעמיק בסעיפים.

מר ירון גדות: אני לא יכול להעמיק בסעיפים כי אני לא מכיר את הדברים לעומק. אני לא יודע ועדת חינוך מה צריך, אני לא שואל שאלות.

מר יעקב קורצקי: עכשיו אמרת שהמצב אבל אתה טוען טענה שהיא טענה באמת שכולנו בסימן שאלה, וזה אתה טוען טוב, עכשיו אמרת שהתקציב לטענתך בסדר, אבל אתה אומר יש עכשיו סימן שאלה.

מר ירון גדות: אני לא אמרתי שהתקציב הוא בסדר. אני אומר

מר יעקב קורצקי: כל העולם יצטרך להתמודד עם זה.

מר אבי גרובר: יעקב תיכף אני אתייחס.

מר ירון גדות: אני אמרתי שאני לא מבין, התחלתי להגיד שאני לא מבין איך חברי קואליציה יכולים להצביע בעד תקציב כזה, שהסעיף של ההכנסות שלו במקום מאתיים שמונים ושמונה, אולי הוא יהיה מאה שמונים ושמונה גג, הוא לא יהיה יותר מזה, וכל.

מר רמי בר-לב: מאיפה אתה יודע את זה.

מר ירון גדות: אני יודע את זה.

מר גיא קלנר: איך אתה יודע להניח את הנחת המחסור בהיקף

מר רמי בר-לב: קודם אתה אומר שאתה לא יכול לרדת לפרטים, עכשיו אתה נהיה גאון פיננסי.

מר ירון גדות: אני לא יורד לפרטים. אני לוקח את הסכום הגדול, ואני אומר לך ששליש ממנו,

מר רמי בר-לב: מאיפה אתה יודע את זה

מר ירון גדות: אנשים שלושה, ארבעה חודשים.

מר רמי בר-לב: שר הפנים אישר לך.

מר ירון גדות: מה זה קשור. מה זה קשור שר הפנים. אנשים פה לא יגמרו את החודש והם לא ישלמו ואני בתור חבר מועצה לא אצביע על זה שהם ייקחו שיצטרכו לשלם ארנונה, וכל מיני מיסי עירייה, בשביל איזה הופעה או בשביל ספורט, או בשביל שירותי דת, כשלא יהיה להם כסף לאכול. אנשים לא יהיה להם כסף לאכול. אתם לא מבינים את המצב.

מר רמי בר-לב: אתה אומר פה דבר והיפוכו.

מר ירון גדות: אתם כנראה לא מבינים את המצב, אתם בטוח לא מבינים את המצב, אבל יכול להיות שאתם אומרים.

מר רמי בר-לב: אנחנו מחכים שתאיר לנו את הדרך.

מר ירון גדות: יכול להיות שאתם אומרים שהמצב לא רלוונטי ואתם מצביעים בכל מקרה על התקציב, אבל ברור לכולם.

מר אבי גרובר: מי אמר שהמצב לא רלוונטי.

מר גיא קלנר: מי אמר את זה, אף אחד לא אמר את זה.

מר ירון גדות: אי אפשר להצביע על תקציב כשכתוב בו מאתיים שמונים מש"ח הכנסות

מארנונה, שזה לא יקרה.

מר גיא קלנר: שמעת אותי מדבר, אז למה אתה מניח הנחה לגבי כולנו.

מר ירון גדות: או קי, בסדר. אז אולי תפתיע אותי ולא תצביע.

מר גיא קלנר: ובוא תיקח בחשבון שהנבואה לא ניתנה רק לך ובוא תיקח בחשבון שיש פה עוד כמה אנשים, חשבו שהמצב מחייב מחשבה נוספת ומעמיקה, ועם זאת יש פה עוד דברים אבל בסדר אני אדבר כשיגיע תורי.

מר רוני בלקין: גם כתבת את זה.

מר גיא קלנר: גם כתבתי את זה, ראית את המייל שלי אני מניח.

מר ירון גדות: בסדר. אני לא יודע מה אתה הולך להצביע ומה אתה הולך להגיד. אני יודע שאנשים פה הגיעו חברי קואליציה הגיעו לפה. כחותמת גומי להצביע

מר גיא קלנר: איזה חותמת גומי. איך אתה יכול להגיד חותמת גומי?

מר רמי בר-לב: למה אתה מחליט בשבילי שאני חותמת גומי?

מר ירון גדות: תענה לי אחרי זה.

מר רמי בר-לב: אתה יודע כמה זמן ישבתי עם אבי על התקציב?

מר ירון גדות: אם אתה מצביע היום על תקציב שיש בו מאתיים שמונים מש"ח.

מר רמי בר-לב: אתה יודע כמה זמן ישבתי עם אבי על התקציב? מה אתה קובע שאני חותמת גומי? אתה יודע כמה פעמים ישבתי עם אבי על נושא הביטחון? מאיפה אתה יודע?

מר ירון גדות: אתה כל הזמן קוטע אותי. תענה לי אחרי זה.

מר רמי בר-לב: אתה משתמש בשם שלי, אתה אומר שאני חותמת גומי.

מר ירון גדות: אני משתמש בשם שלך כי אני חושב.

מר רמי בר-לב: אני לא חותמת גומי לא שלך ולא שלו.

מר ירון גדות: אני חושב שמי מצביע מאתיים שמונים מש"ח הכנסות.

מר רמי בר-לב: אתה יכול לחשוב לעצמך, אל תחליט בשבילי.

מר ירון גדות: לא. אני לא יכול לחשוב לעצמי, אני יכול לחשוב, להגיד את זה פה. שאני אסיים.

מר רמי בר-לב: ירון בוא, אני לא אתן לך לשחק את המשחק שלך. אני לא אתן לך לסיים אל תקרא לי חותמת גומי. תמחק את השם שלי מחותמת גומי. תגיד בר

לב רמי לא חותמת גומי תגיד.

מר ירון גדות: אם אתה תצביע, אם אתה תצביע.

מר רמי בר-לב: תגיד את זה.

מר ירון גדות: אם אתה תצביע בעד.

מר רמי בר-לב: תגיד את זה, אני אצביע מה שאני חושב.

מר גיא קלנר: ירון הוא צודק.

מר ירון גדות: הוא לא צודק, הוא לא צודק.

מר רמי בר-לב: אז תתנצל עכשיו בפורום, תגיד רמי בר לב.

מר ירון גדות: אני לא אתנצל.

מר רמי בר-לב: לא חותמת גומי. אני רוצה שאתה תגיד את זה. אתה לא תכנה אותי בשמות.

מר ירון גדות: רמי, שנייה.

מר רמי בר-לב: תגיד רמי אני מתנצל.

מר ירון גדות: לא. אני לא אגיד.

מר רמי בר-לב: אתה תתנצל. אחרת אני לא אתן לך לדבר.

מר ירון גדות: מה אתה אומר.

מר רמי בר-לב: מה שאתה שומע.

מר ירון גדות: מה אתה אומר.

מר אבי גרובר: רמי הוא מעצבן אבל. רמי הוא מעצבן אבל זכותו להגיד את זה.

מר רמי בר-לב: אני לא אתן לך לדבר. אתה תראה שאני לא אתן לך לדבר.

מר אבי גרובר: רמי הוא מעצבן אבל אתה תיתן לו לדבר.

מר רמי בר-לב: אני לא רוצה שהוא יעצבן, הוא לא יכנה אותי חותמת גומי.

מר אבי גרובר: אמרת את שלך.

מר רמי בר-לב: לא. אני לא אמרתי. הוא יגיד אני רמי לא חותמת גומי.

מר אבי גרובר: רמי, זכותו לדבר. רמי גם אם זה מעצבן, זכותו לדבר.

מר רמי בר-לב: לא רוצה. מכפישים אותי. בציבור מכפישים אותי. לא רוצה. אם הוא לא יגיד רמי לא חותמת גומי אני לא אתן לו לדבר. עכשיו אני יראה לך מה זה הצגה.

מר ירון גדות: אני אדבר ואתה.

מר רמי בר-לב: אתה לא תדבר. עד שלא תגיד רמי לא חותמת גומי. אתה תראה שאני אעשה לך את זה.

מר ירון גדות: מה זה קשור מבוגר ממני.

מר רמי בר-לב: אתה לא תדבר עד שלא תגיד רמי לא חותמת גומי.

מר גיא קלנר: שנייה רגע. ירון.

מר ירון גדות: מהשנייה שפתחתי את הפה אתה קוטע אותי כל הזמן.

מר רמי בר-לב: אתה לא תדבר, אתה לא תדבר עד שלא תגיד רמי לא חותמת גומי.

מר ירון גדות: אתה מדבר למצלמה. אני אגיד מה שבא לי. ואתה תגיד מה שבא לך.

מר רמי בר-לב: לא תדבר עד שלא תגיד רמי לא חותמת גומי. לא, אתם לא תסתמו לי את הפה.

מר אבי גרובר: רמי, רמי לא. אין מה לעשות.

מר גיא קלנר: לא. הוא לא

מר רמי בר-לב: אתה לא תגיד אני חותמת גומי. אני לא אתן לך. לא חברים, זה לא יעזור לכם. אני יודע שזה לא. נמאס לי מההצגות האלה. ירון משדר לציבור שלו סיפורי אלף לילה ולילה. די נו, די חבר'ה תפסיקו להצטדק פה.

עו"ד עידן למדן: לא צריך להצטדק גם לא צריך לצעוק. תן לבן אדם לדבר, אחר כך תגיד נגדו תגיד את כל מה שאתה רוצה.

מר רמי בר-לב: לא. אני לא אגיד נגדו, חבר'ה אתם.

עו"ד עידן למדן: אחר כך תגיד את מה שאתה רוצה. זה שהוא לא צריך להשתמש בביטוי הזה.

מר רמי בר-לב: אני מתנצל כי יש אירוע חריג אני חייב לצאת. אחרת לא הייתי נותן לך לדבר.

מר ירון גדות: ממש. מהרגע שפתחתי את הפה הוא התחיל לקטוע אותי, גם בדברים הראשונים, גם באמצע. וזה לא רלוונטי. הוא כנראה בא מוכן לזה.

מר אבי גרובר: אל תחלק ציונים. דבר על התקציב.

מר ירון גדות: אני חוזר ואומר, מי שמצביע על תקציב.

מר אבי גרובר: בוא. הנקודה הזאת ברורה.

מר ירון גדות: מי שמצביע על תקציב שכתוב בו מאתיים שמונים משי"ח הכנסות מארנונה בשנה הזאת זאת שנת קורונה, הוא חותמת גומי, אם רמי לא יצביע בעדו אז הוא לא חותמת גומי, אם הוא כן מבחינתי, חותמת גומי.

מר אבי גרובר: מבחינתך הלאה.

מר ירון גדות: אי אפשר להצביע על זה.

עו"ד עידן למדן: מאתיים שישים כן, מאתיים שמונים לא. מה?

מר ירון גדות: מאתיים כן. מאה שמונים כן.

מר אבי גרובר: הוא אומר לך תוריד מאה מיליון.

מר ירון גדות: תוריד מאה מיליון.

עו"ד עידן למדן: תורידו מאה מיליון מהתקציב.

מר אבי גרובר: כן.

מר ירון גדות: כן. מאה מיליון מהתקציב.

פרופ' נטע זיו: איך הגעת לזה?

מר ירון גדות: אני הגעתי לזה כי אני רואה את הדברים ואני רואה מה קורה ואני יודע

עו"ד עידן למדן: אז לא יהיה לך בארנונה, יהיה לך בסבסוד מדינה. מה זה משנה.

מר ירון גדות: לא. זה לא יהיה בסבסוד מדינה.

עו"ד עידן למדן: אתה חושב, אתה חושב

מר אבי גרובר: עידן, למה להתווכח איתו, עזוב. תן לו להגיד את הדברים שלו. וזהו.

מר ירון גדות: זה מה שאני חושב, זה מה שאני רואה. אני חושב שהכנסות מארנונה של מאתיים שמונים משי"ח הם לא רלוונטיות, הן לא הגיוניות. זהו בעצם. מהבחינה הזאת אי אפשר מבחינתי לחתום על התקציב. דווקא הדברים שדיברתי עליהם בישיבת התקציב הקודמת שקשורים לדת ולהוצאות של דת וזה דווקא בתקציב הזה כנראה מישהו עשה עבודה טובה ולקח אותם בחשבון, עידן אני מדבר אני אומר מבחינת שאר הדברים דווקא שדיברתי עליהם בישיבת התקציב הקודמת, שנושאים שקשורים לדת, לתרבות תורנית וזה דווקא אותם בדקתי וראיתי שיש שיפור לטובה. אם לא היינו בתקציב שמוגש במרץ ובשנה כזאת כנראה שהייתי מצביע בעדו לאור השינויים שכן נלקחו אבל הנושא המרכזי פה זה הכנסות מארנונה

מבחינתי אני מאמין שהם לא יהיו.

מר אבי גרובר: סיימת.

מר ירון גדות: כן.

מר אבי גרובר: חשוב לי להתייחס לזה. אני אמרתי והייתה לנו באמת כמעט איך שמהמשבר התחיל, הייתה לנו ישיבה כי נדרשנו לתת תשובה מאוד מהירה מה קורה עם החוגים. כל החוגים וכל השירותים, למעשה, שאנשים שילמו ונתנו, זה גם היה מגוונים, זה גם היה אגודת הספורט, זה גם היה יד לבנים, ואנחנו אמרנו עיקרון מאוד בסיסי: שממה שלא נהנית אתה לא צריך לשלם. זה היה העיקרון, לכן באמת אמרנו כל מי ששילם על חוג, יקבל זיכוי כי יש עניינים של איך מחזירים את הכסף והכל, ואנחנו נפסיק לגבות מאנשים כסף לחוגים שהם לא שילמו עליהם. אני אישית סבור שגם עוד פעם אנחנו כרשות, בן אדם שלא הפעיל את החנות שלו, לא הפעיל את העסק שלו כתוצאה מהנחיות של מדינת ישראל, לא הוגן שהוא ישלם ארנונה. וחשוב להגיד את זה.

מר ירון גדות: וגם אנשים פרטיים במגורים פרטיים שגרים בבתים. לא רק עסקים.

מר אבי גרובר: תן לי לסיים, תן לי לסיים. ברמת העיקרון אנשים שגרים בבתים, הם נהנים מהבית, נהנים, הם משתמשים בבית, נמצאים בבית, והם צריכים לשלם על הבית.

מר ירון גדות: הם נמצאים כפול. הם צריכים לשלם כפול.

מר אבי גרובר: הם נמצאים והם צריכים לשלם על הבית.

עו"ד עידן למדן: השירותים העירוניים לא נפסקים אבל. בדיוק לחשתי עכשיו לאבי על זה שאצלנו יש מכת

מר אבי גרובר: מוקלט עזוב זה. עושים עבודות הם יוצאים.

עו"ד עידן למדן: אנשים צריכים לצאת להמשיך לעבוד.

מר אבי גרובר: ואנשים יוצאים לעבוד, וזה חלק מהסיבה שצריך לעשות את הישיבה הזאת כי העירייה עדיין עובדת בהרבה מאוד תחומים אבל עוד פעם, התחלתי להגיד משהו ואני רוצה להשלים אותו כי זוS נקודה חשובה ואנשים מסתכלים עלינו היום ורוצים לקבל בנושא הזה התייחסות.

אנשים על מה שהם לא נהנים הם לא צריכים לשלם מצד אחד, מצד שני אנחנו נמצאים במדינת חוק ויש משרד פנים, ומשרד פנים קובע למעשה בלי אישור של משרד הפנים, אנחנו לא יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים. כרגע.

מר ירון גדות: אמרתי לך פנינו למשרד הפנים.

מר אבי גרובר: גם אתה פנית ואני אפתיע אותך. מרכז השלטון המקומי דרך יושב ראש השלטון המקומי, חיים ביבס, ראש עיריית מודיעין יחד עם רון חולדאי יחד עם שי חג'ג', יחד עם רביבו, ראיתי, בני ביטון, כל ראשי הפורומים השונים בשלטון המקומי פנו למדינה בצורה מסודרת, היום יצא אפילו עוד מכתב, והם מדברים על זה כל פטור שיינתן בארנונה, ואתה צריך לזכור, אנחנו רמת השרון אחת מהערים שנמצאות במצב טוב יותר מבחינה סוציו אקונומי, החוק הוא אחד, אין פטור לעיר הזאת ולא לעיר הזאת, בסופו של דבר יש פה עיקרון. באו ואמרו המדינה תצטרך לשפות את הרשויות, כשהם מחליטים לפתור, יצטרכו לשפות את הרשויות על הנושא הזה. התקציב נבנה, אתה צריך להבין את זה ולכן מופיע פה המספר שמופיע פה. התקציב נבנה על בסיס המטרז' הקיים כפול ההכנסה פר מטר. לפי זה נבנה תחזית התקציב. לא צריך להיות גאון גדול להבין שכמו בצד של ההכנסות, אתה אמרת מאה, אני יכול להעריך אפשר לזרוק פה סתם מספרים עד מחר. תכלס, הבתים, אני אומר עוד פעם, המגורים, על פניו צריך לשלם את מה שהוא שילם. משרד הביטחון, כל הגופים האלה, ימשיכו לשלם יחסית ברמת השרון אני חושב שהפגיעה הזאת מהבחינה הזאת היא לא תהיה כזאת גדולה כמו אולי חלק מהמקומות האחרים, אבל אני חושב שהבסיס הוא קיים ואנחנו חישבנו כרגע את הארנונה הקיימת אל מול זה גם יש הרבה הוצאות שלא יבוצעו. הוציאו פה יותר משבעים אחוז מהעובדים נמצאים בחופשה. יש הרבה מאוד אנשים שנמצאים כרגע, לא הרבה אבל יש אנשים שנמצאים גם בחל"ת, ואתה יודע משהו, אני רוצה להגיד לך משהו, החלום שלי זה שבסוף כל הסיפור הזה המדינה תעביר לנו כסף וכל העובדים שיצאו לחל"ת נוכל

לשלם להם תמורת התקופה הזאת וככה גם הם יהיו באותו מצב שהם היו אלמלא היה הסיפור הזה ולדעתי זו הצורה הכי יפה שכל מי שהיה רשום בחמש עשרה לשלישי כעובד, דרך המנגנון הזה של לשפות אותנו על הארנונה שלא נכנסה מאנשים, ושאני אוכל לשלם את הארנונה. הלוואי שזה מה שיקרה. אבל אני יכול להבטיח לך גם עוד פעם, יושב פה הגזבר, יש לנו הנחיות אפשר להראות את זה מאוד מדויקות גם על מה יוצא הכסף. אנחנו שמים פה עכשיו את התוכנית העקרונית של העירייה אם לא היה את כל הסיפור הזה. נכון, זה ככה נבנה וכשאנחנו רוצים בשנת הלימודים תשפ"א להתחיל לרוץ בשנת הלימודים ואנחנו מאוד מקווים שהיא תיפתח בראשון בספטמבר וכל הדיבור מראה שבראשון בספטמבר ילמדו ושנחזור להיות בחוגי ספורט, ומתנ"סים יתנו את החוגים שלהם.

עו"ד עידן למדן: אולי היא תיפתח עוד קודם.

מר אבי גרובר: אני אומר הלוואי. הלוואי אבל לפחות תיפתח. כל חודש שם מתוקצב.

מר ירון גדות: אבי, אני בכוונה לא נכנסתי לסעיפים של ההוצאות.

מר אבי גרובר: חשוב לי, אמרת פה כותרת גדולה. אמרת כותרת, הקשבתי למה שאמרת ולכן אני חושב שכאנשים פה מצביעים הם מבינים את הדבר הזה. יש פה אנשים שיושבים בחדר הזה. זה תקציב שתים עשרה או שלוש עשרה שלהם. יש פה אנשים שמוליק לדעתי הוא כבר תקציב עשרים אחד ושתיים שלו. לדעתי. הוא לא נמצא בחדר הזה. הוא הגיע לפתיחת הישיבה אבל הוא חבר מועצה איזה כבר עשרים שנה.

עו"ד עידן למדן: אולי הוא בחדר אחר.

מר אבי גרובר: עשרים ואחד שנים, אני, עידן, גיא, יעקב, נמצאים פה כבר תקציב שתים עשרה, שלוש עשרה שלו, תאמין לי שאנשים האלה מבינים יפה מאוד איך זה עובד והם יודעים שאם הם מצביעים היום בעד התקציב הם לא מאשרים הוצאה של ארבע מאות שבעים מש"ח, כי לא יהיה לנו הכנסה של ארבע מאות שבעים מש"ח, וגזבר לא ייתן לראש העיר להשתולל פה עם כספים שאין אל מול זה הכנסות. אנחנו מאשרים היום איזו שהיא תוכנית עבודה. כשאנחנו נבוא בשנת 2022 ונבוא ונגיד לפי מה בניתם את

התקציב של 2022, יהיה את הספר הזה שיראה את התוכנית של מה היה אמור להיות ואנחנו נעשה לספר הזה, במהלך החודש, חודשיים, חמישה חודשים הקרובים ככל שיבואו החלטות מהממשלה אנחנו נתאים את הספר הזה, אנחנו נעשה כמו שיש רוני אמר לי אני הייתי בחברות ציבוריות אני הייתי עורך דין של חברות ציבוריות. אני יודע בדיוק איך זה עובד. שמכינים דוח פרופורמה, כשיש איזה שהוא אירוע מהותי לוקחים את כל הדוחות ומתקנים אותם לפי האירוע שקרה. אותו דבר אנחנו נעשה פה ואנחנו נתקן את הדבר הזה. ולכן חברי המועצה האחרים שמצביעים פה הם מבינים את שיטת העבודה הזאת, את הדרך שבה עובדת עירייה, והם סומכים עלינו שאנחנו נעשה את זה בצורה אחראית, הם נמצאים בתוך הסיפור, אבל עוד פעם אני אלך עכשיו ליעקב דווקא, כשיעקב בא ובונה תוכנית עבודה של התחום שלו, עם כמה עושים פינוי אשפה ואיזה מכונות הוא מכניס, ואיך אנחנו עובדים בגינות. הגינות עדיין צריכות להיראות בסדר. אי אפשר לייבש את הגינות עכשיו שלושה חודשים כי כביכול אנשים לא הולכים לשחק שם. אחרי זה ההוצאה תהיה מטורפת. הוא צריך לדעת מה סדר הגודל של הכסף שיש לו לטובת ביצוע העבודות. שיושבת מנכ"לית ויושב גזבר ומאשרים עבודה, את המשך תחזוקה של הגינות הם צריכים לדעת מה התקציב שלהם. אי אפשר לשבת עכשיו שנה בלי תקציב כי אנחנו לא יודעים מה יהיה. ולעבוד בלי שיש איזה שהיא תוכנית מסודרת. זה הכול.

מר ירון גדות: אני בכוונה לא נכנסתי להוצאות וגם הסברתי שאני לא נמצא בוועדות.

מר אבי גרובר: אני גם לא נכנסתי להוצאות, דיברתי על העיקרון.

מר ירון גדות: אני דיברתי על ההכנסות ואני אומר לכם נראה לי שאתם לא מבינים לאן המדינה הולכת והעיר הולכת והעולם הולך. זה לא ברמה, אני לא סתם זרקתי שליש, מכל הכנסת הארנונה השנתית שילך לפח, שלא יכנס.

מר אבי גרובר: אז אני אומר לך שאנחנו מבינים.

מר ירון גדות: התקציב הזה הוא לא קרוב.

מר אבי גרובר: ברור. ההערה שלך ברורה, אני חושב שגם התשובה שלי הייתה ברורה. מי

עכשיו גיא בבקשה.

מר גיא קלנר: טוב. אני רוצה להגיד כמה דברים וחלקם גם כתבתי במייל היום גם דיברתי עליהם עם אבי, והם גם בקונטקסט בשיחה שהייתה פה כרגע, מבחינת מה שירון אמר ואחרים אמרו. קודם כל אני חושב שבבסיס את הישיבה היום לא היינו צריכים לקיים. זאת התפיסה שלי, אני מכבד שיש תפיסות אחרות, לתפיסתי לא היינו צריכים לקיים, משתי סיבות: אחת האווירה הזאת שכרגע החדר היא סבירה, כן, אנחנו מקיימים את ההנחיות, ורק עשרה זה בסדר. זו לא אווירה של אישור תקציב. זה אילוץ. אני מבין את האילוץ ולכן אני נמצא פה. אבל זה אילוץ. שתיים, ברמה המהותית ופה כתבתי, אמרתי, גם לוועדת הנהלה ביום ראשון או שני מתי שזה היה. הקשר בין המציאות של ספר התקציב לבין מה שיקרה פה קדימה אני לא יודע, אין לי את הנבואה כמו לירון, אבל אני לא יודע להגיד עד כמה היא קשורה וכמה היא לא קשורה ובאיזה טווחים. וכשזה המצב, אני לא מרגיש את הצורך לרוץ קדימה מהפוינט אוף וויו שלי תיכף אני אגיד למה אני בכל זאת פה. לרוץ קדימה ולאשר את זה. מה גם שאבי דיווח שמשרד הפנים אישר, מכיוון שאין עוד תקציב מדינה. שלושה חודשים קדימה שהאילוץ הוא רק שלושה חודשים קדימה מיום אישור תקציב המדינה, ולכן יש לנו לכל הפחות שלושה, ארבעה חודשים מהיום בהינתן הזמן של אי הוודאות עם הקורונה, זה פחות או יותר שם אותנו במצב שהיה לנו עוד זמן לתכלל את זה. אבל זאת דעתי ויש דעות אחרות. ואני מכבד דעות אחרות ואני חושב שירון הקפיצה של רמי בהקשר הזה היא לא הייתה על הוא חותמת גומי או לא. אתה יכול להגיד לטעמי ירון, זאת העצה שלי כחבר, לטעמי ירון לא צריך לאשר את התקציב. אבל להדגים את הסיטואציה שלך על רקע הפסילה של האחרים, זה לא מקובל. אתה חושב שאנחנו לא אחראים על מה שקורה, אתה חושב שלא מטריד אותנו המצב, אתה חושב שאנחנו לא ערניים למציאות הכלכלית במדינת ישראל, ברצינות, אתה צריך להראות לי מספיק את הכיוון באמת נראה לך הגיוני, נראה לך שאנחנו לא עושים שיחות מעומק הלב ומדם

ליבנו על המצב ובאחד על אחד, ובהנהלה ובקואליציה ובכספים, טיפה

עו"ד עידן למדן: השאלה אם בכלל באמת להחזיר או לא להחזיר לתושב כי גם אתה ניזוק.

מר גיא קלנר: טיפה, ירון, טיפה כבוד הדדי בינינו אופוזיציה, קואליציה, אנחנו חברים בעוד מסגרות. אני מכבד את הדעות שלך, לא מסכים איתם הרבה פעמים, תיתן לי את הקרדיט הקטן שבאתי לפה לא לבזבז זמן ולא לבזבז ערבים בקורונה, אלא כי אני מאמין בשליחות שיש לכולנו פה, ואני מכבד את הדעות של כולם גם אם אנחנו בוחרים להתנהל אחרת. אל תקרא לי ואת תדגים את הפעולה שלך על רקע השלילה של מישהו אחר.

מר ירון גדות: גיא זה לא עניין של דעות. יש מספר כזה.

מר יעקב קורצקי: תן לו לדבר.

מר גיא קלנר: תן לי לדבר.

מר ירון גדות: אני רוצה להסביר לך שיש מספר כזה.

מר יעקב קורצקי: אחר כך תסביר לו. תן לו לדבר.

מר ירון גדות: כשיש מספר כל כך גדול שכל כך שגוי להצביע עליו זאת הדעה שלי. זה מה שאני אומר.

גב' דברת וייזר: ירון, אתה סתם אומר.

מר ירון גדות: לא. אני לא סתם אומר.

גב' דברת וייזר: אתה לא יודע, אתה סתם אומר.

מר ירון גדות: אני יודע. חבר'ה אנחנו בשלושים אחוז אבטלה במדינה.

מר גיא קלנר: ירון המציאות.

עו"ד עידן למדן: זה יכול להיות עשרים מיליון זה יכול להיות מאה מיליון.

מר ירון גדות: בסדר אני לא יודע אני מעריך.

עו"ד עידן למדן: יכול להיות אלף ואחד דברים.

מר אבי גרובר: גיא מדבר עכשיו ואני מבקש לתת לגיא לדבר.

מר גיא קלנר: המציאות התקציבית של רמת השרון ומדינת ישראל ועוד מאתיים שישים וכמה רשויות שיש, כולנו נמצאים מול סימן שאלה אחד גדול. לאף אחד אין עכשיו את התשובות. אני מבטיח לך. עכשיו מה עושים מהנקודה

הזאת, זאת השאלה האם מחליטים שלא להתמודד עם זה. האם מייצרים איזה מצב כלאיים כזה של מבינים את הסיטואציה, ממשיכים להתנהל עם כל המגבלות, או ממשיכים את החיים כאילו לא קרה כלום. אני מאמין בדרך האמצע. אני לא חושב שצריך להפסיק לעבוד ואני לא חושב שצריך לטמון את הראש בחול. אני חושב שהמציאות צריכה להיות פה באמצע, להבין את הסיטואציה, להבין שיש לנו המון סימני שאלה ולהבין שבתוך האי וודאות הזאת אנחנו צריכים לפעול, זה המצב. יכולתי לא להגיע לישיבת מועצה הזאת וכתבתי מייל היום בבוקר גם על העניין הזה ואם זאת הייתה ההחלטה הייתי מכבד אותה ותומך בה. היא לא התקבלה זה בסדר. אני מכבד את זה. זה לא דעתי אבל להצליף בשוט בהקשר הזה אני גם חושב, אני גם ראיתי פוסטים של עמיתים שלא נמצאים פה בישיבה. זה לא רציני, זה לא לעניין, אני חושב שהם טועים תוך כדי שאנחנו יושבים לכתוב אני לא דיברתי על זה שהתקציב הזה לא רלוונטי, יותר מכל מי שכותב עכשיו פוסטים בחוץ. כתבתי גם כתבתי. פנימית וחיצונית. ומה האלטרנטיבה אגב ועליה גם דיברתי עם אבי, האלטרנטיבה מה שאתה מדבר, היא אחד חלקי שתים עשרה. אחד חלקי שתים עשרה. אתה לא עוצר פוס, החיים לא עובדים. אחד חלקי שתים עשרה של התקציב 2019.

מר יעקב קורצקי: תסביר לו מה זה אחד חלקי שתים עשרה.

מר ירון גדות: אני מבין מה זה אחד חלקי שתים עשרה.

מר גיא קלנר: לא. אז הארנונה ההכנסות.

מר ירון גדות: כי זה לא נכון, זה לא נכון. אחד חלקי שתים עשרה.

מר גיא קלנר: האחד חלקי שתים עשרה. האלטרנטיבה שבין לא לעשות כלום או לא לאשר תקציב לבין אחד חלקי שתים עשרה, שם אותנו במציאות תקציבית, שנה שעברה בהכנסות ובהוצאות. זאת אומרת את אותו פער שאתה רוצה על פניו למנוע, אתה לא מונע, כי אתה פועל לפי אחד חלקי שתים עשרה. אז זה לא העניין. יותר נכון לעשות, תן לי רגע, תאמין לי כל מה שאתה חושב חשבתי, העמקתי, התווכחתי עם עצמי, באתי לאבי,

דיברתי בעוד פורומים, כתבתי את אשר על ליבי. תן מעט קרדיט.

מר ירון גדות: נותן לך, דבר.

מר גיא קלנר: אחד חלקי שתים עשרה היה מביא אותך למצב שבו המכונה ממשיכה לעבוד, לפי תקציב 2019 בהכנסות ובהוצאות. זה המצב. זאת האלטרנטיבה. לכן מה האלטרנטיבה.

מר אבי גרובר: לא. על פניו, אני מוציא אחד חלקי שתים עשרה בלי קשר למה שאני מכניס.

מר ירון גדות: זה גם לא נכון.

מר גיא קלנר: בסדר.

מר אבי גרובר: נכון?

מר גיא קלנר: זה עוד יותר גרוע.

מר אבי גרובר: על פניו ההוצאות. החוק אומר ההוצאות הם לפי אחד חלקי שתים עשרה.

מר ירון גדות: זה גם לא נכון. ושלושה חודשים.

מר גיא קלנר: אתה מוציא אחד חלקי שתים עשרה כי יצאת מבאלנס של הכנסה שדומה לאחד חלקי שתים עשרה.

מר ירון גדות: אז אתה שלושה חודשים עובד על אחד חלקי שתים עשרה זה בסדר?.

מר גיא קלנר: אז אני אגיד לך מה האלטרנטיבה, אנחנו ישבנו פה בוועדת הנהלה, ובשיחות נוספות ואני אמרתי, תשמעו, אני מבין את בעד ונגד של התהליך הזה. אני אומר לכם מראש, ולכן התבטאתי על כך, התקציב הזה לא רלוונטי בעיני, לא יודע כמה. לא יודע כמה, לא יודע אם הוא לא רלוונטי בשישה מיליון, או בחמישים מיליון, אני לא יודע עוד, אף אחד לא יודע פה לדעתי.

מר ירון גדות: אמרתי מאה.

מר גיא קלנר: מאה לדעתי זה לא. אבל אני לא נכנס לזה כי זה לא רלוונטי. ברור שהוא לא מייצג את המציאות של ינואר ודצמבר 2019, עם זאת יש פה גוף, יש פה אופרציה, יש פה עובדים, יש פה שירותים, יש פה ספקים, יש פה עוד ועוד אנחנו מאשרים כרגע מסגרת שברגע האישור שלה אנחנו כבר אומרים בעירבון מוגבל וברור לכולנו שאנחנו מבצעים בה עדכון משמעותי

שאנחנו עוד לא יודעים מהו ביולי אוגוסט. זה הקונטקסט. ראיתי גם אנשים כותבים בפייסבוק, חברים שלי גם. לכן אני פה, לכן אני מצביע, כי אני חושב שבשתי האלטרנטיבות זאת האלטרנטיבה היותר אחראית, והיותר רצינית, לבוא להגיד, אנחנו מבינים, אנחנו לא חותמת גומי, אנחנו לא טומנים את הראש בחול, אבל בצד השני אנחנו נותנים מסגרת עבודה שהייתה נכונה לשלושה חודשים אחורה וברור לנו שכבר היום היא בעירבון מוגבל, ונתקן אותה בעומק שנצטרך לתקן אותה בכמה חודשים קדימה. ככה אני מגיע לדיון הזה. זה מבחינתי הקונטקסט. ולכן זה מה שאמרתי בהקשר הזה בכל הזדמנות וגם היום אני אומר את זה. זה אחד.

מר אבי גרובר: שנייה גיא בהקשר הזה, אני חושב שדווקא השנה יותר מכל שנה, ברמת העיקרון אתה יודע אתה כאילו מאשר שנה וכאילו אחרי זה מקסימום, מתווכח חצי מיליון פה, מתווכח על חצי מיליון שם, אני חושב שדווקא השנה במצב שיהיה לכם כחברי מועצה יש פי מיליון יותר בקרה כי זה גם יבוא לנו מלמעלה.

מר גיא קלנר: נכון.

מר אבי גרובר: שיכריחו אותנו לדעתי להתכנס אחר כך ולאשר את כל הדברים האלה, אז אתם יודעים. אני אומר כאילו נגיד לא הייתי זה. זה ברור שאנחנו נצטרך יש לכם השנה יותר מכל שנה את הביטחון הזה שאנחנו ניפגש פה עוד פעם ונאשר את התקציב כשנדע מה הולך ולעשות. אני אומר את זה פה, ואתה יודע כמו שאתה אומר, העסק מוקלט ומשודר היום יותר מכל ישיבה. מה שאומרים ריד מיי ליפס. או קי. אני קצת נשאר עם השפה. אני פה ואתה תראה שזה יקרה.

מר ירון גדות: אתם לא קולטים את המהות של הדבר הזה. אנשים.

מר אבי גרובר: אנחנו קולטים. תפסיק להטיף לנו מוסר. די.

מר ירון גדות: אנשים אין להם כסף לאכול.

מר גיא קלנר: ירון. אני נשבע לך.

עו"ד עידן למדן: ירון נו באמת.

מר ירון גדות: אני לא עושה את זה

מר גיא קלנר: ירון, בוא, תקשיב רגע, נשבע לך שכולנו קולטים את הדבר הזה כנראה באותה פרספקטיבה. אני גם עובד במקום עבודה בחוץ תאמין לי, קיבלנו שם שחיטה לגרון, חבל על הזמן, כולנו יש לנו משפחות, נשים, זה

עו"ד עידן למדן: יותר משאני מוטרד מגורל העובדים אני גם מוטרד מגורל עצמאיים וספקים שלנו שלא מקבלים היום כסף. באגודת הספורט, במגוונים, יש לנו גם אנשים כאלה עצמאים שהולכים

מר אבי גרובר: אבל בזכות זה שאתה מאשר לנו היום תקציב וחלק מתוכניות הפיתוח למשל, אנחנו נוכל להמשיך להתקדם יש עצמאיים יוכלו להמשיך לעבוד, וכך הם לא יוכלו להמשיך לעבוד. אז אתה כן יש לך אפשרות להזיז את המשק ומשהו בזכות התקציב שאתה מאשר היום. אמיתי, אני לא צוחק, אני מדבר את זה ברצינות. אם אנחנו מתקדמים.

עו"ד עידן למדן: כן. גם זה נכון.

מר אבי גרובר: בחלק מהפרויקטים ההנדסאים המתכננים, אדריכלים, עניינים שיושבים בבית יועצים, עושים את העבודה ויקבלו תשלום והנה אנשים שבמקום לא להתפרנס כן מתפרנסים עכשיו. בזכות זה שאישרת והתקדמת.

מר גיא קלנר: בהינתן מה שאמרתי ומכיוון שהסיטואציה האסטרטגית שלנו מאוד מורכבת ולא ודאית ומכיוון שברור שבשונה מכל שנה, אני חושב שזה קורה בכל שנה, יהיה פה עדכון תקציב משמעותי בערך במחצית השנה, פלוס מינוס או קצת יותר, אני חושב שהכניסה לכל סעיף וסעיף, בישיבה הזאת פחות רלוונטית. אני חושב שלהיכנס עכשיו לכמה בדיוק כל אחד מהאגפים, מכניס יותר מכניס פחות, על אף שהיו לי הרבה מאוד הערות שאגב לא את כולם הספקתי אפילו אני להוציא בתוך ועדת כספים האחרונה, ואפילו בוועדת כספים סליחה שהייתה לפני שבועיים עוד חומרת המצב לא הייתה כפי שהיא כרגע, אני חושב שכרגע אנחנו צריכים לדון במסגרת, ובאסטרטגיה של לאן אנחנו הולכים, בין החלופות שהיו לנו. וברגע שאנחנו הולכים לפה, ברור לי שדווקא דיון הסעיפים, יהיה יותר רלוונטי בעדכון התקציב. שם אני צריך לראות מה יותר רלוונטי, מה פחות רלוונטי, מה מומש מה לא מומש וכיוצא בזה ועל זה לעבוד. היום

בעיני זה קצת פחות רלוונטי בהקשר הזה אבל אני רוצה כן להגיד שתי נקודות. בשוטף ומילה אחת על התב"ר. בשוטף על אף מה שאמרת אבי, אני חש לא אי נוחות מלאה כי אני מבין את ההיגיון וזה תקציב החינוך והכל, אני חושב שהחריגה אבל שהייתה לנו בתקציב שם ואני מבין שזה קרה תוך כדי תנועה ובעיניים פקוחות וזה חינוך, אבל בוא בינינו גם רווחה זה דבר חשוב, וגם גמלאים זה דבר חשוב, וגם אלף תחומים אחרים הם דברים חשובים אבל אנחנו קובעים תקציב וצריכים לעמוד בו. ואני חושב שבמקרה הזה צריך לבדוק אני מבין שהפער הוא לא עשרה מיליון כי אתה אומר היו שישה אז הפער האפקטיבי הוא ארבע מיליון.

מר אבי גרובר: תיכף אני אתייחס לצעדים שעשינו בעקבות הפער הזה ואיך אנחנו מאמינים שזה יתוקן בשנה הבאה.

מר גיא קלנר: מצוין אז אני חושב שבהקשר הזה כל נושא כמעט הוא חשוב, לא נפריד בין נושא לנושא. כמובן שחינוך הוא יסוד חיינו בטח כרשות מקומית, אבל כל הנושאים חשובים ואנחנו צריכים להקפיד בהתנהלות על תקציב הוא תקציב כי אחרת, זה אף פעם לא נגמר הדבר הזה זה דבר אחד, נושא שני שאני כן מוטרד ממנו, לנוכח המצב וזה דווקא לתקציב 2020, כן, כן, אמרתי על 2019, אני אומר עכשיו משהו לגבי 2020. אנחנו וזה היה בתיאום עם אבי ועם מנכ"ל אגודת הספורט כמובן שמוביל את העניין, וזה גם קשור למגוונים, אנחנו עצרנו את הפעילות בלב קשה באגודת הספורט, זאת אומרת מכיוון שרוב אגודת הספורט לא נתמכת, היא מתוקצבת על ידי העירייה, אבל שלושת רבעי ממנה זה כספי פעילים. רבע ממנה זה הקצבה. ומכיוון שהיה ברור שצריך לעצור, וגם אבי ביקש לעצור וכולם ביקשו לעצור והיה ברור שבאותה נקודה אתה חייב לקבל החלטות כי אתה לא יכול לא לקבל הכנסות לעצור זה אומר ההורים לא משלמים. זה החלטה נכונה. גם אני רציתי אותה. לא משלמים על שירות שלא ניתן, זה לוגיקה הגיונית ופשוטה. באותה נקודת זמן זה אומר שאתה לא יכול להמשיך להוציא את אותן הוצאות כאשר אתה לא מקבל את ההכנסות. או שלושת רבעי מההכנסות נקרא לזה. ולכן.

מר רוני בלקין: אבל אתה לא יכול לעשות חוגים.

מר גיא קלנר: נכון. אני לא עושה את החוגים. לא. כי תיאורטית הייתי יכול להשאיר את המאמנים, ואת המדריכים.

מר רוני בלקין: ומה הם יעשו?

מר גיא קלנר: לא. רגע.

מר ירון גדות: תוציא אותם לחל"ת.

מר גיא קלנר: לא. תקשיב. קודם כל זה עובדים והיינו רוצים לתת להם.

מר אבי גרובר: אם הייתי חברה פרטית שרוצה לשמור על ההון האנושי שלה, זה סוג של השקעה שיכול להיות שאתה אומר, עדיף לי לשלושה חודשים לשלם משכורת ולא לאבד את העובדים מאשר

מר גיא קלנר: הייתי אומר לך יותר מזה, הייתי אומר לך, לא הייתי נותן מאה אחוז. היינו אומרים או קי. המצב.

מר אבי גרובר: לאן אתה הולך עם זה אני סקרן.

עו"ד עידן למדן: להגדיל את התקציב של אגודת הספורט?

מר גיא קלנר: לא. לא. אני אומר שבאגודת הספורט המציאות חייבה אותנו לא יודע מה קורה במגוונים לעצור ולהוציא שבעים אחוז, יותר מכוח האדם לחל"ת. לצערנו, בכאב. אריק היה מאוד נרגש מזה ובצדק וגם אני לא רצינו. אני חושב שזה מקום עבודתם. ואני חושב שלקראת 2020 בהינתן עם כל מה שאמרתי קודם, ובהינתן ואנחנו הולכים פה למהלך שאנחנו כבר יודעים שבמהלך בעת קיומו נצטרך לשנות אותו בהמשך, אני חושב אבי שבנושא השכר של העירייה, כן נדרש לעשות משהו. אני חושב שתקציב השכר של העירייה בשלב הזה אמנם הוצאתם לחופשות וזה על הכיפק, חופשה היא לא מקזזת כסף היא פודה ימי חופשה זה בסדר, זה התחייבויות חשבונאיות של העירייה, אני חושב שאם אנחנו ממשיכים את התקופה הזאת לפרק זמן יותר ממושך, יהיה קושי להחזיק את כל האופרציה הזאת רק עם פדיון ימי חופשה, זה מה שאני חושב.

מר אבי גרובר: לא מבין. תפטר עובדים כאילו עכשיו.

מר גיא קלנר: לא. לא לפטר.

גב' דברת וייזר: יהיה חל"ת.

מר גיא קלנר: יש חל"ת, יש קיזוז שכר. זה קורה בכל, רגע,

מר אבי גרובר: ברמה של משרד הפנים וזה.

מר גיא קלנר: רגע, חבר'ה. אני הולך צעד אחורה. אני לא רוצה לפגוע בשערה משערתו של אף עובד בעיריית רמת השרון. או קי. אחרי שאמרתי את זה עיקר ההוצאה בתקציב העירייה, היא כוח אדם. זה עיקר ההוצאה. אם אנחנו הולכים לשנה תקציבית והיא תצטבר כשנה קטסטרופאלית המקום שבו ניתן יהיה לעשות תיקונים בעיקר הם בשכר. אז יכול להיות שלשלב הזה אני אומר לחשוב, זה לא צריך לקרות כרגע, לחשוב שצריך להתחיל להיערך עם איזה שהיא תוכנית מגירה בעניין הזה. יכול להיות שזה חל"ת, זה יכול להיות עשרים אחוז קיזוז בשכר, חבר'ה השוק הפרטי בחמישים אחוז הורדה. בוא רגע נבין מה קורה. אני מדבר מניסיון אישי. אנשים הורידו או פיטרו אותם, או הוציאו אותם לחל"ת או הורידו להם שלושים ארבעים אחוז שכר, חמישים אחוז שכר. זה המצב. אנחנו לא חיים באיזה פלנטה אחרת. ולכן אני חושב בקטע הזה אני גם חושב שהנהגת העיר, אני אמרתי את זה לאבי אישית, אני אומר לכם את זה פה, אני חושב שהנהגת העיר מאבי, הסגנים, הנהלת העיר השכירה הבכירה, צריכה לעשות איזה שהוא צעד להראות את הדרך זה לא צריך להיות משהו פופוליסטי מידי, לא צריך פה זה, אבל ברמה של להראות נשיאה בנטל, לקחת איזה אחוז מסוים להגיד אנחנו מבינים את הסיטואציה, מורידים קצת את השכר, מראים את הכיוון, אומרים אנחנו חלק מהעניין הסוחרים שלנו בבעיה, התושבים שלנו בבעיה, אנחנו גם יכולים להיות בבעיה, לשים את הכתף מתחת לאלונקה לא במקום, אתם עובדים ואתם עובדים על הכיפק והכל טוב אבל גם הרבה מאוד מנכ"לים וראשי ערים, בפרטי, בציבורי עושים את זה ואני מציע כחבר וכעמית וכקולגה שתשקלו את הצעד הזה.

מר ירון גדות: יש ראשי ערים שעשו את זה. ראשי ערים אמרת.

מר יעקב קורצקי: כן. קריית מלאכי.

מר גיא קלנר: כן. עשו, עשו.

מר יעקב קורצקי: הורידו עשרים אחוז.

מר ירון גדות: רק עשרים טוב.

מר גיא קלנר: בסדר. אני לא נכנס לזה. אני לא זה. אני מציע הצעה אני חושב שהיא פוגשת את צו השעה, אני חושב שהיא אגב לא רק לנבחרים, אני חושב שהיא צריכה להיות לפחות בשדרה נקרא לה של העשרים הבכירים של העירייה. זו מנהיגות, זו אחריות בעיני אני חושב שהיא נכונה. היא צריכה להיות ואם תידרשנה החלטות יותר קשות בהמשך זה כבר יהווה איזה שהוא בסיס לבוא לעובדים להגיד להם, תראו אנחנו לא רק אומרים לכם, גם אנחנו לקחנו חלק בדבר הזה ולדעתי זה משהו שהוא מכבד וראוי בעת הזאת, שוב אם אנחנו הולכים, אם זה נגמר בסוף אפריל או באמצע אפריל, מה שכנראה לא יקרה אז

מר ירון גדות: הקורונה נגמר בסוף אפריל אבל הכלכלה לא.

מר יעקב קורצקי: אתה רוצה שאני אקריא לך מה שדברת, היא פשוט לא רצתה כי זה מתפרסם. כאילו אנחנו לא רוצים שופוני אנחנו עושים.

מר גיא קלנר: על הכיפאק, לא ידעתי, אין לי מושג.

מר יעקב קורצקי: אני יכול לשלוח לך את

מר גיא קלנר: לא אל תשלח אני.

מר יעקב קורצקי: קיבלנו החלטה.

מר ירון גדות: שמורידים.

מר יעקב קורצקי: שאנחנו מורידים עשרים אחוז כל אחד מהשכר.

מר גיא קלנר: על הכיפאק. לא ידעתי.

עו"ד עידן למדן: יפה מאוד.

מר יעקב קורצקי: היא פחדה מכל זה כי מה יגידו שזה. אמרה לי יעקב ברור

גב' דברת וייזר: טוב. יעקב לא עכשיו. לא ככה.

מר יעקב קורצקי: ברור שזה התקבל. זה מובן.

גב' דברת וייזר: זה הכיוון.

מר גיא קלנר: זה לגבי זה. אני רוצה להגיד משהו

מר ירון גדות: לא מצלמים עכשיו.

מר יעקב קורצקי: שלא יצלמו. שיצלמו אני לא יודע. הוא דיבר על זה, זה נקודה.

מר גיא קלנר: זה בקונטקסט הגיוני שהוא אומר את זה. מה.

מר ירון גדות: ברור.

מר יעקב קורצקי: נשלח לפני כמה ימים. זה משבוע שעבר.

מר גיא קלנר: זה בגדול כשאני מדבר רגע על העקרונות התקציב ואסטרטגיה רגע של מה שמוביל אותנו להימצא בחדר, לקבל אחריות וללכת עם התהליך הזה בעיניים פקוחות ועם הרבה מאוד סימני שאלה שכולנו מודעים להם. זו הסיבה שאני פה. וצר לי שלא כולם פה בהקשר הזה.

מר אבי גרובר: תקציב פיתוח.

מר גיא קלנר: תקציב פיתוח. אני חש איתו לא נוח. אמרתי את זה גם בוועדת כספים, לא סעיף וסעיף אני יגיד כרגע, אני חושב שיש שם שני דברים. אחד, אנחנו שנים עברו, מסיבות A וסיבות B ביקשנו לדעתי זה נכון, וזה לא קשור ליחסי כוחות פוליטיים, שתקציב הפיתוח יפורק אני חושב שרוני טיפה נגע בזה לחלקים יותר ברורים של סדרי עדיפויות, מה כן ומה לא ולא להביא את זה כבנק אחד משמעותי מאוד, אבל כמעט עם חוסר יכולת לנהל אותו בצורה אפקטיבית או להבין מה קורה אחרי שמצביעים עליו כן או לא. זה אחד, שתיים, בתוכו יש כמה אלמנטים שאני לא חושב שבסוף הדרך אני מתנגד אליהם אבל כרגע בנקודה הזאת, להצביע אפריורטי על התקציבים קודם כל עם השרף יש לי בעיה. עם השרף יש לי בעיה אמרתי את זה מראש. אני מבין שזה תנאי תחבורתי, אני לא רוצה לתקוע את רב מכר, להיפך, אני רוצה שהוא יתקדם, זה ביצת הזהב שלנו, אני מסכים על זה מאה אחוז. אני לא מספיק מבין על אף שנתת לי הסבר נוסף מה קרה למחלף, האם זה בר תיקון, מה התנאים התחבורתיים שניתן לעשות בנוסף לשרף, שלא ייפול עומס שייצא לתוך העיר בתוך הדבר הזה שמטריד אותי, יכול להיות שזה לא יקרה, אין לי מושג, אני חושב שזה שווה דיון יותר רחב לפני אישור התב"ר על הדבר הזה אם כולנו מבינים ושקטים סבבה. ויש שם עוד כמה אלמנטים קטנים, ולכן עם התב"ר אני חש פחות נוח בהקשר הזה. גם התקציב של בית הספר לא יודע מה הוא

טומן בחובו ניסיון של בית הספר דבורה עומר הראה שתוך כדי תנועה הדברים עולים, יורדים. אני מעדיף להבין את התוכניות, ואת התקצוב שלהם לפני שהם באים כבסיס תקציבי לתוך תב"ר כשורה. זה נראה לי.

מר אבי גרובר: יש מכרז פשוט. במכרז אנשים שמים מספר ואז אתה כאילו מעדכן את זה. למספר שיצא במכרז.

מר גיא קלנר: וארבעים עכשיו.

מר אבי גרובר: זה הערכה. ויהיה מכרז על הדבר הזה ובסוף אתה תקבל מספר שבה בסוף השוק פוגש את לוקח את התוכנית בודק אותה ואומר, אני את זה מוכן לבדוק ויש את התחרות בין הקבלנים על מי, על ההצעות ומה שיוצא אתה צריך לקחת את הזול.

מר גיא קלנר: בסדר. אז בתב"ר יש לי כמה סליחה שאני חש איתם פחות בנוח, אבל אלה ההערות שלי בשלב הזה.

מר אבי גרובר: אני אתייחס שנייה.

מר גיא קלנר: חסר לי אמרתי את זה בוועדת הכספים, ובשיחה איתך. החלפתי על זה מילה עם יעקב. קודמי בתיק, מאוד מפריע לי שאין לנו סעיף תב"ר לנושא אגודת הספורט, אני חושב לנושא מבנה אגודת הספורט, דיברנו על זה שאנחנו צריכים לעשות שם שינוי משמעותי. אני חושב שזה אחד המקומות האחרונים שלא זכו לטיפול מבני בשנים האחרונות, והגיע העת אחרי הבטחות של הרבה מאוד שנים. זהו.

מר אבי גרובר: אני רוצה להתייחס, דיברת על חריגה בחינוך, כתוצאה מהחריגה הזאת הפעם שהייתה באמת יותר אנחנו החלטנו וכבר המכרז הזה התפרסם, לקחת חשב שישב בגזברות שילווה גם את החינוך וגם את הרווחה, שני סכומים מאוד גדולים, הוא ישב פה מתחת לגידי ואני מאמין שהצעד הזה יאפשר לנו.

מר גיא קלנר: שיהיה ממונה רק על שני האגפים האלו.

מר אבי גרובר: כן. הוא יהיה ממונה.

מר גידי טביב: כמו במשרדים ממשלתיים

מר גיא קלנר: כן. שיש לך חשב.

מר גידי טביב: אז אותו אחד או אחת מי שיהיה אז ישב רוב הזמן ימצא אפילו שם אבל כפוף אלי.

מר גיא קלנר: וואלה. יפה.

מר אבי גרובר: הרי בנינו תקציב איפה שהוא ביוני. סך הכול הילדים אתה יודע ישבו, כבר היו משובצים לזה אנחנו שיבצנו בתקציב לפי המספרים שהעבירו לנו, התחזית שהעבירו לנו מי שבנו את התקציב והעריכו אותו. היה משרד שליווה אותנו. אנחנו החלטנו. אנחנו כרגע רוצים כדי שיהיה יותר בקרה ויותר פיקוח במספרים מראש שיהיו הרבה יותר מדויקים אנחנו לוקחים עכשיו חשב מטעמנו שילווה את זה, אני מאמין שזה יפתור את זה בצורה יותר טובה. לגבי עוד פעם שכר בכירים, כמו שאמרת שניכנס לתוך, נראה באמת שנהייה יותר מבושלים אז נראה כיצד אנחנו נשתתף אישית אני יכול אתה יודע להתייחס לזה, מצבי האישי אבל זה פחות הקטע פה עכשיו. ושנייה. טוב דברת חשוב לה להגיד שזה לא היה חריגה בתקציב.

מר גיא קלנר: זה לא היה.

מר אבי גרובר: עוד פעם. יש פה איזה טענה אם תקצבו את כמו שצריך או לא תקצבו. אני אומר עוד פעם, אותו משרד רואה חשבון לדעתנו לא פגע התקצוב, המספרים ששמו, לא שיקפו את מה שבאמת הולך לקרות. זה לא שהם כאילו קיבלו איקס. ידעו מה הולך להיות מספר המורים, פשוט המספרים שהביאו אלינו, לא תקצבו נכון את ההוצאה שהייתה צפויה. אם היו עושים אם אותו גורם היה עושה את העבודה כמו שצריך, אז הייתה. זאת אומרת זה לא חריגה, אלא לא חישבו נכון. ולכן החינוך אומר אנחנו היינו בסדר. אני מאמין כשיהיה לנו חשב משלנו. אז הדבר הזה לא יקרה. לעניין מבנה אגודת הספורט עוד פעם. היתה מחשבה שהם יכנסו בתוך הקומה השנייה של המבנה בנווה מגן. היה חשיבה שאנחנו מסדרים את הקומה השנייה ואז אגודת הספורט עוברת לשם. אגודת הספורט פחות מעדיפה את זה. רוצה אופציה אחרת, אני חושב שלפני שאני מביא לפה תב"ר סתם זורק איזה שהוא מספר כדי להגיד הנה עכשיו שמתי פה תב"ר כשאני לא באמת יודע מה אני הולך לעשות, עוד פעם אפרופו, שעד כמה תקציב

הפיתוח הוא רציני או לא. אני חושב שזה עכשיו קצת לרוץ לשים את העגלה לפני הסוסים. אנחנו צריכים להחליט מה עושים עם אגודת הספורט, מה בדיוק בונים שם. מה בדיוק הצורך ואיך עושים את זה לתת לזה ביטוי בכמה זה יוצא מבחינת הכסף, ואז להביא את זה לפה ולתקן.

מר יעקב קורצקי: שמונה מאות אלף ₪ מבנה

מר אבי גרובר: אני יודע, זה עוד פעם זה כל מיני כאלה מספרים, צריך להחליט.

מר יעקב קורצקי: יש הצעות מחיר, יש הכול.

מר אבי גרובר: בסדר. אז אנחנו נשב. נשב.

מר יעקב קורצקי: המבנה עצמו, העלות שלו הכול קומפלט שמונה מאות אלף ₪.

מר אבי גרובר: מורידים את הקיים, לא מורידים את הקיים. נשארים.

מר יעקב קורצקי: מורידים.

מר אבי גרובר: ככה זה אז אני מבין. אז בואו צריך לעשות את זה בצורה רצינית. נקבל תוכנית מסודרת ונביא אותה גם לפה. אני רוצה לתת לאגודת ספורט מקום ראוי.

עו"ד עידן למדן: אנחנו דיברנו בזמנו על נווה מגן.

מר אבי גרובר: אז הם לא כל כך רוצים לעבור. אתם תצטרכו ללמוד לחיות ביחד.

עו"ד עידן למדן: שני מבנים.

מר אבי גרובר: אתם תצטרכו ללמוד לחיות אולי ביחד. אבל נשב ונחליט על זה ונראה איך עושים את זה.

עו"ד עידן למדן: אין לנו שום בעיה לחיות ביחד. אבל לא.

מר יעקב קורצקי: באותה הזדמנות גם לתת התייחסות כבר, אני חושב שזה יושב שם הרבה שנים, אולי היה לזה תוכניות והכל, אבל זה מקום שיושב שם שממה, הגינה אני לא יודע איך לקרוא לזה.

מר רוני בלקין: הגלריה הפתוחה.

מר יעקב קורצקי: הגלריה הפתוחה. למצוא לזה כבר, סוף, סוף לעשות עם זה משהו ולהחליט מה עושים שם. זה סתם.

עו"ד עידן למדן: תעביר לנו תב"ר נמצא מה לעשות. תאשר לנו את התב"ר. עוד חצי מיליון, יש לנו כבר.

מר יעקב קורצקי: אולי המקום הזה באמת אפשר לנצל אותו אז איז אבל. להחיות את זה לעשות משהו. נטע את יודעת על מה אני מדבר.

מר רוני בלקין: היה שם פעם מגרש כדור יד.

מר יעקב קורצקי: כן.

עו"ד עידן למדן: לא בנו כדור יד בגלל אלף בעיות.

מר יעקב קורצקי: אבל אי אפשר להנציח את החלם הזה. עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה.

פרופ' נטע זיו: אני רק רוצה כמה מילים לא לדין שיח התקציב אלא דברים שעלו מכיוון של ירון ושל גיא, למה אנחנו כאן. גם אני כידוע ביקשתי לדחות את הישיבה ולא לקיים אותה. גם מסיבות בריאותיות וגם מהסיבה אמורה להיות איזה שהיא ישיבה חגיגית ושמתנהלת אחרת. אבל בצוק העיתים, ואחרי התלבטות אני חושבת שזה היה יותר אחראי להגיע מאשר לא להגיע. אני חושבת שמי שלא הגיע מהסיבות שזה לא תקציב רלוונטי, היה יכול להגיע ולהשמיע את הדברים שלו כאן. בסגנון כזה או בסגנון אחר אבל לא אוהבת את הפטנט הזה של לא להגיע. אני חושבת גם שאנחנו לא יודעים כמה זמן זה ימשך המצב, זה יכול להיות בהחלט שעוד חודש נוכל לדעת יותר אבל יכול להיות שעוד שלושה חודשים גם לא יהיה לנו תקציב עם יותר ודאות אז אין טעם לדחות את זה עוד ועוד. אני חושבת שאנחנו אבל צריכים לקבוע איזה שהוא מנגנון קצת ברוח הדברים שרוני הציע, של מעקב צמוד לראות מה קורה. מתי יחליטו להפסיק עם ימי החופשה ולעבור לחל"ת, מתי יהיה אפשר לפתוח את המועדונים, יש פה אנחנו באירוע כידוע מתגלגל שאנחנו לא יודעים לאן הוא ילך ולכן אני חושבת שהיה נכון לקיים את הישיבה הזאת ולאשר את מה שאפשר לאשר ולהתניע את מה שאפשר להתניע אבל יחד עם זאת כן לעשות הפעלה יותר טובה של ועדת הכספים, כדי שתדע יותר בזמן אמיתי מה מצב הדברים ולעשות את השינויים התקציביים או האופרטיביים בתוך המסגרת התקציב ככל שניתן.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה אני מציע באיזה שהוא מקום שנעשה, אחד, ועדת

הכספים אנחנו גם יכולים לכנס אותה נחליט שאנחנו מכנסים אותה גם אם יש פרוטוקול או אין פרוטוקול אנחנו יכולים בזום לשבת בוועדת הכספים ולדון ואפשר להראות את המספרים. אני עוד פעם חושב שאם כל הכבוד מי שמנהל את העירייה זה ועדת ההנהלה, זה קואליציה. אני חושב שאנחנו גם שמה יכולים להיפגש ולדבר פעם בשבועיים, פעם בחודש, לפי ראות עינינו ואני מתחייב שאני יעשה את זה. אני אזמן אתכם לפגישות, אני יודע באצ'י ככה רמזה את זה באיזו שהיא הערה בקבוצה שלנו שהיא ראתה שיחה שהייתה ברמת גן. אני מבטיח שגם אנחנו נעשה פה את נעשה את השיחות האלה.

פרופ' נטע זיו: עוד פעם המנגנון הזה לא חייב להיות דווקא ועדת כספים או ועדת הנהלה אבל יש כמה פעימות שאנחנו מתקדמים אליהם בשש עשרה באפריל, אחד ביוני.

מר אבי גרובר: אני מסכים איתך, נכון.

פרופ' נטע זיו: זה לא ימים רגילים.

מר אבי גרובר: אני מודה שהיום ראיתי חדשות חצי אני מבין, אם אני מבין נכון זה הולך לאיזה שהיא כיוון של איזו שהיא ממשלה, בכל מקרה יש כנסת ואני ראיתי שגם ועדת הכספים נכנסת לעבודה וגם ועדת קורונה וגם אני מאמין ששם הם משהו יחליטו ואני חושב שיהיה לנו קצת יותר בהירות לאן הולכים מבחינת מה נותנים לאנשים ומה לא נותנים. אני חושב שהצעד הזה שעשו שהרבה אנשים אפשרו להם כמעט כל מי שרוצה להירשם לביטוח לאומי, אומר שאנשים אלה עוד פעם, צריך לראות אם בראשון לחודש, עשירי, מתי שהם מקבלים אבל האנשים האלה יקבלו שבעים אחוז שכר, זאת אומרת הם לא לגמרי בלי הכנסה. אנחנו נאמוד את כל המשמעויות אני מתחייב עוד פעם כמו שאמרתי, כאן בוירטואלי, אני אעדכן אתכם לפחות פעם בחודש נגיד את זה ככה פה לזה. לפחות פעם בחודש גם הפורומים שלנו כקואליציה וגם ועדת כספים, אני אכנס אותם בשיחה ואנחנו נעדכן כמה שנוכל לעדכן ונגיד איפה הדברים עומדים.

מר יעקב קורצקי: לאו דווקא עכשיו בסיטואציה שאנחנו נכנס ועדות כספים והכל, כן ללכת לכיוון שרוני אומר, וכן לעשות איזה ועדת קורונה שזה לא עיריית רמת השרון תתמקד בזה ספציפית לנושא הזה. ואונליין אנחנו נדע איך אנחנו נתגלגל עם זה. ולא לחכות עכשיו לוועדה כזאת או אחרת. לעשות ועדה מקצועית, אולי גם לקחת איש מקצוע שהוא כלכלן שזה התחום שלו שהוא יכול לנווט את זה ולשים על זה דגש עצום אני חושב שזה מעכשיו להגיד את זה לא לחכות אפילו למחר בבוקר. וזה נראה זה מתבקש.

מר אבי גרובר: אני לא צריך עוד ועדה. אני לא צריך ועדת קורונה. עכשיו נתחיל לריב מי החברים. יעקב עכשיו נתחיל לריב מי החברים בוועדת הקורונה. יש קואליציה, יש הנהלה.

מר יעקב קורצקי: אני מתנדב לא.

מר אבי גרובר: לא בקטע הזה. יש לנו ועדת הנהלה שאמורה להוביל את ניהול העיר. יש לנו קואליציה שזה הגוף שבסוף, חברים שבחרו להיכנס לתוך הקואליציה, להיכנס מתחת לאלונקה. יש ועדת כספים שגם רוני חבר בוועדת כספים, יש גם נציגות לאופוזיציה וזה. גידי פה אומר לי יש פה כל מיני דברים שאפשר להעביר, אנחנו נדאג להעביר לכם יותר את הפרסומים, אנחנו נעשה איזה שהיא תפוצה של פרסומים שמגיעים ממרכז השלטון המקומי וממשרד הפנים ומכל הגופים האלה. עם כל ההנחיות אנחנו נארגן את זה בצורה מסודרת, נפיץ לכם, נשלח לכם את זה בתחילת השבוע, נעביר את הדברים האלה, נשתף אתכם. ואת צודקת אין לי פה

מר יעקב קורצקי: זה כזה זה נעים להגיד לא. אבל הייתי שמח אם רוני כן היה יושב ולא עכשיו עוסקים בנושא הזה של הקורונה ועדת הנהלה, לא הנהלה. הייתי חשוב שרק ישב איתנו

מר אבי גרובר: אני מבטיח לך שרוני יהיה מעודכן.

מר יעקב קורצקי: אני חושב שהוא צריך להיות איתנו. אני אומר לך אני יוצא החוצה מהוועדה אבל הוא צריך להיות.

מר אבי גרובר: אתה סומך עליי?

מר יעקב קורצקי: אלף אחוז.

מר אבי גרובר: תודה. ניקח את ועדת הכספים ונקרא לה ועדת קורונה.

מר יעקב קורצקי: בכנסת עכשיו לא מקימים ועדת קורונה?

מר אבי גרובר: הקימו. אבל להם יש הרבה משמעויות שם. אני אומר לך אני אשתף את רוני.

מר רמי בר-לב: אם יורשה לי להשתחצן בשם רמת השרון, יעקב, ולא לוקח לעצמי שום קרדיט בעניין הזה, המודל של עיריית השרון מתפקדת באירוע הזה, הפך להיות מודל פיקודי, אנחנו נחשבים כעירייה מובילה בעניין הזה של הטיפול בקורונה, בטיפול באוכלוסיה, היום ישבתי והנחיתי גם איך רשויות אחרות צריכות

מר רוני בלקין: אם לא היינו מובילים ואתה נמצא פה אז מה הייתי שורף לך את.

מר אבי גרובר: אבל תסביר מה עשינו.

מר רמי בר-לב: אני רוצה שתדעו

מר יעקב קורצקי: אני יודע מה אתם עושים. גם אמרתי לכם אלף תודות.

מר רמי בר-לב: אני לא סתם החמאתי. אני לא בא לפה לחלק פה מחמאות בחינם. עשינו כאן הערכות מקדימה לתופעה הזאת . מוצאי שבת לפני עשרה ימים ירדנו לרזולוציות מדהימות. אני שמתי את הניסיון שלי, מנהלי האגפים שמו את הניסיון שלהם, למודי ניסיונות של העימות על העורף ובאמת יצאנו פה עם חבילה של פתרונות שמדהימים בכל קנה מידה אני אומר את זה ואני לא סתם אומר את זה. והיום כשמדברים בפיקוד העורף על המודל, אומרים מודל של רמת השרון, אני אומר לכם את זה באחריות. והיום אני ישבתי למשל.

מר אבי גרובר: לא. גם הפעלנו אמצעים למשל, יש לנו כל מיני מערכות שהכניסו בשביל שעות חירום. אז הפעלנו אותם באירוע הזה ומאפשרים לנו לשלוט על כל הדברים.

מר רמי בר-לב: אני מדבר לא רק על האמצעים, אני מדבר על התופעה, על הרידוד של הסדק, על ההתחשבות תקשיבו. היה פה ביקוש מטורף לאישורי מעבר. צמצמנו את זה משלוש מאות. עשינו משמורות ראשונות ומשמורות שניות לטפל באנשים כמעט 24/7. בואו. רק.

מר יעקב קורצקי: ירון אשתי מתה שייקחו לי את כרטיס הזה שאני אשב בבית. אני מבטיח לך. כל יום.

מר רמי בר-לב: אני יכול רק להגיד לכם, חזות הכול היא לא כרטיס המעבר הזה הטיפול של העירייה בצרכים של האנשים בעיר הוא קודם לכל. וכל מה שאמרנו הערכות מראש לתסמונת הזבל שמצטברת כי אנשים בבית. אנשים התחילו לפנות ציוד שאמרתי לכם לפני שבועיים, קרה, נכון. קרה או לא קרה.

עו"ד עידן למדן: קורה גם בשבוע רגיל.

מר רמי בר-לב: לא בכמויות כאלה. והקטע שהגענו כמעט לכל מי שהיה לו צרכים מיוחדים הביתה. אם זה בגיל שלישי גם אם זה ילדים עם צרכים מיוחדים. היו פה המון, חבילת פתרונות לעיר באמת חבל על הזמן ובעניין הזה אני אומר לכם העיר שלנו מוכנה.

מר ירון גדות: גם הארץ כולם מסתכלים על ביבי ואומרים איזה יופי ישראל עושה, הוא גם אומר את זה.

מר רמי בר-לב: גם ברמת השרון כולם מסתכלים עליך אז מה.

מר ירון גדות: כן. הבנתי.

מר אבי גרובר: זה עוד משתמע שזה החמאת לביבי.

מר ירון גדות: חס וחלילה.

מר אבי גרובר: תודה רבה. רציתי להבהיר את זה לפרוטוקול. כן עידן.

עו"ד עידן למדן: טוב. נאמרו פה הרבה דברים ואני אפתח דווקא בדברים שלא קשורים לתקציב. קודם כל באמת לעירייה. אני חושב שאנחנו מצליחים להתמודד עם הדברים ועם המציאות שאנשים נמצאים בבית בצורה יפה, מכובדת, אני חושב שיש הרבה מאוד עניינים שאגודת הספורט לקחה על עצמה. אגף השירותים הקהילתיים, וכל הדברים שאנחנו צריכים, אגף החינוך שאנחנו צריכים לתת בשירותים ובין השאר אני גאה לומר שגם אני כיו"ר מגוונים במגוונים ידעו לתת פה, וממשיכים לתת פה לטעמי מענה קהילתי בזמן אמת, בתור הראשונים שהרימו יחד עם האגף העירייה.

מר יעקב קורצקי: גם לבאצ'י תגיד מילה תודה. אגף הרווחה ממש יפה.

עו"ד עידן למדן: פתחתי.

מר יעקב קורצקי: אז אני לא שמעתי.

גב' בת שבע אלקובי: הוא אמר באצ'י לפני מגוונים.

עו"ד עידן למדן: את כולם אמרתי לפני מגוונים. מגוונים אמרתי בסוף, וכולם.

מר אבי גרובר: הוא אמר רווחה. הוא לא השתמש בשם באצ'י. אמרת רווחה.

עו"ד עידן למדן: אמרתי אגף הרווחה. כן. אגף השירותים הקהילתיים. הרמנו את מערך המתנדבים שעובד אני מצטרף לאיזה שהיא תכתובת פנימית שהייתה, אני כן חושב שחברי מועצה לצורך תפקידם אמורים להיות אמונים לקבל מי שיכול, וזקוק ורוצה לצורך תפקידו ולצורך תפקידו בלבד לראות תושבים ועוד דברים, אני חושב שזה צריך להיות, אני מעבר להיותי במגוונים, אני גם מתנדב ביחידת האופניים ואנחנו בפול טיים כבר בימים האחרונים, וגם התנדבתי בעצמי בתוך מגוונים לחלוקות, אז באמת צריך כל הזמן להפיץ כי יש לנו יותר ויותר אנשים שצריכים, אנשים ונשים.

פרופ' נטע זיו: אתה יכול להזכיר שגם אני מתנדבת בקשישים.

עו"ד עידן למדן: יפה.

עו"ד עידן למדן: אז כל אחד. לא צריך כרטיס. אתה חותם על טופס שאתה מתנדב ואז אתה אומר שאתה מתנדב. אתה גם חבר מועצה אני חושב שלא צריך. אז קודם כל אמרתי אני חושב שבדברים אלה אני חושב שאנחנו כעירייה על כל גופיה החיצוניים עושים דברים יפים ואני בטוח שנמשיך. אנחנו מנסים להמשיך. ראיתי את שיעורי הספורט בבוקר, את שיעורי החינוך שניסינו כשהפסיקו הלמידה מהבית, את הפעילויות שאנחנו מייצרים.

מר אבי גרובר: יש עכשיו לימוד מרחוק.

עו"ד עידן למדן: חזר אתמול.

מר אבי גרובר: היה אמור לחזור אתמול עם המורים. אנחנו הפעלנו מערכת שעושה לימוד מרחוק לא בדיוק עם המורים.

עו"ד עידן למדן: חזר הארצי אבל מפסיק עוד ארבעה ימים.

מר אבי גרובר: דברת את רוצה להסביר בדיוק איך מתבצע כרגע הלימוד מרחוק.

עו"ד עידן למדן: חזר היום הארצי ומתבטל מחדש בראשון הארצי.

גב' דברת וייזר: זה לא מדויק האמת. לא כל כך מדויק. אנחנו בעצם התחלנו את הלמידה מרחוק עם משרד החינוך, זה היה ביום חמישי שעבר, אחרי כמה ימים זה הפסיק. בעצם במשך יום או יומיים. הילדים שלנו לא זכו באמת ללמידה מרחוק, למעט התיכונים שהם באמת.

עו"ד עידן למדן: ואז היה מערכת שלנו.

גב' דברת וייזר: ואז אנחנו בעצם בסוף שבוע מיום חמישי עד יום ראשון הספקנו בעצם לפתח מערכת של למידה מרחוק באמצעות התקשרות עם חברת חיצונית, אבל לא רק, עשינו לתוך המערכת ושילבנו בה בעצם גם שיעורים בזום שלא קיימים, כי היא בעצם מערכת שנותנת רק משימות. שילבנו שיעורים בזום, אונליין של הרצאות בשיעורים שונים, ושתלנו גם רצועות של זמן, של פסקי זמן של מדריכים מתוך הקהילה, מדריכים שמוכרים לילדים. גם חינוך הלא פורמאלי וגם ספורט ומגוונים, ובעצם שילבנו את זה. זה עבד ממש יפה ביומיים הראשונים ואז התבשרנו שהלמידה חוזרת, אבל החלטנו שאנחנו לא נזרוק את הכלי הזה כי חבל כי עבדנו באמת קשה כדי לפתח אותו ואנחנו בעצם משלבים, היום המנהלות כבר הודיעו לכולם שהן הולכות לשלב את הפלטפורמה הזאת בתוכנית הלמידה. כלומר, כל מנהלת מחליטה איזה קטעים היא משלבת מתוך התוכנה ואיזה קטנים היא מוסיפה ללמידה און ליין של מורים מקצועיים היום זה עבד בבתי ספר היסודיים בצורה נפלאה וגם מחר, זה לא הלך לאיבוד.

מר גיא קלנר: מתי חוזרת המערכת הרגילה?

עו"ד עידן למדן: לדעתי היא מסתיימת ביום ראשון.

גב' דברת וייזר: היום היא חזרה.

עו"ד עידן למדן: אתמול היא חזרה אבל לדעתי היא מסיימת ביום ראשון. בגלל פסח.

גב' דברת וייזר: מזל שיש לנו תוכנה כי היום כולם למדו לפי התוכנה שלנו. למרות שחופשת פסח אמורה להתחיל בשלושים ואחת, שזה יום שלישי הבא,

משרד החינוך מאריך את הלמידה עד השישי לאפריל. זאת אומרת הם גלשו לתוך חופשת פסח.

עו"ד עידן למדן: בקיצור, אז אני באמת חושב שעשינו דברים יפים וגם אצלנו נפתח הפורטל ונפתחו השידורים ועוד הרבה מאוד עשיות, זה קודם כל אמרתי לא קשור לתקציב, אז כן קשור גם לתקציב כי אני מניח שכל אחד ואחד מאיתנו אפרופו הדברים שעלו מגיא, והדברים שעולים אצלנו כי אנחנו נאבקנו עד הרגע האחרון באמת לנסות להמשיך כמה שיותר את הפעילויות ושמירה על הפעילות הקהילתית ובאמת העובדים והמדריכים עלולים להיפגע, יכול להיות לזה גם את ההשלכות התקציביות, והדבר הזה נאמר בוועדת הכספים. דבר הזה נאמר באמת בוועדת הכספים ולכולנו ברור כפי שעלה פה, סברנו שנכון היה לדחות קצת את הישיבה, היו לי איתך שיחות ארוכות, שיחה ארוכה, שיחות ארוכות ואני בכל זאת חושב שאחריות ציבורית מחייבת להתייצב ברגע שזו הייתה ההחלטה. אני חושב שללכת אחד חלקי שתים עשרה להמשיך ללכת איתו, זה לא בהכרח הדבר הנכון, מה גם שיש שורה גדולה של התרמות, אפילו בעניין התקציב שצריך ללכת למועצה הדתית, אז אני לא רוצה ללכת עם אחד חלקי שתים עשרה, אני רוצה ללכת עם פחות. אני חושב שנעשתה טעות בהיעדר התייחסות מספקת לחריגה. אנחנו חייבים להיות עכשיו עם היד על הדופק, באמת לעניין גם חריגות וגם מקומות שבהם הם רלוונטיים לנו לקיצוץ אפשרי. כי יש מקומות שאנחנו יודעים שהם יותר קשיחים וקשים, בכל תקציב. יש מקומות שאנחנו נדע שבאים ונותנים משהו על חשבון משהו, ובהחלט דברים ברעיונות שעלו פה אני חושב שהם דברים נכונים. היו לי הערות על התקציב, אני לא אומר שלא. זה תקציב גדול. אני חושב שהתקציב לא יותר מידי שונה מהתקציבים שקדמו לו, פחות או יותר הוא עומד על אותו על דבר דומה. על בסיס דומה. המון סעיפים קשיחים יש לנו, אבל דווקא עכשיו ולאור הצפי ירון, שכן יכול להיות שיהיו שינויים, ובוועדת הכספים הדבר הראשון שכל החברים מסביב על השולחן אם זה קואליציה ואם זה אופוזיציה, אם זה ראש העיר ואם זה

חבר מועצה, כולם דיברו על כך שנצטרך לתת התייחסות לנפגעי הקורונה. דיברו גם על עסקים, דיברו גם על עצמאיים שהם תושבים. דיברו על הרבה מאוד חלופות. הדברים עלו. ברור לנו וברור לכל אחד, ולהגיד שזה מאה או להגיד שזה מאתיים, או להגיד שזה עשרים כל מספר זוכה. זה סתם לזרוק מספר. ברור לנו שעלולים להיות שינויים. ברור לנו שיכולים דברים, אנחנו ערים לדבר הזה, אני מניח שכבר בחודש הקרוב אנחנו נצטרך לשבת על הדבר הזה. מהר יותר ממה שאנחנו חושבים, כן המדינה גם תצטרך לדחוף את היד לכיס, יכול להיות שיהיו הרבה מאוד שירותים של התושבים שהם עלולים להיפגע. ויכול להיות שעובדים שאתה תרצה להשאיר כדי לא להגיע לפיטורים תצטרך שיוותרו על חלק מהמשכורת. יכולים להיות הרבה מאוד אפשרויות שיתפתחו במשך הדרך. כרגע עוד מוקדם לצפות אותם. ואני חושב שבסוף למרות שחלקתי על דעתך, אני חושב שנכון היה לכנס את הישיבה, אני שמח שבאתי ואני חושב שנכון היה לכל אחד ואחת להתייצב פה. לומר את דברו לטוב ולרע. לומר את הדברים, מעולם לא הייתי חותמת גומי של אף אחד, אנחנו מכירים באלף מקומות אני בוטה, אני מוחה על עצם ההתבטאות והשלכתה כנגד כל חבר מועצה.

גב' דברת וייזר: ירון, כדאי שתתקן את דבריך.

עו"ד עידן למדן: זה לא ראוי.

מר ירון גדות: הוא עונה לי יפה כמו שצריך. ככה עונים.

עו"ד עידן למדן: זה לא ראוי.

גב' דברת וייזר: גם אתה צריך.

עו"ד עידן למדן: אבל הדברים צריכים להבין את המכלול שלהם. בסוף אתה מסתכל על תקציב אתה רואה בתקציב אחרי שתים עשרה שנים שורה ארוכה של תקציבים שהם מור אור לייס דה סם, ואני בעדו, בכפוף לכל מה שאמרתי אני חושב זה נכון, אני אתמוך בתקציב, אני חושב שהוא נכון, זה ככל הנוגע לתקציב הרגיל. לגבי תקציב הפיתוח, והתב"רים, עלה פה נושא שביל האופניים לתל אביב, נזרק פה על ידי רוני והיות שפתחתי

במחמאות אני אתן עוד איזה שהיא מחמאה כמי שהיה חבר אופוזיציה שנים רבות, אני חושב שלפעמים אדוני ראש העיר שגם היה שנים רבות באופוזיציה אני חושב שלא תמיד האופוזיציה אומרת דברים לא נכונים. פעמים רבות ויש פעמים רבות שצריך לשמוע וללמוד ולהפיק את הלקחים, ונאמרו פה דברים, לפי התגובה שלך, ושלנו אני חושב שכולנו נתייחס לדברים האלה וניקח אותם בשיקול הדעת וברצינות, כי אני חושב שנאמרו פה חלק מהדברים חלק מהדברים אני לא מסכים, וחלק מהדברים אני מקבל ואומר לפחות בשיטת העבודה שהם נכונים וזה מחבר אותי לתב"ר. נזרק פה נושא, נזרקו פה כמה עניינים וכמה תב"רים שהיה לי הכבוד והגאווה להעביר אותם אבל תב"רים שעברו והם כבר על השולחן, לכאורה שלוש וארבע וחמש שנים, ולא בוצעו בין אם זה באמת ליישם את קומת שרונית, בין אם זה לדאוג למשרדים לאגודת הספורט, בין אם זה שביל האופניים המפורסם הקטע לחיבור לתל אביב על משה סנה.

מר יעקב קורצקי: שמונה כיתות של בית ספר רמב"ם

עו"ד עידן למדן: גם זה. ואנחנו מוצאים את עצמנו פעם אחר פעם באמת מאשרים מסגרת נורא גדולה, נורא יפה לכאורה עם הרבה דברים יפים, ורצון טוב של כולנו לקדם, והם נתקעים. אנחנו צריכים לתעדף אותם. אנחנו צריכים למצוא, מה אנחנו עושים, איך אנחנו עושים. אנחנו רוב הזמן אנחנו עסוקים בשוטף. עוד נטיעות, עוד סלילות, עוד שיפוצים, כן, יש את בניין בית ספר, אני לא אומר שלא. יש פרויקטים גדולים שגם נעשים, החרושת, אבל הרבה מאוד בסופו של דבר אנחנו נאלצים לשים בשוטף, ללא סדר עדיפויות, אני חושב שהדבר הזה הוא לא נכון, אני חושב שהדבר הזה חייב להיות מסודר, אצלנו בתוך ההנהלה, כדי למצוא את הדברים לעתיד. ולתת את סדר העדיפויות הנכון. לדוגמא אחד התב"רים אני הפניתי את תשומת הלב, לעניין של השימור. תב"ר נורא יפה, כמדומני מי שהציע אותו הייתה דברת, כמדומני אבל גם אני רציתי אותו, גם גיא לדעתי רצה אותו, לא זוכר מי היה זה שנחתם בסוף על התב"ר שהיה תב"ר בית

בנימיני. אבל זה לא רלוונטי, זאת אומרת זה תב"ר חשוב במהותו, ופרויקט מאוד רציני וכשאנחנו מתקרבים לשנת המאה אנחנו חייבים לקדם אותו אמרתי וכבר ביקשתי את זה כמה וכמה פעמים, אני מקווה שבוועדת שימור אתרים הקרובה זה גם יעלה, חייבים כרגע להיזהר מהרס של שני הפרויקטים האלה בית בנימיני והבאר, זה דברים שחייבים דחוף הבנתי שחיים מלמן גם על זה, זה דברים שחייבים, לכן צריך להתאים את התב"רים. זאת אומרת זה לא רק לאשר את התב"רים וגם להטעין אותם, ולקבוע את סדר העדיפויות להם. וזה עם זה יותר קשה לי. יש גם שני תב"רים שמאוד מפריעים לי לתמוך בהם. אחד, דרך השרף כפי שנאמר. שוחחנו על זה ארוכות, דרך השרף, נכון זאת תוכנית מאושרת, זה תוכנית קיימת מלפני הרבה מאוד שנים אבל רבות מהתוכניות של רמת השרון תוכננו על בסיס מספר פרויקטים, כולל תוכנית המתאר שעדיין בשלבי דיונים, התבססו על הרבה מאוד תנאים תחבורתיים, שונים ובראש ובראשונה תנאים תחבורתיים ציבוריים, ולתת את הפיתרון הראשון שיכול להיות גם הפיתרון האחרון להרבה מאוד שנים על דרך השרף אני חושב שזה לא נכון. אני חושב שזה שגוי בלי להבטיח, אפילו בלי להבטיח את גשר גנדי ומי מבצע אותו וכמה הוא עולה ומתי הוא יבוצע. אני חושב שזה דבר שהוא לא נכון לעיר בשלב הזה וזה תב"ר אחד שקשה לי איתו. היו לי כמה התלחשויות בצד עם הגזבר וגם העליתי בוועדת כספים, אני לא בטוח שהדרך הנכונה של התוכנית החשמל היא בלקיחת הלוואה ובביצוע עצמי. כי המחירים יהיו אחרים כשנספור את זה אבל אני מכבד את ההחלטות שהתקבלו פה בחברה הכלכלית בסוף, אבל צריך לשים לב לדברים ולכן בענייני התב"ר אני אמנע. וזהו. שנעבור מהר את התקופה הזאת ושיהיה לנו בהצלחה כדי שנצליח לחזור לשגרה כמה שיותר מהר.

מר אבי גרובר: אני אתייחס לזה ממש בקצרה. כי חלק מהדברים כבר עלו. עוד פעם, גם אני התחלתי להחמיא להרבה מאוד אנשים ובאמת קורים פה הרבה דברים מאוד יפים. אני יכול להגיד לך שאתה יודע שאחד שהרבה שנים גדל, חי פה ברמת השרון אנחנו כתוב בכניסה באת הביתה רמת השרון.

בית זה מקום שהוא מאוד קהילתי, שהוא מאוד אתה מרגיש שאתה יודע אתה הולך, למה אתה מחייך.

מר יעקב קורצקי: כי אני חושב שהגיע הזמן לרענון בכניסה לעיר.

מר אבי גרובר: באת הביתה רמת השרון זה כבר מותג, לא יעזור לך.

מר יעקב קורצקי: מחפש לרענן את הכניסה.

מר אבי גרובר: אני חייב להגיד לך כשהסתובבתי לאחרונה.

עו"ד עידן למדן: שלושים אלף ₪ לך לצבוע מחדש ולסדר את התאורה.

מר אבי גרובר: עידן. כשהסתובבתי עכשיו והרחובות כל כך ריקים, זה כל כך חסר לי הקהילה הזאת, הביחד הזה. זה עדיין יפה לראות איך אנשים ממציאים את הדרכים כן להיות ביחד, למרות שאנחנו ככה תקועים עם מאה מטר מהבית עכשיו. אבל זה קורה בזכות הרבה מאוד אנשים טובים שתמיד ידענו שנמצאים פה והם ממשיכים להיות פה. מהבחינה הזאת זה כמו תמיד מחמם את הלב לראות את הקהילה רמת שרונית מתגייסת ועושה. אני יכול להגיד לך שאני בכל מיני קבוצות שומע מערים אחרות שמתקשים עם מתנדבים בינתיים חמסה, חמסה, אנחנו במצב טוב. רמי דיבר על הקטע הזה באמת על מוקד הקורונה ועל ההתגייסות של אנשים. ואנשים אני כל הזמן אנשים פונים אלי, אומרים לי אני רוצה להתנדב, באמת קורים פה הרבה מאוד דברים יפים. לעניין התקציב עוד פעם במילים אחרות חזרת, ואני אגיד לך גם אמיתי כאילו פה, זה גם המבחן שלי כמנהל האחריות שלי, אתה יודע להיות ראש זה גם המון אחריות זה לא רק הכיף הזה של אני הראש וזה. והתמונה שלי מתנוססת והשם שלי מופיע. זה גם אחריות שאתה צריך שאתה צריך לנהל את זה ואתה צריך לשבת עם המנהלים, אתה צריך לראות מה קורה וכל הדיונים, ולרדת לפרטים ויש עלי אחריות נורא גדולה לנהל את זה. נכון שהרבה דברים מוכתבים מלמעלה ועדיין בתוך הדבר הזה ועברנו פה תהליך, מאוד קשה לבוא ולהגיד לשבעים אחוז אתם יוצאים לחופש, סופרים להם את החופש, תקשיב, גם חופש בסופו של דבר זה זכות שיש לעובד. הזכות הזאת לקבל איקס ימים כדי לנסוע, לטייל, להיות זה משהו שהוא מקבל

והעובדים עכשיו יושבים ואיפה שהוא אוכלים לעצמם את ימי החופש האלה, שזה משהו.

עו"ד עידן למדן: חברה שיצאו לחל"ת גם הם בשבעים וחמש. זה לא.

מר אבי גרובר: אני אומר שנייה כאילו על העובדים כאילו, זה תמיד. זה משהו שהעובדים ידעו שהם מגיעים לסוף הם לפעמים פודים את זה ויש כל מיני כאלה דברים, למשל לא יכולים הם לא יוכלו לעשות את זה באיזה שהוא מקום אוכלים כסף שכאילו הם שמו אותו בצד והם לא תכננו את זה. וזה התהליך הכואב, ובאמת יש עלי אחריות גדולה, ואני מבין אותה, ואני ער אליה ואני לוקח אותה עלי, וימדדו אותי גם אחרי. איך עמדתי באתגר הזה ובמשבר הזה. לעתיד שלי אני גם רוצה. אתה יודע, אני בחור יחסית צעיר, יש לי אני מאמין שיש לי עוד עתיד לפני, אני לא מתכנן להיות פה עד היציאה לפנסיה, רחוק מזה, ואם אצליח לנהל את העניין הזה כמו שצריך אז כשאני אלך לתפקידים אחרים, אז יגידו לי הנה זה בן אדם שהיה במקום של אתגר וידע לעמוד בו יפה ואתה יודע זה משהו שאני אבדק לפיו, אתה גם העלית את הנושא שאמרו פה החברים ולהקשיב לביקורת ואני מקשיב לה באופן מוחלט. אנשים רוצים להיות מעורבים, יותר מעורבים גם בניהול השוטף של האופן שבו מבצעים את הפרויקטים. אני מקבל את זה אני לוקח את זה כמשימה מפה והלאה. אני עוד פעם, אתה יודע אני נבחן פעם בשנה לפחות על הנושא של התקציב, והחברים פה יחליטו האם עמדתי במשימה הזאת יותר ויותר טוב השנה משנה קודמת ובהתאם הם יקבלו את ההחלטות הפרטיות שלהם, אם הם ממשיכים להיות חלק הם מרגישים שותפים, הם לא מרגישים שותפים, עד איפה. זה גם מבחן שאני צריך לדעת לעשות אותו יותר טוב. יעקב, אני יודע שאתה רצית להעיר לנושא אחד לפחות הנושא של הארנונה.

מר יעקב קורצקי: דיברנו בוועדת כספים, אני לא רוצה להאריך, אני חושב שגם כן זה נאמר בוועדת הכספים, על כל נושא של ארנונה. לא ידענו.

מר אבי גרובר: תסביר מה. יש לנו עיוות.

מר יעקב קורצקי: כן.

מר אבי גרובר: שנייה. דיברנו על נושא עקרוני שלא קשור בהכרח לקורונה. יש פה עיוות בנושא של מבנה החיוב של הארנונה בבתים משותפים הגבוהים בנושא הזה של חישוב כל השטחים שנמצאים מסביב. כל ההצמדות שקיימות לדירה. שאנשים תכלס גרים בדירת שמונים ושבע מטר ופתאום מוצאים את עצמם משלמים ארנונה לפי איזה מאה שלושים ומשהו מאה חמישים וכאילו הם גרים באיזה שהוא בית של ארבעה חדרים והם פתאום משלמים כמו איזה כמו איזה וילה במערבית. אז עכשיו זה נכון שגם שם יש הוראות של משרד הפנים ואם אפשר או אי אפשר וכרגע די הסיבה שלא הבאתי את זה לנסות לתקן כי משרד הפנים למעשה אמר שהוא לא עושה עכשיו שינוי האופן שבו זה מחושב. אבל יעקב מזכיר את זה שוב.

עו"ד עידן למדן: צריך לחשוב. אם יש את הכיוון הזה זה גם נאמר בוועדת הכספים זה לא רק צריך לחשוב על כל האזורים, על א' ב' ג'. וכו'.

מר אבי גרובר: אני אומר כרגע משרד הפנים לא מאשר. הודיע לנו מראש שחבל לכם לקיים את הדיונים אבל זה משהו שאנחנו רוצים לקיים אותו לבחון אותו, ולראות אותו. במגדלים לא בנו ככה. אני אגיד את זה ככה. לא לגמרי בנו ככה. ההורים שלי גרים בדירת שלושה חדרים ברובע הדר, לא היה מרפסת ככה, ולא היה מחסן ככה, ולא היה את שני חניות. לא חישבו את החניה מתחת לעמודים לא נספרת כמו חניה תת קרקעית שמוקפת בקירות ולכן נוצר הפער הזה. האופן שבו המרפסות. כל מועדות הדיירים וכל הדברים האלה לא בנו ככה.

עו"ד עידן למדן: נאמר על פינוי בינוי.

מר אבי גרובר: ולכן יצא שמי שגר באלכסנדרוני הישן יש לו הצמדות מאוד מסוימות ושכן שלו בבית ממול שגר זה גר בארבע חדרים וזה גר בארבע חדרים זה משלם עשרים אחוז ארנונה יותר. רצינו להביא לשם אוכלוסיה צעירה ובאה לשם אוכלוסיה צעירה ופתאום היא מוצאת את עצמה. הקטע הזה של ארנונה מאוד מכביד עליה.

עו"ד עידן למדן: פלוס מחסן פלוס דמי ניהול.

2. מימון ארבע עד שש סייעות עיריית רמת השרון לטובת גני ילדים של אנשי סגל רפואי ושוטר אחד בתקופת הקורונה.

מר אבי גרובר: לפני שאני בודק. סיימנו פה את הערות בחדר נכון. לפני שאני בודק אם לחבר'ה מבחוץ יש משהו שמזכירים לי שאנחנו נתבקש לאשר משהו יחסית קטן. יש אנחנו רוצים להפעיל גני ילדים לטובת אנשי הסגל הרפואי. עלתה נקודה שעוד פעם, זה נכון שחלקו מופעל על ידי כל מיני מתנדבים וכאלה, אבל שאלו אותנו אם אנחנו נהיה מוכנים לתת בין ארבע לשש סייעות משלנו לתקצב אותם משלנו האם אנחנו מוכנים לעשות את זה. אנחנו שמנו סעיף אם שמתם לב אנחנו אמנם עדכנו את תחזית ארנונה שחשבנו שיהיה לנו עוד איזה משי"ח ואת כמעט כולו שמתי לרזרבת קורונה, מה שאמרתי שיש שמונה מאות שלושים וחמישה אלף ₪ אז אני מציע שאותם ארבע, שש סייעות אנחנו נממן מתוך הסעיף הזה כדי שבאמת הסעיפים האחרים יתנו תמונה מלאה של מה שקורה ודווקא מהרזרבה הזאת.

מר גידי טביב: אישור עקרוני של חברי המועצה.

עו"ד עידן למדן: אבל אם אפשר פשוט להמשיך להעסיק סייעות רגילות במקום שיצאו לחופשה.

מר אבי גרובר: זה יעשה מעוות כאילו. אני מעדיף לשלם להם, נראה לי חשבונאי זה נכון לשלם מהסעיף הזה לא? לא יודע נראה.

מר רוני בלקין: לא משנה איך. הסייעות שהוצאת תחזיר.

מר אבי גרובר: לא. ברור. אני אקח סייעות שלנו. שנייה, עידן, אנחנו ניקח ארבע, שש סייעות שלנו. אני לא אביא עכשיו חיצוניות אחרות.

עו"ד עידן למדן: לא. אני רק אומר תן להם.

מר אבי גרובר: השאלה רק מאיפה אני משלם.

עו"ד עידן למדן: פשוט לחזור לעבוד.

מר אבי גרובר: אני רוצה שפשוט הסעיף של הסייעות ישקף באמת את השוטף שלנו. אבל העיקרון הוא שמתוך מצבת הסייעות הקיימות שלנו, ארבע עד שש סייעות אנחנו נממן לטובת אותם גני ילדים של אנשי סגל רפואי ושוטר אחד שיש

לנו.

עו"ד מיכה בלום: רביד בוא.

מר אבי גרובר: למה דברת לא פה?

עו"ד מיכה בלום: אה. דברת גם. צריך שתי הצבעות. אתה יכול להישאר.

מר אבי גרובר: תקרא לשירלי שנייה. שירלי תיכף תסביר. להסביר לך מה זה ארבע שש סייעות האלה.

מר גיא קלנר: לא. הבנתי.

מר אבי גרובר: בסדר. או קי. אז אפשר להצביע. אנחנו צריכים להצביע ככה. יש הצבעה על התקציב השוטף. הצבעה על תקן כוח אדם, הצבעה על תקציב הפיתוח ועל אותן ארבע עד שש סייעות. אז נראה לי שזה קל. בוא נעשה את זה מארבע עד שש סייעות. אני מניח שזה פה אחד כל מי שפה בחדר. נכון. לא הייתה שאלה חשבתי. אבל זה בסדר. על הסייעות וזה. אז בינתיים פה אחד, אני תיכף אקרא להם. **תקציב השוטף מי בעד?** רמי, עידן, יעקב, נטע, גיא, אנחנו אחד שתיים שלוש ארבע חמש שש, שוטף. מי נמנע? אין נמנעים מי נגד? ירון רוני. **תקציב תקן ותקציב כ"א מי בעד?** אבי, רמי, עידן, יעקב, נטע, גיא. מי נמנע? מי נגד? **פיתוח מי בעד?** אחד, שתיים, שלוש, אבי, רמי,

מר גידי טביב: כולל שינוי השם וכולל יתרת הלוואה.

מר אבי גרובר: התב"רים כל מה

מר גידי טביב: בתוכנית.

מר גיא קלנר: סך התוספת של התב"רים לעשרים התוספות כמה הם? שבעים וזה עוד ארבעים.

עו"ד עידן למדן: אבל היה עוד תוספת.

מר אבי גרובר: בוא נעשה את זה כשזה יהיה ברור ושלא יגידו אחר כך זה. יש את הרשימה הראשונה שהפצנו שגם הייתה בוועדת הכספים. בנוסף לישיבה, אנחנו מבקשים לשנות את השם של תב"ר חדש 24 שאושר בתוכנית פיתוח 2019 על סך שלוש וחצי מש"ח לשם הקמת בית ראשונים במקום "הקמת בית ראשונים בנימיני" מבקשים להחליף ל"שיקום מבנים היסטוריים",

כתוצאה באמת מאותו מגדל מים, וכל הדברים האלה כדי שנוכל לעשות גם את המבנים האחרים, מבקשים לפתוח תב"ר נוסף בשם "שדרוג חזות המרחב הציבורי" בסכום של חמש מאות אלף ₪ מדובר על כל מיני פסלים וכל מיני דברים שנמצאים במרחב הציבורי שהמצב הפיזי שלהם לא טוב. אנחנו רוצים לתחזק את הפסלים האלה.

עו"ד עידן למדן: הגיע הזמן.

מר אבי גרובר: וכל הדברים האלה. זה לא דשא וזה. זה כל הפסלים במרחב הציבורי שחלק מהם במצב לא טוב, לשפץ אותו.

עו"ד עידן למדן: ותוסיף לך לזה חוץ מהשיפוץ, הערתי כמה פעמים ליד כל פסל שם הפסל והפסל.

מר אבי גרובר: בסדר. או קי מקבל.

מר גיא קלנר: שבעים ושש זה בלי בית הספר לא? גידי.

מר גידי טביב: אני בודק.

עו"ד עידן למדן: שבעים ושש זה בלי בית הספר.

מר אבי גרובר: ומבקשים לפתוח תב"ר חדש בשם "מערכות חסכון למים וחשמל מוסדות חינוך" בסכום של מיליון שמונה מאות חמישים אלף ₪ להתייעלות אנרגטית למערכות אוטומטיות וחסכון במים, מזגנים, עלויות חשמל וכדומה. אז או קי. יש שלושה בעד. נמנעים. עידן גיא נטע מי נגד? ירון.

מר ירון גדות: גם חופשית ביקשו שיספור אותם ארבע נגד.

מר אבי גרובר: ירון ורוני.

עו"ד מיכה בלום: זהו.

מר אבי גרובר: שלושה צריכים.

עו"ד עידן למדן: לדעתי אתה צריך להצביע על סגירת התב"רים גם

מר אבי גרובר: לא. זה הכול

מר גידי טביב: תוספת.

מר אבי גרובר: רגע, סגירת התב"רים צריך להצביע בנפרד?

עו"ד עידן למדן: בנפרד לדעתי.

מר גידי טביב: אני לא חושב אבל בוא נהיה על הצד הבטוח. תוכנית הפיתוח היא סגירה

והיא.

מר רמי בר-לב: זה במקשה אחת.

מר אבי גרובר: כן. זה הכול. בואו שלושה שיצאו ויתנו לשלושה אחרים להיכנס.

מר ירון גדות: זהו סיימנו.

מר אבי גרובר: כן.

מר גיא קלנר: בעצם סיימנו את חלקנו.

מר אבי גרובר: לא. הישיבה מסתיימת. הם מצביעים, אין להם הערות וזהו. תודה.

מר רמי בר-לב: תודה על ההסכמה להשתתף בישיבה בסוף.

מר אבי גרובר: לא. תודה באמת.

מר רמי בר-לב: באמת אני מודה לכם. הייתה התנגדות בהתחלה.

עו"ד עידן למדן: נטע היא בקבוצת סיכון. מעבר להתלבטות האחרת. היא בקבוצת סיכון כך שכל הכבוד להתייצבות.

מר אבי גרובר: רביד בתקציב שוטף, שיהיה קוורום. רביד יש לך מה להעיר. תקציב שוטף בעד. תקן ותקציב כ"א. בעד?

גב' דברת וייזר: מה? כן.

מר אבי גרובר: תקציב הפיתוח בעד כן. והצבעה אחרונה שעשינו לעניין ארבע עד שש סייעות לטובת גני ילדים לסגל רפואי ויש לנו גם של השיטור. אנחנו נותנים מהצוות שלנו, אנחנו הצוותים הרפואיים.

גב' דברת וייזר: אה לצוותים הרפואיים. כן.

מר אבי גרובר: בעד נכון, בעד.

מר רביד פלד: אבי לא הבנו בחוץ את הנושא של ועדת קורונה.

מר אבי גרובר: לא. אין ועדת קורונה. יש את הגופים, הגופים ישבו. סיימנו נכון. פה אחד הם הצביעו פה אחד תודה רבה אני נועל את הישיבה.

<u>קובץ החלטות</u>

<u>סעיף 1:</u>

אישור תקציב שוטף לשנת 2020

אישור תקציב ותקן כ"א לשנת 2020

אישור תקציב פיתוח לשנת 2020 + תוספת:

שינוי שם תב"ר 24- עס' 3.5 מש"ח מ"הקמת בית ראשונים בנימיני" ל"שיקום מבנים היסטוריים".

פתיחת תב"ר חדש – "שדרוג חזות המרחב הציבורי" בסכום של 500,000 ₪.

פתיחת תב"ר חדש – "מערכות חסכון למים וחשמל מוסדות חינוך" בסכום של מיליון שמונה מאות חמישים אלף₪ להתייעלות אנרגטית למערכות אוטומטיות וחסכון במים, מזגנים, עלויות חשמל וכדומה.

<u>החלטה:</u>

<u>אישור תקציב שוטף לשנת 2020:</u>

הצביעו בעד: רמי בר לב, עידן למדן, נטע זיו, גיא קלנר , אבי גרובר, דברת וייזר, יעקב קורצקי, רביד פלד ועופר קליך.

הצביעו נגד: ירון גדות ורוני בלקין.

<u>אישור תקציב ותקן כ"א לשנת 2020:</u>

הצביעו בעד: אבי גרובר, רמי בר לב, עידן למדן, יעקב קורצקי, נטע זיו, גיא קלנר, דברת וייזר, רביד פלד ועופר קליך.

הצביעו נגד: רוני בלקין וירון גדות.

<u>אישור תקציב פיתוח לשנת 2020 ובנוסף עבור:</u>

שינוי שם תב"ר 24- עס' 3.5 מש"ח מ"הקמת בית ראשונים בנימיני" ל"שיקום מבנים היסטוריים".

פתיחת תב"ר חדש – "שדרוג חזות המרחב הציבורי" בסכום של 500,000 ₪.

פתיחת תב"ר חדש – "מערכות חסכון למים וחשמל מוסדות חינוך" בסכום של מיליון שמונה מאות חמישים אלף₪ להתייעלות אנרגטית למערכות אוטומטיות וחסכון במים, מזגנים, עלויות חשמל וכדומה.

הצביעו בעד: אבי גרובר, רמי בר לב, יעקב קורצקי, דברת וייזר, רביד פלד, עופר קליך.

נמנעו: עידן למדן, גיא קלנר ונטע זיו.

הצביעו נגד: רוני בלקין וירון גדות.

<u>סעיף 2:</u>

מימון ארבע עד שש סייעות עיריית רמת השרון לטובת גני ילדים של אנשי סגל רפואי ושוטר אחד בתקופת הקורונה.

<u>החלטה:</u>

כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד מימון ארבע עד שש סייעות עיריית רמת השרון לטובת גני ילדים של אנשי סגל רפואי ושוטר אחד בתקופת הקורונה.